



ఆంధ్రసచిత్రవార్త
పత్రిక

21-10-1966

35 మైసలు

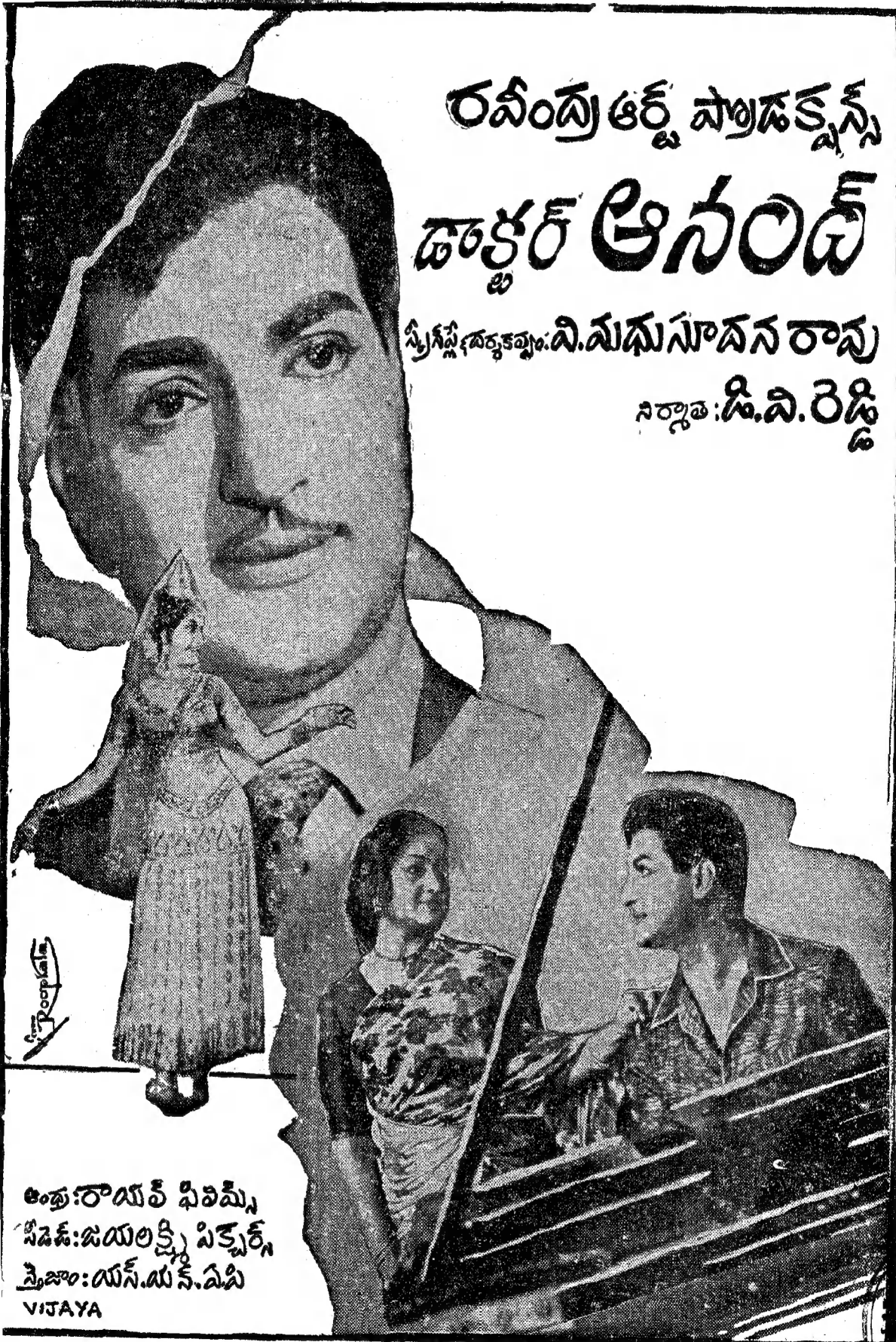
క స నా స రి

రవీంద్ర ఆర్ట్ పబ్లికేషన్స్

డాక్టర్ ఆనంద్

ప్రసిద్ధ వైద్యకర్త: వి. శుభ సూదన రావు

సర్గాల: డి.వి. రెడ్డి



అంతు: రాయల్ ఫిలిమ్స్
బేకెట్: బయల్ క్రిస్టి పిక్చర్స్
స్టేజియో: యస్.ఎస్.ఎఫ్.ఎఫ్.

VIJAYA



హోయిల్స్ లో మనోహరముగా
 నేయబడినవి! చల్లని,
 పెళుపైన, వశీకరమగు,
 శోభాయమాన రంగులు,
 ఆకర్షణీయమైన నమూనాలు,
 మీ హావభావములకు లేక
 తీవికి సరిపోయినవి.



మఫల్లాల్ గ్రూప్

2x2 వేయిల్స్ అండ్ లినోస్

"ఔరన్"/కాటన్, "ఔరిలైట్" మరియు "పేపర్లైట్" క్వాలిటీలో కూడా లభించుచున్నవి.

క్యూకోరక్ (కోరక్) అహమదాబాద్ • న్యూకోరక్, నరాయ్. ప్లాండర్డ్, బొంబాయి. ప్లాండర్డ్ (స్క్వావైన్) బొంబాయి • స్టాండర్డ్, బ్రెడన్ • సామ్మన్, బొంబాయి • సామ్మన్ (స్క్వావైన్), బొంబాయి. ధూరక్ కాటన్ ధూరక్. చువర్లాడ్ పైన్. నవసారి

EPE Alipore, M-99 Tel.



నందమూరి పిక్చర్స్

తప్పక చూడండి

అడుగుబాటలు

రచయిత: చాణక్య బ్రాహ్మణ్యం. సాంబశివరావు. దివంగు

హాస్ లోన్

మన తండ్రి మరణానికి కారకుడు,
తన అంధురాలి బేసిన్, పొదయం వేదనుకొన్న మనిషి.
తనకు అండయ్యే, ఆరాధ్య దైవ మాతాడు.
కాని అతని ఆమె దటి వ్యక్తి అని
తెలుసుకోగలిగిన నాడు అమె మృత్యువులదా?





వినోదా కలకే బట్టలన్నీ మెరియబడతే తెలుపు ప్రశ్నలంకమనా ఉద్రో! ఇదా మెల్ల
ముద్దం కొలదీ నురగ గల వర్ష యొక్క ఉరికే బట్టల కత్తి వల్లనే. మీ బట్టలన్నిటి
ఉతుకును చాలా ములచం చేస్తుంది. మీ పల్లం బట్టలు, పద్దులు, బీరలు... ప్రతీదీ అమిత
తెల్లగాను, ప్రతీదీ పరిశుభ్రంగాను ములుబుంది. సర్ఫ్ అండ్రి ఉత్తమోంది.

సర్ఫ్ అమిత తెల్లగా ఉతుకును

అండ్రిస్ ఉత్తమ సర్ఫ్ ఉత్తమ

మెరియబడతే తెలుపు ప్రశ్నలంకమనా ఉద్రో

ఆంధ్రపత్రిక వారపత్రిక

వ్యవస్థాపకులు :

జేకోద్ధారక కాశీనాథుని

నాగేశ్వరరావు పంతులుగారు

కుక్రవాకం : 21-10-'66

భూభాగమునం! అక్షయమునం! శా! అన్నపి

సంపుటము : 59 పంపిక : 6

పి. పి. క. ము.

1968

* ముఖ్య సంపాదకుడు :

చేవలెంక శంభుప్రసాద్

* సంపాదకుడు :

చేవలెంక రాధాకృష్ణ

ఆంధ్రపత్రిక కార్యాలయము

7, తంబుచెట్టి విథి, మద్రాసు-1

క్రొత్తరేట్ల నమనరించి 14-1-1966

మొదలు ఆంధ్రపత్రిక వారపత్రిక చందా వివరాలు.

భారతదేశం

హిస్టరీ

డా. పి.

పంచతర చందా 19.25

6 మాసముల చందా 9.62

12 మాసముల చందా 4.80

ఇతరదేశాలకు

ఓడమీద (Sea Mail)

పంచతర చందా 32.00

అర్ధపంచతర చందా 16.00

రచయితలకు మనవి

మా కార్యాలయం చేరే

పత్రికచనతోనూ దానిరచయితగాని, రచయితగాని అది తమ స్వంతరచనననీ, దీనికీ అనుకరణ కాదనీ హామీ వ్రాసి పంపాలి. ఇటువంటి హామీలేని రచనలను ప్రచురణకి స్వీకరించలేము.

సంపాదకుడు

ఆంధ్రపత్రిక వారపత్రిక

మనలో మాట

అంతర్జాతీయ పాఠశాలకావాలి! దానిని నిర్మించాలి!

*

*

*

శిశువులకు ఈ సంవత్సరం జూలై నెలలోనే పనితారోకం ప్రత్యేకమందిస్తామని తెలుసుకోవాలి. జూలై నెలలోనే పనితారోకం గాని మానవ సమాజాన్ని పనితారోకం, అందులో అతి కష్టం, సమాధి కంగా పనితారోకం మనదేశంలో సంఘసంస్కారం అని ఎదుర్కొనే ఒక నమస్క గురించి రాసిన వ్యాసం 58కి వ 'పేజీలో' ప్రారంభం అవుతుంది... భారతదేశ చలనచిత్ర పరిశ్రమలో అన్నివిధాలా ఆ గొప్ప సంబంధం నూ మున్ను (శిశుల భానుమతిరామకృష్ణతో) 1 శి. పి. జనకాంబరరాజు అరిపిన ఇంటికి వనితారోకం వ్యాసం అయినప్పటికీ అందరూ చదువురానివని అంటున్నాము!... శిశుల జమలాదేవి చట్టపర్యావృత్తికి ఇటీవలే 'మగానె' పేరుతో 'వచ్చిన సంగతి పోతులకి తెలుసు... ఈ దేశంలో రాజ్యాలు ఏలిన కొందరు అడవారిని ఉడవారింజే విన్నవ్యాసంలో' (పి. పనితారోకం గురించి నమగంగా చర్చించే) పయత్నం మౌతం అరిగలేదు... పెద్ద కథ 'కలలు' పనితారోకం కథ అన్న అతికయోక్తి వాదనా!.. 'అ బుధార' రోనూ పనితారోకానికి సంబంధించిన నమస్క ఒకదానిని వర్ణించటం అరిగింది...

అలాదిగా భారతదేశంలో పాఠశాలకి అరుగుతూమున్న భారతమయిన అవ్యాధి అని తొలగించడానికి అధునిక కాలంలో ఎన్నో పయత్నాలు అరుగుతూనే ఉన్నప్పటికీ ఇంకా వాటి మూలం అని అందరికీ తెలుసు. ఈ అతిముఖ్యమయిన నమస్కకి సంబంధించిన వ్యాసం ఒకటి ఈ పంపిక 28వ 'పేజీలో' ప్రారంభమవుతుంది. ఈ వ్యాసంలో 'పేర్కొనబడిన సంఘటనలన్నీ నిజమయినవేనని రచయిత హామీ ఇవ్వాడు, అరిగిన వ్యాఖ్యానం అన్నిటికీ తామే బాధ్యులని రాశారు...

'మత్తుల్లి నేను' కథలు రాసిన డాక్టర్ నరసింహారావు తయారు చేసిన కొత్త పుస్తకం 'మత్తుల్లి నేను' ఈ వ్యాసం మొదలవుతుంది...

విషయ సూచిక

ముఖ్యపత్రిక : పొమ్మలకొలుపు, రచన : 7. శేషగిరిరావు.

కథలు :	శిశుకలు, వ్యాసాలు, నీనీమా.
కలలు	— 32
అనుభవ	— 52
పీరియల్ కథలు :	
అనుభవ	— 18
వినుదొంగవృత్తి (బాలగవ కథ)	— 44
కథలు :	శిశుకలు — 4, ఊమెన్ కార్నాన్ — 7, మ్యాడ్ బిల్లు — 7, అత్తగారి కథలు — 7, భానుమతి — 8, రాజ్యాలైన రాజులు — 11, కాచరాజ్ — 12, బాలసాహి — 15, వాత వలం — 24, పాఠశాల ప్రాంగణం — 26, వైద్యుని గాథాశి — 31, కుమారి చట్టపర్యావృత్తి — 42, రాజధానిలో పరిశ్రమ — 58, చిత్ర కథా — 62, చిత్రలహరి — 63.

అధిక ప్రజలకు!

విద్యార్థులు

కొన్ని వర్గాల
విద్యార్థులకు

సరిహద్దు పరిశీలనా
సంఘం

కొయ్య గుట్టం
మీద యుద్ధ
వేరుడు!

కొన్ని సూచనల అమలు!
నగరంలో కామరాజ్ గారి విగ్రహం
ఒకటి వుంది ముఖ్యమంత్రి గారిది
మరొకటి నిలువతారు! ఈ రెండు
ప్రజల కొంగ్రెసు నాయకులకి

COMMEY

ఇలాంటి నగరములలో
విగ్రహాలకూ స్థానం లేదు

జనమహోత్సవాలు, మన సాంప్రదాయాలు

ద్విధానిక భారతదేశంలో, సాంప్రదాయంగా పారంపర్యమైన ఆచారాలు, పునః పునః ప్రత్యక్షమయి వేడుకలా పున్నాయి. అందులో 'జనమహోత్సవం ఒకటి', 'జాతీయ పారిశుధ్య వారం' రెండవది. వాన గాలులు మళ్ళీ ఈనాడుగా పూలమేళ వాళ్ళకో పర్వదినం! ప్రదర్శనాదినంగా అక్టోబరు మూడవ తేదీని పిలిచున్నారు.

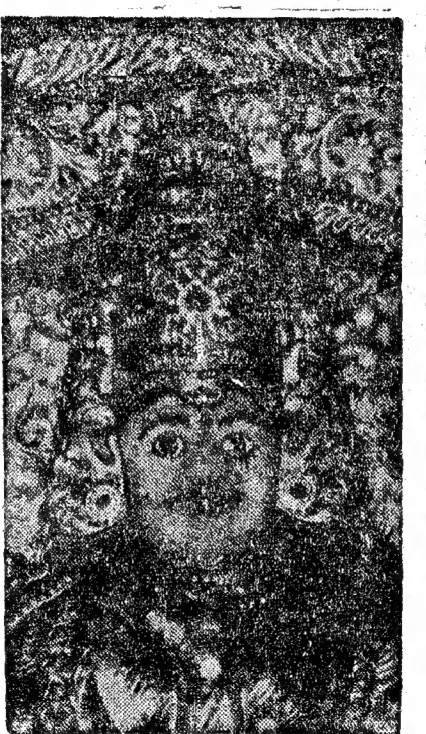
పదేళ్ళ నుంచి జనమహోత్సవాల దేశ వ్యాప్తంగా ఒరుగు ఉన్నాయి. అశోకుని కాలం నాటి ధర్మాన్ని పునరుద్ధరించే జేయాలని ఈ పద్ధతి ఆనందించబడింది! పర్వాలంతరాలకు గని, పర్వాలంతరాలకు గని ప్రత్యేక స్థానమివ్వని మన సర్వ స్వతంత్ర్య భరత దేశంలో సర్వ సమానత్వాన్ని శ్లోయంగా నిర్బుకు భవించాలిగా వందగల మన మంత్రులు అరసా సమ యాల సమానతల్లో గంతుపెట్టేలా అక్కర్లు దండం మనం చూస్తావున్నదే. నేతి బాసంగిల కార్యదర్శుల పుణ్యమా అని వారి అక్కర్లుకు కావలసిన సేదన సామగ్రి అందుతుంది. ఈ సందర్భాల్లో అన్యోనాలు సంబంధాలు, అంకరణలు చేయ బడతాయి. కుర్చీలు బల్బులు చేర్చ బడతాయి. పూల ఉపహారాగి మేమిటో అప్పుడే తెలుస్తుంది. అల్పవారలు పరే సరి. ఈ సమావేశంలో పేష ఆకర్షణ అతిథి దేవుడు. వారి కోసం జనం ఎగబడ తారు. గౌరవనీయులైన మంత్రులు కారులో దిగుతారు. అహ్వాన సంఘం ఆయన్ను సాదరంగా అదండల్లో ముంచేస్తుంది. ఫోటో గ్రాఫర్లు వాడా విడిగా పరిగెడుతుంటారు. ఇలాంటిది ఢిల్లీ నిత్య వ్యవహారాల్లో ఒక భాగమై పూరుకున్నాయి.

ఈ జనమహోత్సవం రాసు రాసు ఎంతో పీరుపుగా జరిగిపోతూవుంది. జనమహోత్స వాలు జరిపేవాళ్ళు వేరుగా మొక్కట్ల పాతేందుకు భూమిని త్రవ్వకల్లేదు. క్రిందటి సంవత్సరం త్రవ్వని అవ వాళ్ళను బట్టి కొత్తగా జనమహోత్సవానికి మళ్ళీ ప్రారంభోత్సవం చేశారు. అలానే జరుగుతోంది ఈ వ్యవహారం. ఈ పుట్టసర్ది అయిన మర్నాడు ఆ పాతిన మొక్కల మొహాన్ని చూపే దిక్కుండదు. ఏళ్ళూ

పోషణ లేక ఆ మొక్కలు నిరాంకురమై పోతాయి. ఇదో విషాద గాథ. కాని ఈ వన మహోత్సవం దేశ వ్యాప్తంగా భారీగా ఏర్పాటు చేయబడుతున్నమాట వాస్తవమే.

జాతీయ పారిశుధ్యవారాన్ని ప్రవేశ పెట్టారు. వాడుకలోకి తీసుకు వచ్చారు. ప్రకటనలు గోడల మీద అంటించడం ద్వారా ఇది జన వ్యాప్తమైంది. ఈ పారి శుధ్య వారం ఢిల్లీలో జన సామాన్యం మీద పనిచేసినట్టు ఎక్కడా కన్పించదు. కేంద్ర ప్రభుత్వ సచివాలయాన్ని పరిశీ లించినా ఇదే భావం పాడనూపుతుంది. మేల్కొన్న మెహారచంద్ ఖన్నా, రైల్వే డిప్యూటీ మినిష్టరు, లాలాషామనాథ్ గార్లకు ధన్యవాదాలు.

'రామలిలా' ప్రదర్శనాల్లా పూల ప్రదర్శన ఉత్సవం కూడా అధికార ముద్ర నేయించుకుంది. మంత్రుల బంధు మిత్ర సమరివారంగా రామలిల ఉత్సవాల్లో రావణ దహనాన్ని దర్శిస్తారు రాష్ట్రపతి. ఈ పూల పండుగ కనీసం ఉపరాష్ట్రపతి భాగ్యనికైవా వోమకున్నదై పుండాలి! మొఘల్ పరిపాలకుడు బహదూర్ షా సాంప్రదాయం ఈ సంవత్సరం సురోసారి



జనమహోత్సవం

తలెత్తింది. గాంధీజయంతి, స్మారకదినము చరిత్ర ప్రసిద్ధమైన రోజులు. అక్టోబరు రెండవ తేదీన, జనవరి ముప్పయ్యవ తేదీన వార్తా పత్రికలు గాంధీగారి ఆదర్శయుత జీవనం మీద అనుబంధాలు ప్రకటించడంకద్దు. కొందరు గాంధీ భక్తులు 'స్మారకదినం' నాడు ఆయన ప్రాణాలు వదిలిన బిర్లా భవనానికి వెళ్లి అంజలి పుటిస్తూవుంటారు. గాంధీ సమాధి వద్ద ఈ రెండు ప్రత్యేక మైన దినాల్లోనూ సమూహ ప్రార్థనలు జరుగుతూ వుంటాయి. ఫోటో గ్రాఫర్లు రావడం గమనించి మన కాంగ్రెసు మంత్రులు రాబ్బల దగ్గర కూర్చుంటారు. గాంధీ గారిపై తమ తమ ప్రగాఢ భక్తి తాత్పర్యాన్ని వెల్లడించు కొంటూ వుంటారు. ఇప్పుడు కావలసింది ఇదిరాదు. గాంధీ అదర్శానికి సర్వతోముఖమైన, పౌరదయ పూర్వకమైన అనుసరణీయులు కావాలి. అప్పుడే కాంగ్రెసు మళ్ళీ పున ర్జివించబడుతుంది. ఆదర్శవంత త మపు తుంది.

పర్వాలంతరాల గురించి మన మంత్రులలో ఎంత తక్కువగా పాట్లాడితే అంత మంచిది. బిరుదాంకితులకి, ఆ రహస్యతకు దగ్గరగా వున్నవారికి బ్రిటిష్ అజమా యీషీలో ఒక స్థానం వుండేది. కలెక్టరు గారి దివ్యసముఖంలో కూర్చునేందుకు వీరికి స్వాతంత్ర్యముండేది. 'యుక్తా శిసులు' అనే ప్రత్యేకమైన పేరుకూడా వీరికి వుండేది. ఈ బిరుద ప్రదానం సంవత్స రానికి రెండుసార్లు జరిగేది. మన కాంగ్రె సులో కూడా ఇటువంటి 'ఎ.ఎ.సి.' అనే తెగ ఒకటి వుంది. ఈ ప్రాముఖ్యత ఎక్కడి నరకు ప్రాకిందీ అంటే ఒక మాజీ మంత్రు గాని, మాజీ రాయబారిగాని ఒకప్పుడు సార్వమెంటులో పున్నట్టుయితే వారి నివాసానికి ఒక భవనాన్ని ప్రత్యేకించాలి. ఇప్పుడు మన మంత్రులు తమ కారు దిగి 'ఎలివేటర్' దగ్గరకి వచ్చి రావడానికి కూడా నామోషీ వడుతున్నారు. మంత్రు గారు కారు దిగడం చూచి గేటు తెరిచి విషయ విశేషంతో అనుసరించే చప్రాసీ లను చూస్తే వారికి వివగంపు. వాళ్ళు తోడు రావడం కంటికింపు. ఇలా వుంది మన రాజధానిలోని సర్వ సమానత్వం!

అత్తగారి కథల్లో పద్మశ్రీ భానుమతి

అంతర్జాతీయ పురస్కారం

సీ. నాగేశ్వరరావు



“నటనానికి నామినేషన్ లు ఉన్నాయి”

నటనానికి నామినేషన్ లు ఉన్నాయి. అందరినీ పద్మశ్రీగా నటించమని, రచయితగా అత్తగారిని పేర్కొని అవార్డులు పొందుకుని, తీయని గొంతుతో శ్రోతల్ని తనయత్నంలో ముంచేత్తూ— నటిగాను, రచయితగాను, గాయనిగాను అంధుల నలరించి పారిమన్నన లందుకుంటున్న బహుముఖ కళావ్రసన్న పద్మశ్రీ భానుమతి.

విశేషం ప్రశ్న: మీలో రచనా వాతావరణం ఏలా మొదలైంది?

భాను: ఇది నా చిన్నతనంలో విషయం. అప్పుడు మా నాన్నగారితో పాటు యింకా చాలామంది కవులు పండితులు మాయింట్లో యిష్టాగోష్టి జరుపుకుంటూ వుండేవారు. నాకూ చిన్నప్పటి నుంచి చదువంటే మంచి అనక్తి. వాంకోసారి చదివే ‘గడగడమనే’ పత్యాల నాకంతగా అర్థంకాకపోయినా వెనా లని కుతూహలంగా వుండేది. అయితే వాలో

యీ అభిరుచిని కనిపెట్టి, అంతర్గతంగా వున్న రచన చేయగల శక్తిని తెలికి తీసుకు రావడానికి శ్రీ విశ్వనాథ కవిరాజు ముఖ్య కారకులయ్యారు. ఆయన నాచేత కథలు రాసిందేవారు. నేను రాసేదాన్ని, వాటిలో తప్పులు చూపిస్తూ నేను రచన చేయ గలననే డైర్యాన్ని ఆయన నాకివ్వారు. అప్పట్లో పద్మావతి గేడాలూ కూడా రాసేదాన్ని.

ప్ర: అత్తగారి కథల్ని గురించి మీ అత్త

గారేమంటారు?

జ: వయ్యతాది. నాకంటే అత్తగారి కథల్ని వ్రాయడానికి ఇన్ స్పిరేషన్ యిచ్చింది కూడా అదే. ప్రాత్రసాంచేది అమ్మ. మొదట్లో మా అత్తగారు ‘మడి’ని గురించి తీసుకునే జాగ్రత్తను చూస్తే నాకు చాలా హాస్యస్వరంగా వుండేది. మా అత్తగారు మడి కట్టుకున్నప్పుడు ఎవరైతే అంటితే అది ఎవరూ చూడకుండా వుంటే గమ్ము నుండేవారు. ఎవరైతే చూచినట్టు పసి గడితే మట్టుకు నానాహంగానూ చేసేవారు. తులసి తీర్థంలో పవిత్రమైపోయే అలాంటి భావాలమీద నాకాట్టే నమ్మకంలేదు. మా అత్తగారే కానక్కర్లేదు, సర్వసాధారణంగా జరుగుతుండే విషయాలే ఇవన్నీ. ఇవన్నీ తలుచుకున్నప్పుడు అత్తగారిలాంటి ఒక ‘కేరెక్టర్’ని సృష్టించి రాస్తేనో? అన్న ఆలోచన వచ్చింది. అత్తగారి మీద నామొట్టమొదటి కథ ‘మరచెంబు’. మా అత్తగారికి నేనన్నా వా రచనలన్నీ ఎంతో యిష్టం. నా రచనల మీద పారితోషికం కూడా అవిడదే. నిత్యజీవితంలో మేమెంతో కలసి మెలసి వుంటాం. ‘పేరయితే మా అత్తగారిదిగాని, వా రచనలకి ఆమెకి ఎంతో సమీప భేదం వుంది. నేను సృష్టించిన అత్తగారిలో చాలామంది అత్తగార్లు తొంగి చూస్తారు. “చూడండి మీ కోడలు ఎలా రాస్తుందో?” అని అవిడతో ఎవరన్నా ఫిర్యాదు చేస్తే నన్ను మెచ్చుకుని అది నా గొప్పతనమని తమ గర్విస్తారు. కథలు గాకుండా ఒక నవల రాయమని ఎంతోమంది ప్రోత్సహిస్తున్నారు. నాకూ రాయాలనే వుంది. సంవత్సరానికి వాలుగైదు రాయ లేకపోయినా తీరిక చిక్కగానే మొదలెడతాను. ఒకరు, ఈ అత్తగారి కేరెక్టర్లు అన్నామరల్గా వుండవచ్చు. మన నిత్య జీవితంలో పరిచయమయ్యే సన్నివేశాలకు మించి అందులో ఏంలేదు. అందులో అన్నామరల్ ఏముంటుంది? నేను చేసేది ఏమిటి అంటే, చదివేవాళ్లుకు కాస్త ఇంటరెస్టింగ్గా వుండేందుకా సన్నివేశాలకి రంగులు పోస్తూ. అలాంటి అత్తగార్లు వుండకపోవడం మేం? వుంటారు. నాకు చిన్నప్పటి నుంచి, హ్యూమర్ అంటే బాగా యిష్టం, ఒక టరప్లో నడిపించి ఒక కేరెక్టర్ ని నిలిపితేనే అది ‘రచన’ అని నేననుకుంటాను. అందుకే ముని హాణిక్కంగారి కాంతం కథలంటే నాకంత అభిరుచి. ‘అత్తగారు’ అంధు.



నేనా వాళ్లు చదివేటా, వాటి కథలు తెలుసుకో

అత్తగారి కథల్ని గురించి మీ అత్త

అత్తగారు

దేశాన్ని ఎంతకాలం నిలుబుందో తెలియదు.

ప్ర: మీ అభిమాన రచయిత(తు)రెవరు?

జ: నేనభిమానించే రచయితలు చాలా మంది వున్నారు. రచయిత మట్టుకు శ్రీమతి ముప్పాళ రంగనాయకమ్మ. నేను రచయితని గనక ఆమ్రాతం చొరవ తీసుకుని పక్షపాతం చూపించాచున్ననుకుంటాను. వుంటుందంటే ఆమ్రాతం వుంటుంది. మగవాళ్ళను గురించి చెప్పాలంటే ఎంతవో తొందరగా రాదు.

ప్ర: మీ స్వంత రచనదేసీ సినిమా తీయాలనుకుంటున్నారా?

జ: అంత దూరక తేడుగాని నాకా స్వేచ్ఛ వుంది. అయితే స్వంతానికి రాసుకుంది, తనే నటించింది, తనే సినిమా తీసుకుంది, తనే చూసుకోసీ అనే తరహాకు రాకూడదని నా వుద్దేశం. స్వయం కృషితో సినిమా తీయాలనే అభిప్రాయం నాకూ వుంది. అయితే టైం కావాలి. బుర్రలో గిరుస తిరిగే కథను కాయితం పెట్టడానికే వాకు టైంలేదు. అదరాదాదరగా చేయడం బాకంత కన్నా యిష్టం వుండదు. చూడండి, ఒకే మనిషికి ఎక్కువ కళల్లో ప్రవేశం వుండడం కూడా ఒకపెద్ద చిక్కు. నేను సినిమాలో నటిస్తాను. రచన చేస్తాను. సినిమారంగం ఎలాంటిదో మీకు తెలుసును కదా! నిమిషం తీరిక వుండదు. అప్పుడప్పుడు పెయింటింగ్ చేస్తూ వుంటాను. తోటవని చేస్తాను. ఇంకా సోషల్ వర్క్ అనే ఒక వ్యాసకం వుంది. ఇంటిని పూర్తిగా పనివాళ్ళ చేతుల్లో పెట్టి పూరేగడం నాకిష్టం ముండదు. ఇంటి వ్యవహారాలు కూడా చూసుకోవాలి. ఇన్ని వ్యాసకాల్లో మనస్సును ఒకదాని మీద కేంద్రీకరించి ఆ పని సక్రమంగా నిర్వహించాలి అంటే చాల కష్టం. అంచేత స్వయంగా కథ తయారు చేసి సినిమా తీయడానికి యింకొంత కాలం పట్టొచ్చు.

ప్ర: పద్మశ్రీ, సాహిత్య అకాడమీ అవార్డు వీటిల్లో మీకు బాగా తృప్తినిచ్చింది ఏది?

జ: రెండూను.

ప్ర: ఇప్పుడు ప్రచారంలో వున్న నవల సాహిత్యం మీద గాని కథాసాహిత్యం మీదగాని మీ అభిప్రాయం?

జ: ఒకవిధంగా చెప్పాలి అంటే ఇప్పుడు ఈ రకం సాహిత్యం ఉన్నత ప్రమాణంలోనే వుంది. ముఖ్యంగా రచయిత్రుల్లో చక్కని

ఉద్బాహం కనబడుతోంది. అంటే ఆ పుస్తక హం ఒక 'అవార్డు' దొరక్కనే దాంట్ చప్పుగా చల్లారేసుకుంటే ఆ స్థాయి నిలవదు. ఇంకా కృషి చేయాలి. జనం మీద ప్రయోగాలు చేయాలి. మరింత చక్కని సాహిత్యాన్ని అందజేయాలి. ఆ ప్రశ్న నన్నే వేస్తే నా సమాధానం యీవరలోనే చెప్పే శాను. నేనొక్క రచయిత్రినేకాదు. నాకింకా



'తీరిక వేళలో' తోటవని

నాలా వ్యాసకాలున్నాయి. కేవలం రచయితలు గాను, లేదా రచయిత్రులుగాను పేరు తెచ్చుకున్న వాళ్ళు చేయగల్గిందెంతైనా వుంది. రచయితలు తమ తమ భావాన్ని వివిధ దృక్పథాలకి ప్రసరింపజేసి ఉత్తమ సాహిత్యాన్ని తీసుకురావడానికి యత్నించాలి. చూడండి, సినిమానికి సరైన కథలు దొరక్క బెంగాలీ వాళ్ళపై, హిందీవాళ్ళపై ఆధారపడడం నిత్యం జరుగుతూ వుంది. రచనలు పనిమూల తీయడానికూడా పనికి వచ్చేట్టున్నప్పుడు మనకే వెతుకులాట తప్పుతుంది 'కేవలం చదవడానికి వివదానికే కాకుండా, చూపేందుకు కూడా మన కథలు పనికి

రావాలి.' ఇప్పుడున్న కథల్ని 'యాజ్ఞపిక్'గా చిత్రాలు తీయాలంటే ఎన్నో కూర్పులూ మార్పులూ చేయాల్సి వస్తుంది. అయినా అది తగినంత ప్రమాణాన్ని అందుకోలేకపోతోంది. ఈ దృష్టితో కూడా రచనలు వెలువడితే బావుంటుందని నా వుద్దేశం. ఇది నా అభిప్రాయం మాత్రమేనండోయ్.

'సినిమాల్లో నటించాలని నాకు తేడు, బయిష్టంగానే నటిస్తున్నాను!'

ప్ర: మీరు సినిమాలో చేరడం ఎలా తుస్థించింది?

జ: ఇంతకుముందే చెప్పాను, నాకు చిన్నప్పటి నుండి చదువు మీదుండే అసక్తి ఎండు లోనూ లేదు. పెద్ద చదువులు చదువుకోవాలని అనుకునేదాన్ని. సినిమాలంటే నాకసలు యిష్టంలేదు. సినిమా నటగా, నా 'కేరీర్' ఎలా మొదలైందో వింటే మీకు చిత్రంగా వుంటుంది. నాకుప్పుడు పద్మానుగో ఏడు. బిల్లో కెళ్ళడానికి కూడా సిగ్గుపడేదాన్ని. నలుగురోహా తిరగాలంటే సిగ్గు. ఎంతసేపూ బొమ్మల పెల్లిల్లాడుకుంటూ వుండేదాన్ని. సినిమాలు వచ్చిన మొదటి రోజుల్ని ఒక్కసారి ఆలోచిస్తే మీకప్పటి పరిస్థితులు అర్థమవుతాయి. నూ నాన్న గారు చాలా ఉన్నతాదర్శాలు గల మనిషి. ఆయనకు సంగీతమంటే మహా యిష్టం. నా పద్మానుగో ఏట మా నాన్నగారితో పాటు నేనూ 'పరచికయం'లో వేషం వేశాను. చిత్రమేమిటంటే అందులో నాకంటే పెద్ద వయస్సులో వున్నామెకు అక్కగా నటించాను. నలుగురూ ప్రశంసించారు. బొమ్మల పెల్లి ఆటలోంచి లేవడం యిష్టంలేక, అయినా మా నాన్నగారి మాట తీసివేయలేక సినిమాలో వేషాలు వేశాను. ఇప్పటికీ అయిష్టంగానే వేషాలు వేస్తున్నాను. 'స్వర్గసీమ' సినిమా నుంచి మాత్రమే నేను నటన అంటే ఏమిటో అర్థం చేసుకుని నటిస్తున్నది. అదే నా మొదటి చిత్రమని చెప్పాలి. పద్మానుగోఏట నేను సినిమాలో ప్రవేశించాను. ఎన్నో ఏళ్ళు గడిచాయి. ఇప్పుడు ఈ రంగానికొక స్థిరత్వం వచ్చింది. అయితా 'బాల నటీనటులు' మనకు కొదవకానే వున్నారు.

ప్ర: మీరు ఒక పాత ధరించడానికి ఇప్పుడు నేను ముందు దేన్ని ప్రధానంగా పరిశీలిస్తారు?

కథ, పాత్ర, రచయిత..?

జ: 'పాత్ర'. నాకు నచ్చినదైతేనే దాన్ని ధరించేందుకు ఒప్పుకుంటాను. ఆపాత్రకు అన్యాయం చెయ్యకుండా కథకు మరింత వ్యాయం చేయడానికి నేను ప్రయత్నిస్తాను. ఒకోసారి అలాంటప్పుడు కథతో జోక్యం కలగజేసుకోవడం కూడా జరుగుతుంది. కారెక్టర్ కి తగిన ఏక్టర్ ని ఎన్నుకున్నప్పుడే చిత్రం విజయవంతమవుతుంది. నుభ్యంగా నాకు హ్యూమరస్ పాత్రలంటే యిష్టం. 'డెన్' వుండేవని. 'నిజజీవితంలో' సీరియస్ గా కనిపించేవాళ్లు హ్యూమరస్ గా వుండడం, హ్యూమరస్ గా కనిపించే వాళ్లు సీరియస్ గా వుండడం ఇలాంటివి స్వత సిద్ధాలు. 'నాలో' చాలా హ్యూమర్ వుంది. నవ్వుతూ పేలుతూ వుండడమంటే నాకు సరదా! మరో విషయమేమిటి అంటే నాకు హ్యూమరస్ పాత్ర యిచ్చినపుడు హాయిగా వేసేస్తాను. సీరియస్ కెరెక్టర్ అయితే మూత్రం నటించవలసి వుంటుంది.'

(ప్ర: సీనియర్ల పెళ్ళిళ్లు గురించి మీ అభిప్రాయం?)

జ: హాయిగా చేసుకోవచ్చు. యిద్దరి మధ్య 'బెట్టర్ అండర్ స్టాండం' వున్నంత వరకూ ఏ గొడవా వుండదు. ఇద్దరూ ఒకే వృత్తిలో వున్నప్పుడు ఈవిక్కుకొంత సడలింపబడుతుంది. కాని అది వివిధ మనస్తత్వానికి, స్వభావానికి సంబంధించిన విషయం.

(ప్ర: బాగా చదువుకున్నవాళ్లు చలన చిత్రపరిశ్రమాభివృద్ధికి అవసరమంటారా?)

జ: సినీపాలకి డిగ్రీలు అవసరం. కల్పరు, సంస్కారం కావాలి. ఇప్పటివరకు బాగా చదువుకున్న వాళ్లే ఈ పరిశ్రమని సైకి తీసుకువచ్చారా? ఇప్పుడిది పరిశ్రమ లోల లక్ష్మీవరకంగా చూడబడుతోంది. అటువంటప్పుడు వాళ్లు కూడా పరిశ్రమలో చేరి కొంత చూపు, లేదా అభివృద్ధి చూపిస్తే మంచిది.

(ప్ర: ప్రభుత్వం మీకు సటిస్మాన్టు చిత్రా ర్థమి?)

జ: స్వంతంగా, ఒక బెంగళి పిక్చరు ఆధారంగా 'గృహక్షత్రి' తీస్తున్నాము. హిందీలో కాణకపూర్ పిక్చరు 'మేహ నాహ్ జోకర్' లో కూడా నటిస్తున్నాను. మరో పిక్చరు హిందీ, తెలుగు, అరవంలో తీస్తున్నా వాను ఫిలింస్ 'పువ్వుం బొట్టు'లో నటిస్తున్నాను.

చానుమతి

(ప్ర: సంగీత దర్శకుల్లో ఎవరి పామర్స్ మీద మీకు ఎక్కువ గురి?)

జ: మీరలా అడక్కూడదు. ఇప్పుడు సినీమారంగాన్ని ఏ కోణంతోనుంచి చూసినా వ్యాపారం కనిపిస్తుంది.

(ప్ర: మీ అబ్బాయిని నటుడుగా చేయాలనుకోవడం లేదా?)

జ: లేదు, ఒకవేళ మేము అనుకున్నావాడు ఒప్పుకోడు. సెకండియర్ యెడిసిస్ చదువు తున్నాడు. బాగా చదివించాలనే మా అభిలాష.

(ప్ర: మీ పాటల్లో కొన్ని ఆకర్షించినంతగా, తదితరమైనవి జనాన్ని ఆకర్షించ లేకపోతున్నాయి...)

జ: ఒక చిత్రంలో ఒక్కపాట బావున్నంత మూత్రాన అది నిలవదు. ఆ చిత్రంలో పాటలన్నీ బావుండాలి. అప్పుడే ఆ పాటలు జనాదరణ పొందుతాయి. ఉదాహరణకి, మల్లిశ్వరి, విప్లవరాయణ చాలు. సాధారణంగా నేను పాడే పాటల కంపోజింగ్ లో కూడా నా ప్రయేయం వుంటుంది. అలా కాకపోతే నేనులు పాడను. నాకు కర్ణాటక, హిందుస్థానీ క్లాసికల్ 'టైప్' సంగీతమంటే యిష్టం. ఆ కళలన్నీ పాటలు నేను బాగా పాడగలుగుతాను. నాకు 'యెమవ్ కళ్యాణి' రాగమంటే యిష్టం. 'నా పాటలు శ్రావ్యంగా వుంటాయి అంటే దానికొరణం కంపోజింగ్ లో నేను కలగజేసుకోవడమే.

(ప్ర: హైదరాబాదుకి నివాసం మార్చాలని మీరేమైనా అనుకుంటున్నారా?)

జ: అటువంటి దురభిప్రాయం నాకేమీ లేదండీ. ఒకల్లంటే లాక్కుపోవచ్చు. స్వాడియో సరంజామా వుంది. అయినా నేను ఎక్కువ పిక్చర్లలో నటించేదాన్నికాదు. సంవత్సరానికి సినీమా తీస్తే తీస్తాము లేకపోతే లేదు. అలాంటిది నేనెల్లా ప్రయోజనమేముంటుంది చెప్పండి? ఆంధ్రప్రదేశ్ ప్రభుత్వం సినీమా పరిశ్రమని రాజధానిలో అభివృద్ధిపరచాలని లక్ష్యించింది. ప్రయత్నిస్తోంది. మంచి ప్రోత్సాహాన్ని కూడా యిస్తోంది. మంచిదే. ప్రభుత్వం చేయవలసింది యింకా ఎంతో వుంది. స్వాడియోల నిర్మాణం పూర్తిచేయాలి. తగినన్ని 'ఫ్లోర్స్' చేయాలి. సరైన 'ఎక్స్ థేమెంట్' అనుర్పాది అక్కడ మూటింగ్ మొదలెట్టి

రికార్డింగ్ కోసమూ, లేకపోతే యితరమైన టెక్నికల్ అవసరాల కోసమూ మద్రాసు నుండి గెత్తుకొస్తే ఏంలాభం? స్వాడియోకి కావలసిన సరంజామా సిద్ధం చేసినట్లయితే అక్కడ ఈ అభివృద్ధికి ఎక్కువ ఆస్కారం వుంటుంది. నటీనటులు అక్కడ వుండి పాదానికి అవకాశమూ ఏర్పడుతుంది.

(ప్ర: దసరా పండుగ యోజన మీరేమి చేస్తారు?)

జ: నాకు ఈ పండుగ చాలా ముఖ్యమైంది. చిన్నప్పటి నుంచి బహుమతి కొలువంటే మహా యిష్టం. చెప్పానుగా, ఈ పండుగ నాడు మళ్ళీ చిన్నపిల్లనైపోతూ వుంటాను.

(ప్ర: మిమ్మల్ని గర్విష్టి అని చెప్పుకుంటారు, నాకలాంటిదేమి...?)

జ: నేను సూపర్ బాలుగా సీరియస్ గా కనిపిస్తాను. సీరియస్ గా కనిపించేవాళ్లు చువనత్వం గురించి ముందే చెప్పాను. నన్ను గర్విష్టి అనుకోవడం నా దురదృష్టం. నా స్వభావాన్ని అర్థం చేసుకుంటే గదా నేను గర్విష్టి నో మరేయిష్టి, తెలిసికునేందుకు? విమర్శలకు నేనెక్కువ ప్రాధాన్యమివ్వను. నేనెక్కువగా వేదాంత గ్రంథాలు చదువుతాను. 'విద్యావ్యూహం' అన్నాడు, రామకృష్ణం కంటే పెక్కు యువ మానవుడేనడున్నాడూ అతనికే కళాకు ఆశానింగుడింది' అని. 'పెద్దల మాటల్ని మేమి పాటిస్తాను. వాళ్లను దృష్టిలో వుంచుకునే ఏ పని చేసినా చేస్తాను. 'నాకు రైట్ పాత్' అని తెలిసినదాట్ల నేను నడుస్తాను. అందుకోసం ఒకరికి భయపడనవసరంలేదు. నేను అనుసరించే విధానంలో తప్పు లేనప్పుడు విమర్శలను పాటించవలసిన అవసరం అంతా ఉంటే లేదు. నేను సజీవీ విధానాన్ని నేను పరిశీలించుకుంటాను. పరి చేసుకుంటాను. ముందుతరం వాళ్లు, పెద్దవాళ్లు నడిచిన త్రోవ అదే అయితే నాకు తృప్తి, ఆనందం మూడు. నా జీవిత లక్ష్యమే అది. చిన్నప్పటి నుంచి నా పద్ధతి ఇదే. అది కొందరికి నచ్చవచ్చు. మరికొందరికి నచ్చకపోవచ్చు.

(ప్ర: ఈ ఇంటర్వ్యూలో మీకో, అత్తగారి కథ స్ఫురించినదనుకుంటా...?)

జ: 'ఇంకానయం' (నవ్వు)

ఫోటోలు : ప్రభాకర్



ప్రధాన మంత్రి.

నేడు మనదేశంలో కెల్లా అతిముఖ్యమయిన పదవిని ఒక స్త్రీ అలంకరించటం చూస్తున్నాము. మన ప్రధానమంత్రి రాష్ట్రమయిన ఉత్తరప్రదేశ్ ముఖ్యమంత్రి కూడా ఒక స్త్రీయే! శ్రీమతి ఇందిరాగాంధీ కాంగ్రెస్ నాయకురాలుగా ఎన్నిక అయినప్పుడు ఒక ప్రముఖ బ్రిటిష్ పత్రికా రచయిత్రి, "ఆమె అసదాశికి అర్హులయిన వారందరితోనూ పెద్దపురుషుడు (బెస్ట్ మన్) కాబట్టి ఎన్నిక అయ్యా"రని రాసింది. భారతదేశంలో స్త్రీల పరిస్థితి కొన్ని శతాబ్దాలుగా ఎంత హీనంగా ఉందో, ఇంకా ఎంత హీనంగా ఉందో అందరికీ తెలుసు. కాని, చరిత్ర పుస్తకాల్లో రాజ్యాలు ఏలిన ఆడవారిని గురించి చదువుతూ ఉంటాము. ఇటువంటి స్త్రీలు ఎంత మంది? స్త్రీపరిపాలన మనదేశంలో ఎంత కాలంగా ఉండేది?

ఈ ప్రశ్నలకి వివరంగా జవాబులిస్తేటం తేలికకాదు! అభిప్రాయకాలంలో ఇక్కడ సమాజంలో ఆడవారిదే అగ్రస్థానం అన్న అభిప్రాయానికి ఎన్నో ఆధారాలు కనిపిస్తాయి. 'ఆర్యుల' రాకపూర్వం ఇక్కడ 'పూజారిణు'లకు చాలా ప్రాముఖ్యత ఉండేదని ఎందరో చరిత్రకారులు చెబుతారు. వీరు రాజ్యాలు ఏలినట్లు కనిపించదు కనుక సంస్కృతభాష వాడుకలోకి వచ్చిన తర్వాత పేరుపొందిన ఉదాహరణలని మాత్రమే గమనించవచ్చు.

గ్రీక్ రచయిత మెగస్తేన్స్ 'హింద్య' దేశంలో రాణులే పరిపాలించేవారని రాశాడు.

రాజ్యాలేలిన రాణులు

అసలు రామాయణంలోనే రాముడు అడవికి వెళ్ళినప్పుడు సీత రాజ్యాన్ని పరిపాలించాలనే సూచన వెలువడిందని మువసిద్ద చరిత్రకారుడు శ్రీ సదాశివభాండ్ ఆల్మేకర్ రాశారు. సీతాదేవి కూడా అడవులకి వెళ్ళిపోయింది కాబట్టి ఈ సూచన ఫలించలేదుట. ఇక భీష్ముడు ధర్మరాజుతో, పుత్ర సంతానం లేకుండా యుద్ధాలలో మరణించిన రాజుల వారసులుగా వారి పుత్రికలనే నియమించమని చెప్పాడని భారతంలో ఉంది.

కాని మొత్తంమీద ఇటువంటి ఉదాహరణలు వెతికితేకాని దొరకవు. రాజ్యం రాజకుమార్తెకి సంక్రమించినా ఆమె సాధారణంగా భర్తకి ఆధిపత్యం ఇవ్వడమే, లేదా అతనితో కలిసి రాజ్యం చేయుటమే జరిగేది. గుప్త సామ్రాజ్యస్థాపకుడు చంద్రగుప్తుడు లిచ్చవి రాజపుత్రిక కుమార్తెదేవీతో బాటు కలిసి రాజ్యం చేశాడు. లిచ్చపులు వివరీతమయిన స్వాధీనానం కలవారు కాబట్టి ఇలా జరిగిందని కొందరి వూహ. వివాహం కాగానే రాజ్యాన్ని భర్తకి వప్పచెప్పిన వారితో 'రట్న' రాజకుమార్తె గారి ఒకామె. (10వ శతాబ్దం.)

స్వతంత్రంగా సింహాసనం అధిష్టించిన రాణి 9 వ శతాబ్దం చివరిభాగంలో మరణించిన ఒరిస్సా ప్రాంతపు రాజు లలితా భరణదేవుని భార్య ఒకరై. పైన అన్నట్లు ఇటువంటి వారు మన చరిత్రలో అంతగా కనిపించర!

రాజులు చిన్నవయస్సు వారవటంచేత పరిపాలన కొనసాగించలేనప్పుడు రాజమాతలు ఈ భారాన్ని తమ చేతుల్లోకి తీసుకున్న దృష్టాంతాలు మాత్రం చాలా ఉన్నాయి. అలెగ్జాండర్ని ఎదిరించిన రాణి ఒకడు మరణించినప్పుడు అతని రాణి 'మనగ'పై న్యా

నికి నాయకత్వం వహించింది. (క్రీ. పూ. రెండవ శతాబ్దంలో శాతవాహన వంశంలో పరిపాలకురాలుగా 'సయనికా' ఎంతో వీరి పంపించిండుకుంది.

ఇటువంటి ఉదాహరణలకి కొడుకులేడు! వృద్ధిరాజుతో బాటు రణరంగంలో మరణించిన సామరసీ రాణి కూర్మాదేవి మేవాల్ మీద దండెత్తిన కుతుబుద్దీన్ నీని ఎదిరించింది. సాహసానికి మారుపేరుగా ప్రసిద్ధి కెక్కిన రాజస్థాన్ చరిత్రలో ఇటువంటి ఉదంతాలు ఎన్నో ఉన్నాయి.

మరాఠీ చరిత్రలో కోల్హాపూర్ కి చెందిన తారాబాయి, ఇప్పటికరంజీ వాస్తవ్యురాలు గున అనూబాయి, ఇండోర్ కి చెందిన అనూబాయి, రూప్తి లక్ష్మీబాయి—వీరిపేర్లు అందరికీ తెలిసినవే! తారాబాయి మొఘల్ వ్యతిరేకంగా ఔరంగజేబును ఎదిరించింది. సీప్యే బాలాజీ విశ్వనాథ్ కుమార్తె అనూబాయి స్వయంగా రణరంగంలోకి వెళ్ళేది. అనూబాయి హోల్కార్, రూప్తి లక్ష్మీబాయిలని గురించి వివరించారు. వీరి పరిపాలనలని విదేశీయులు సహితం ప్రశంసించారు.

ఇక 'తెలుగు ప్రాంతాల'లో చాళుక్యరాణి విజయభట్టారికి, రాష్ట్రకూట ద్రువుడి పట్టుమహిషి శీలమహాదేవి, వీరు తమంతలు తామే తమ భర్తల ప్రమేయం లేకుండా దానాలు ఇచ్చినట్లు శాసనాలు ఉన్నాయి. మువసిద్ద ఇబ్రాయిన్ దేశద్రిమ్మి మాగ్నోపోల్ 13వ శతాబ్దంలో ఈదేశం వచ్చినప్పుడు గుంటూరు ప్రాంతం ఒక రాణి పరిపాలన కింద ఉందని రాశాడు.. ఈ రాణి ఎవరో ఉపాంచటం కష్టంకాదు!

— ఎ. దుద్రాంజు

కమ్యూనిస్టుదేశాలలో కాంగ్రెస్ అద్యక్షుడు కామరాజ్

(గత సంచిక తరువాయి)

క్రిస్టియన్లు ముందుగా కమ్యూనిస్టు దేశాలలో విశ్వవిద్యాలయంలో ఉన్న విద్యార్థులను కోసం వెళ్ళాడు. పెక్కు కళలను నేర్చుకోవాలనే ఆ భావనతో ఆ విశ్వవిద్యాలయంలోని ఒక్కొక్క గదిలో ఒక్కొక్కరోజు వుండి, చదువుపూర్తి అయి బయటికి వస్తాడు. ఆ విధంగా ఆ యువకుడు అన్ని గదులలోను వుండి బయటికి వచ్చేటప్పుడు, అతనికి వయస్సు ఎంతో తెలుసా? పెద్దెనిమిది సంవత్సరాల యువకుడు, అరవై సంవత్సరాల ముదుసలి అయి వుంటాడు.

నా మిత్రులొకరు చెప్పిన తమాషా కథ లుండి! మాస్కో విశ్వవిద్యాలయం ప్రవేశించే ముందు విస్త్రుత చిన్నదానికి కొంచెం అతిశయమే.

(ప్రెమింగ్ హాలు) మాస్కో నగరం పెరిమట మేరుగు పెడుతున్నాయి.

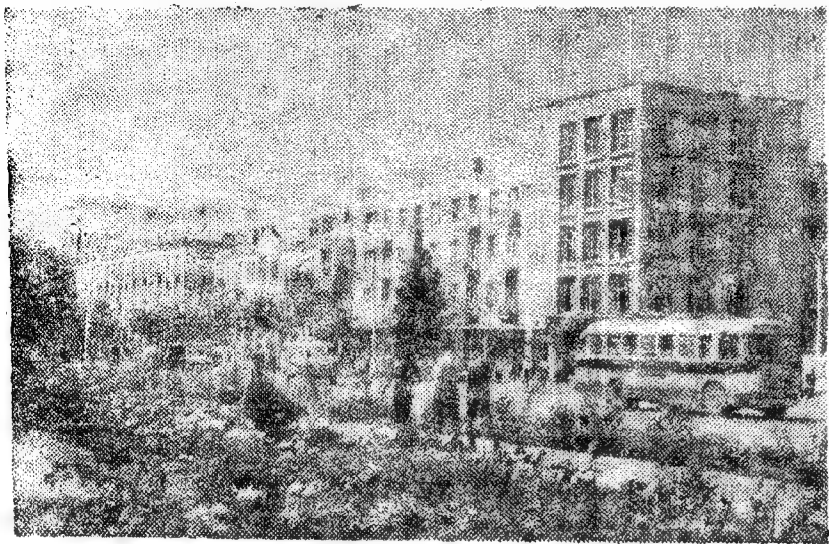
మాస్కో నగరం రాబడి 120 కోట్ల రూబుళ్లు—అంటే, 960 కోట్ల రూపాయలు. ఈ రాబడి మునిసిపల్ కార్పొరేషన్ నిర్వహించే కార్మానాల, రాకపోకల పాదనాలు, హోటళ్లు, రెస్టారెంట్లు, దుకాణాలు, సినిమా థియేటర్లు మొదలయిన వాటినుంచే వస్తున్నది. దీనిలో 60 శాతం పాశాలలు, ఆస్పత్రులు, ఇళ్లు కట్టడానికి వినియోగిస్తారు. మునిసిపల్ కార్పొరేషన్ సభ్యుల ఎన్నిక రెండేళ్ల కొకమారు జరుగుతుంది. ప్రస్తుతం 1014 మంది సభ్యులున్నారు. వీరిలో సగానికి పైగా కార్మికులు. అక్కిన వారు ఉపాధ్యాయులూ, వైద్యునికులు, సాంస్కృతిక సేవకులు, పత్రికా

కీటికీలు, తలుపులు, గోడలు మొదలయిన సాధనాలతో వారు త్వరలో ఇళ్లు కట్టగలరు.

ప్రీ స్టాలిన్ టైడ్ హౌసింగ్ అనే పద్ధతిలో గోడలు, తలుపుల మొదలయిన వాటిని సాధ్యమైన మొదట్లోనే తయారుచేసి పెట్టుకుంటారు. గృహనిర్మాణ పథకం ప్రారంభం కాగానే కీటికీలు, తలుపులు, గోడలు అమర్చి, త్వరలో ఇళ్లు కట్టేస్తారు.. ఈ కర్మాగారం అత్యంత నూతన వృత్తి సాంకేతిక సాధనాలతో నిర్మించబడింది. పీమెంట్ బ్లొక్స్ (కంకరను) ఒక గొట్టం ద్వారా తెచ్చి, కాంటాలి కార్మానాలో కాంటాలిను పోతాసేసి విధంగా గోడలు, నేలలు పోతాస్తారు. ఆ కర్మాగారం నిర్మాణానికి ప్రొమిషర్ దేశంలో అత్యున్నతమైన “హిరో ఆఫ్ సోషలిస్ట్ లేబర్” అనే బిరుదు ఇవ్వబడింది.

మాస్కోలో చాలి మరీతంగా వుంటుందని ముద్రామలోనే కొందరు మమ్ముల్లు భయపెట్టారు గదా! అయితే, నిజానికి మేము తాస్కో చేరినప్పుడు, ముద్రామ తీతోన్న స్థితి అక్కడా వుండేనని. రాత్రి ఎనిమిది గంటలయినా తెలుగు తగ్గలేదు. మా ‘దాచ్చా’ (అతిథిగృహం) కీటికీలన్నిటినీ తెరిచిపెట్టి, ముద్రామలో పడుకున్నట్టే పడుకున్నాము.

జూలై 23న లేదీ ఉదయం కామరాజ్ డార్ చక్రవర్తుల కాలంలో నిర్మితమైన క్రెమిన్ భవనాన్ని దర్శించడానికి వెళ్ళారు. వేకు వేరు కాలంలో విధ విధాలుగా కట్టబడిన అనేక భాగాలున్న ఆ మహాసౌధంలో కళాభండారాలు అసంఖ్యాకంగా వున్నాయి. అయీ కళాల చిత్రాలు, కళాభండారాలు దీవనాలికలు మొదలయినవన్నీ సోవియట్ దేశ సంస్కృతి కైఫియాన్ని చాటుతూ వుండేవి. లెనిన్ బహిరంగపథంలో ప్రసంగిస్తున్న కళాభండం ఒకటి క్రెమిన్ సౌధంలో ప్రేమ శిస్తున్నప్పుడు మనకు కనిపిస్తుంది. అది ‘తీడై మెన్షన్’ చిత్రం. అంటే దూరం నుంచి చూస్తే, లెనిన్ సజీవంగా నిలబడి ప్రసంగిస్తున్నట్టు ప్రాంతీ కళాభంతుంది. పెక్కురోజులు చూచినా, పూర్తిగా చూచి పట్టు చెప్పజాలని, మహాసౌధాన్ని రెండు గంటలలో చూచారు కామరాజ్.



క్రెమిన్ సౌధం లెనిన్ అవెన్యూ

యోక్తిలో ఈ కథ చెప్పారు నా మిత్రులు. మాస్కో విశ్వవిద్యాలయం మహత్తరమైనదే. నేడు మాస్కోలో వున్న శాల గొప్ప కట్టడాలలో ఇది కూడ ఒకటి. కమ్యూనిస్టు అభివృద్ధి చేసింది చూపుతున్న దానివలె ఉన్న అవై, కనాల సందువుగా కట్టెడులు నిలబడుతున్నది ఈ వకల కళానిలయమైన విశ్వ విశ్వవిద్యాలయ భవనం.

మాస్కో నగరం మధ్యన ప్రవహించే మాస్కో నదీ, దాని ఇరువారులలోను ప్రజల క్రీడోత్సవాలకు, ఈతలకు సహజరాలు

సంపాదకులు మొదలయినవారు. మొత్తం సభ్యులలో 47 శాతం స్త్రీలు.

మాస్కో సమీపంలో వున్న గృహనిర్మాణ కర్మాగారానికి కామరాజ్ ను తీసుకుని వెళ్ళారు మేయరు.

సోవియట్ యూనియన్ లో గృహ నిర్మాణ వృత్తి చాలి గొప్పగా పురోగతి పొందింది. ఇంకా రోజులలో 200 ఇళ్లు నిర్మించడానికి తగిన పాధనవంపద వారివర్ష వున్నది. మంత్రశక్తి అనుకునేరు. కాదు. మొదట్లోనే తయారు చేసి సిద్ధపరచుకొన్న

అల్టిమేట్ నాయకులు నన్నయ్యలకు స్వాగత
మిచ్చే సభాగణం, సుప్రీం సోషియల్ సమాజేమయ్యే సభాస్థలి, జార్ వ్యక్తములు నివసించిన ప్రదేశాలు; వారు పూజించిన దేవీమాత ఆలయాలు అన్నింటిని చూడము.

సుప్రీం సోషియల్ సమాజేమయ్యే సభాస్థలి ఇంచుమించు మూడువేల మంది ఒక సమయంలో కూర్చున్నానికి తగిన వసతి కలిగివుంది. ఏ భాషలో మాట్లాడతారో భాషలో భాషించుకోవలసిందేయి. యిత్రసాధనాలు అక్కడ అమోఘమిది వున్నాయి.

కామరాజ్ ను పిలుచుకొని వెళ్లిన సుప్రీం సోషియల్ అధ్యక్షుడు స్పిరిడిటోన్ అచియో ప్రాంతపు ప్రతినిధులు అచియో భాషలోనే ప్రసంగిస్తారని, అది వెంటవెంటనే రిప్లై భాషలో అనూదితమవుతుందని కామరాజ్ కు తెలియజేశారు.

తెనిన్ నివసించిన గదిని, అయితే వున్న యోగించిన వస్తువులను చూడము. దాం విరాడంబర వర్తతిలోవున్న చిన్న గది. రెండుమూడు పాత కుర్చీలు, బల్బులు తప్ప మరే ఆడంబరమైన వస్తువులు అక్కడ కనిపించలేదు. అక్కడ వున్న గ్రంథాలయములో పెక్కుభాషల పుస్తకాలు కనిపించాయి. తెనిన్ కు పెక్కు యూరోప్ భాషలు వచ్చు. అక్కడున్న పుస్తకాలలో భారత జాతీయ కాంగ్రెస్ చరిత్ర కూడ చాలా తెలుసుకుని వుండడం కామరాజ్ చూచారు.

“జానొకప్పుడు సోషియల్ దేతంలో తిండి కొరత ఏర్పడి అందరికీ తగినంత ఆహారం దొరకనప్పుడు, మహానాయకుడు తెనిన్, బీదలు తినే సామాన్యమైన రొట్టెనే తిన్నారు” అని కామరాజ్ తో అన్నారు. తెనిన్ గదిని చూచిన మీదట కామరాజ్ అక్కడున్న విజిటర్స్ బుక్కులో ఇలా వ్రాశారు:—

“తెనిన్ వసించిన స్థలం చూచి, నేను దాం సంతోషపడ్డాను. అత్యుదత్త నిరాడంబర జీవితం గడిపిన ఆ నాయకుడు వసించిన ఈ స్థలాన్ని చూచినప్పుడు పరవశం ఏర్పడుతున్నది. వారి జీవిత విధానం కలకాలానికి అందరికీ ఉత్సాహం కలిగించి, ఆవేశాన్ని కలిగిస్తుందని దృఢంగా విశ్వసిస్తున్నాను. కామరాజ్.”

తెనిన్ సమాధిని దర్శించడానికి రోజూ వేలసంఖ్యలో జనం క్యూలో నిలబడివుంటారు. ఈ క్యూ రోజూ కనిపించే దృశ్యం.

రవీంద్ర ఆర్. వెంకట్రామన్

మన నాయకులు కామరాజ్ సంప్రదాయం ప్రకారం ఒక పుష్పవలయాన్ని ఆ మహానాయకుని సమాధిపై వుంచి వరసాంబలి సమర్పించారు.

సమాధి రోజుల తెనిన్ దేవాన్ని అలాగే తెలాది రసాయన ద్రవ్యాలతో భద్రపరచి కాపాడుతున్నారు.

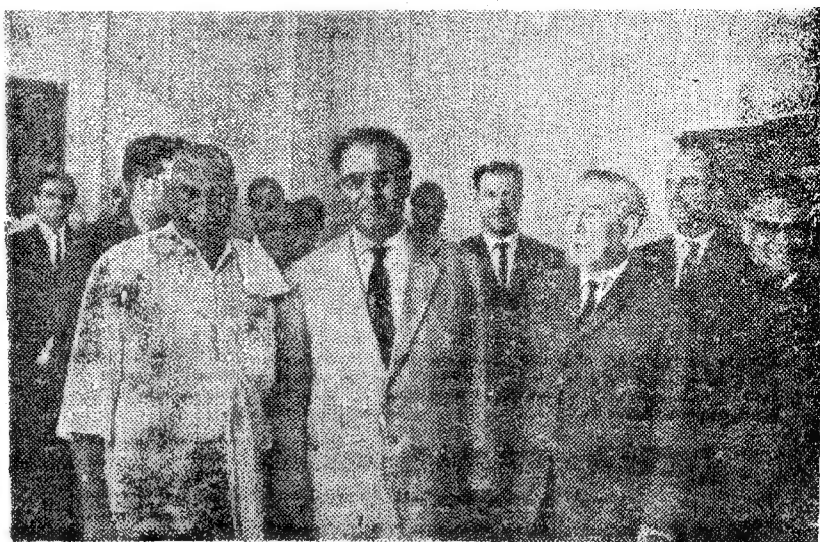
తద్రూపంతో, ప్రాణాంతో పుష్పజ్వుగా దర్శనమిస్తున్న ఆ నాయకుని దేహాన్ని కనిగూడే కామరాజ్ తమకు తెలియుకుంటాడే “గంధిజీ మనం ఈ విధంగా భద్రపరచుకోలేకపోయామే!” అన్నారు. ముఖ్యమంత్రి “మనకిది సాధ్యమై వుండేదా?” అని సందేహపడ్డారు.

తెనిన్ సమాధినుంచి పతాకరీ రష్య ప్రధాని కోసిగిన్ ను చూడడానికి వెళ్లారు

అర్చిత కరివ్విలి వంటి వివిధ విశిష్టతలను గురించి ఇద్దరు నాయకులూ గొటామ్రులకు పైగా సంభాషించారు. సర్వాన వారాకరణంలో జరిగిన ఆ సమావేశ సమయంలో నేను, భారత దౌత్యకార్యాలయ ప్రభావాధికారి, పట్టి, వేంకటేశ్వరన్ అక్కడ వున్నాము. పత్రికా ప్రతినిధులు ఆ సమావేశ వరుయంలో లేరు.

సంభాషణ సమాప్తితో “జా అభిప్రాయాలను మేము చాల గౌరవిస్తున్నాము. మీరు వెళ్ళే విషయాలు మా విశేష పరిశీలనకు వచ్చాయి. మన ఉభయదేశాల సంబంధాలు దృఢతరం కావడానికి మేము ఏమి చేయడానికయినా సిద్ధంగా వున్నాము” అన్నాడు కోసిగిన్.

ఆ మధ్యాహ్నం సుప్రీం సోషియల్ కమిటీ వత్తుకు కామరాజ్ కు విండుజేశాటం. సుప్రీం సోషియల్ అధ్యక్షుడు స్పిరిడిటోన్ ఎంతో వ్యాదయవూత్యకంగా ప్రసంగించారు. “భారత



కాజీక్ రివెల్లిక్ తనమ్మానిష్ఠపార్టీ ప్రెసిడెంటు రసేటోవ్ తో శ్రీ కామరాజ్.

కామరాజ్.

ప్రేమతో మాకు స్వాగతమిచ్చి ఆ నాయకులు కామరాజ్ ను అడిగిన మొదటి ప్రశ్న “ఇక్కడ మీరు చలి చేయడంలేదా?” అనేదే “లేదు, ఢిల్లీలాగానే వుంది.” అన్నారు కామరాజ్. భారత ప్రధాని (క్రిమిలి ఇందిరా గాంధీ రాకను గురించి మాట్లాడారు కోసిగిన్. తర్వాత రాజకీయాలను గురించి సమావేశం జరిగింది.

వియత్నాం సమస్య, విజంధ విధానం, భారత—పాకిస్తాన్ సంబంధాలు, భారతదేశ

రద్దీల వాద్య వున్న సంబంధబాంధవ్యాల’ అభివృద్ధి కావాలి. ఈ వర్సంబంధాలు అభివృద్ధి చెంది బలపడితేనే ప్రపంచశాంతిని రూపొందించవచ్చు” అన్నారు.

సన్మానానికి సమాధానంగా కామరాజ్ ఈ విధంగా అన్నారు: “ఈ విండులో సాల్స్ ముందుకు నేను చాల సంతోషిస్తున్నాను. రష్య విప్లవమే ప్రపంచంలో బానిసగా వున్న దేశాలకన్నిటికీ ఒకటికప్పున వైతన్య భావం కలిగించింది. మన రెండో

దేశాలకా ప్రపంచ శాంతికి పాలుపూరి
తున్నాయి. ఈ కారణంగా మన సంబంధాలు
బలపడడం ప్రపంచశాంతికి చాల అవసరం..”
కామరాజ్ రష్యా పర్యటనలో రెండవ తిరిగినవారు. జాను! ఆయన తిరిగినవారు.

కామరాజ్

రోజే ఒక అద్భుత విషయం జరిగింది.
ఆరోజు రష్యానుంచి వెంటనే భారతదేశానికి
తిరిగినవారు. జాను! ఆయన తిరిగినవారు.



ఇది ఈగ



ఇది ఈగల సంహారణి: ఎట్టని తీసుకోని ఫ్లిట్

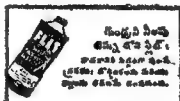
ఈగే అనేకరక విషమణి ఉన్న ప్రదర్శన వర్ణనంది. అది అతి
వైచిత్ర్యమున క్రమమిది తీసుకొని పోయి, పైపొయిదే మరలూ కలకా
కింది పోయిదే అంటూ వ్యాఖ్యించి కారణరూపమయింది. మీ అల్లా ఈగల
అడిగి గురిపెనప్పుడు తీసుకొని వాటిని రుంపండి.

ఈగలూ, దోమలూ మరలూ మిగతా మొత్తం కలకానిది సేంకొనిదేమిదీ
మింపిందో పైలో వర్ణించి, అది కేవలమయిన రహితమైన వస్త్రాల
మీయి విజ్ఞప్తి తీసుకోమన్న పిల్ రెండు విధాల మిగిస్తుంది: తక్షణం
కలకానిది కొద్ది క్షణాలలో వాటిని రుంపండి.

ఫ్లిట్ మీ గృహ సంరక్షణ చేసుకోండి

—ప్రపంచంలో అగ్రామయియిన కీటక సంహారణి!

[విప్రీ ప్లాంట్ యాన్డరస్, ఇన్ కాన్స్ట్రెయిన్డ్ (కలకానిదేమిదీ అద్భుతం అతనికాలో క్లింకమ)]



రాజ్ 13 0 76

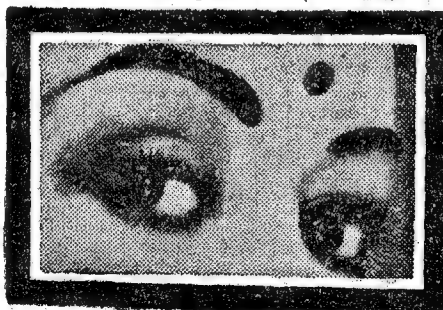


కండ్ల అందానికి
రక్షణకు

రాంబీర్ కంపెనీ, బొంబాయి-4 BR.

దర్ బార్ గుండ్ మరియు కాజల్ రాయారుచేయించారు

ద క కి లు మా ని మొ న బొ వ ద్దు
దర్ బార్ కాజల్ (రిజిస్టర్)



కాశ్మీర్ నుంచి వేయి మైళ్లలోపున ఉన్న
సోవియట్ భూమిలోని తాజిక్ రిపబ్లిక్ కు
వచ్చారు కామరాజ్.

కామరాజ్ కోసం ప్రత్యేకంగా ఏర్పాటు
చేసిన “ఇల్యూషన్-18” విమానం ఆయన
నను, మమ్ముల్ను తాజిక్ రిపబ్లిక్ రాజధాని
అయిన దుషంబే నగరంలో దించింది.

విమానాశ్రయంలో తాజిక్ రిపబ్లిక్
సుప్రీం సోవియట్ ఉపాధ్యక్షురాలు శ్రీమతి
సరిపోవా, తక్కిన నాయకులు కామరాజ్ కు
స్వాగతమిచ్చి, అతిథి భవనానికి పిలుచుకొని
వెళ్లారు.

మాతోపాటు వచ్చిన పత్రికా విలేఖరులకు
భారత దౌత్యకార్యాలయం ప్రధానకార్యదర్శి
ఏ. పి. వేంకటేశ్వరన్ కు మరొక మేడమ
ఏర్పాటు చేశారు. శ్రీ ఏ. పి. వేంకటేశ్వరన్
కీర్తిశేషులు మాజీ న్యాయమూర్తి శ్రీ ఏ.
ఎస్. పి. అయ్యర్ పుత్రుడు. ఆయనకు రష్యా
భాష, తమిళ భాష బాగా వచ్చు. అందువల్ల
ఆయన మాతోపాటు వుండడం మాకు
ఎంతో సహాయంగా వుండినది.

మద్రాసు నగరవాసులకు సెమియోన్
రూడిన్ పేరు బాగా తెలిసి వుంటుంది.
రష్యా నుంచి తమిళనాడుకు వచ్చి, తమిళ
భాషను క్షుణ్ణంగా అధ్యయనం చేసిన వారు
ఆయన. దాదాపు ఉదాత్తంగా తమిళం
మాట్లాడే ఆ రష్యా యువకుడు మాతో
పాటు పర్యటనలో వున్నారు. తమిళభాష,
రష్యాభాష తెలిసిన ఆయన సేవ మాకు
చాల ప్రయోజనకరమైంది.

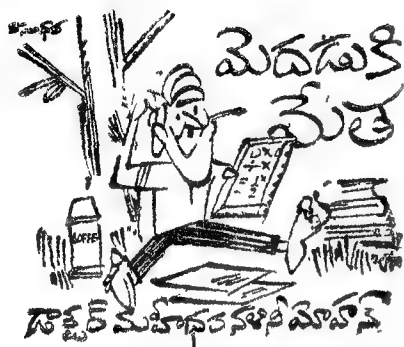
తాజిక్ ప్రజలు కాశ్మీరీల లాగే వేష
భాషలు, ప్రవర్తన, భావన కలవారు. తాజిక్
రిపబ్లిక్ మొత్తం జనసంఖ్య ఇరవై మూడు
స్థర లక్షలు. వీరిలో 53 శాతం తాజిక్
ప్రజలు. 23 శాతం ఉజ్బేక్ ప్రజలు.
13 శాతం రష్యావారు. తక్కినవారు వివిధ
జాతులవారు.

ఒకప్పుడు చాల వెనుకబడిన రాష్ట్రమైన
తాజిక్ రిపబ్లిక్ ఇటీవల కొన్ని అనిజాలను
కట్టాల్సందున అభివృద్ధి చెందుతున్నది.
ఆ అనిజాలలో నేలబొగ్గు, పెట్రోలు,
తుత్తివాగం, పీసం మొదలయినవి పేర్కొన
దగినవి. 1914లో తాజిక్ రిపబ్లిక్ లో
అక్షరాస్యులు అరుదైన శాతం మాత్రమే. ఇప్పుడు
అక్షర వివసించే వారంతా అక్షరాస్యులే.

(నశేషం)

—అనువాదం, డి. రా.

(అనందవికటన్ పోజననంతో)



తొలిపలుకు

“బ్రాహ్మణ! నాకు లెక్కంటే భయం. అందుకనే ఆర్పు గ్రూపు తీసుకున్నాను” అనే వారికి లెక్కలు అంటే సరదా కలిగించడానికి, “నాకు లెక్కలలో మంచి మార్కులే వస్తూ ఉంటాయి” అని రొమ్ము విరుచుకునేవారిని తప్పుడు దౌవలకు ఈడ్చుకుపోయే చిత్రమైన సమస్యలు కనబరచి, మెళకువ లవసరం సునా అని చూపించడానికి ఈ వ్యాసాలు వ్రాశాను. ఇవి అర్థం అవడానికీ, స్వయంగా వ్రాయుతుంది సాధించడానికీ గణితంలో పెద్ద ప్రావిణ్యం ఏమీ అవసరంలేదు. ఇందులో కేవలం అర్థంతో సాధించే సమస్యలు కొన్ని ఉన్నాయి. చూడగానే “ఇది చాలా గడ్డు సమస్యలా ఉంది. దీనికి పెద్ద పెద్ద సమీక్షణాలు సాల్వు చేయాలిసిందే” అనిపించి, తీరా చూస్తే “ఇంతేనా” అనిపించే సమస్యలు కొన్ని ఉన్నాయి. చూడడానికి చాలా సులభం అని భ్రమ కలిగించి పప్పులో కొలు వేయించే సమస్యలు కొన్ని ఉన్నాయి. అన్ని సమస్యలకూ జవాబులిచ్చాను. అవసరమని తోచిన చోట్ల వివరణ లిచ్చాను.

ఇందులోని సమస్యలు చాలా భాగం తరతరాలుగా దేశ దేశాలనుంచి బహుశాలంగా దిగుమతి అయి వస్తున్నవే. వాటిలో నాణ్యమైనవి ఏరి, ఒక చోట చేర్చి వ్రాయడం మాత్రమే నేను చేసిన పని. ఇవి తెలుగు పాఠకులందరికీ వచ్చుతాయనే ఆశిస్తున్నాను.

రచయితను గురించి నాలుగు మాటలు.

మాస్కో విశ్వ విద్యాలయంలో చూడు స్థిర సంవత్సరాలు కృషిచేసి 1963 లో ఫిజిక్సులో పిహెచ్.డి. డిగ్రీ తీసుకున్నారు.

దస్తుతం సైంటిస్టుగా పనిచేస్తున్నారు.

వీరి ఇతర రచనలు:

1. వివోదం— విజ్ఞానం (పిల్లలకోసం సైన్సు కథలు)
2. ప్రపంచానికి ఆఖరు ఘడియల్ (ఇగోళ శాస్త్రం మీద పాపులర్ సైన్సు గ్రంథం)
3. జీవోత్పత్తి (భూమిమీద జీవం ఎల్లా బయలుదేరిందో చెప్పే

పాపులర్ సైన్సు గ్రంథం)

4. జీవాన్వేషణ (భూమి మీదకొక మరి ఎక్కడైనా జీవం ఉందేమో వెతికే పాపులర్ సైన్సు గ్రంథం)
5. విజ్ఞానచంద్రిక (పాపులర్ సైన్సు వ్యాసావళి)
6. వనసీమంతో (పిల్లల పఠ. అనువాదం)
7. మౌల్వీసోదర్బీన్ కథలు. ●



వ్యభుర నేలిన విజయరాఘవరాయలకి తెలివైన మంత్రి కావలసి వచ్చాడు. సరసింహరాయలు తిమ్మరుసుచు ఎన్నుకున్న కథలు జ్ఞాపకం వచ్చాయి. తాను కూడా అటువంటి యుక్తి తెచ్చులు కొన్ని ఇచ్చి, సరియైన జవాబులు చెప్పిన వాడికి మంత్రి పదవి నిస్తానని చాటింపువేయిస్తే? అవును. అదే సరియైన పద్ధతి. ఆలోచించి ఆలోచించి కొన్ని యుక్తి లెక్కలు తయారు చేశాడు.

“120 తులాలలోపున ఎన్ని తులాల సరుకు కావాలన్నా తూచి ఇవ్వగలగాంటే వర్తకుడి దగ్గర ఏయేరకపు తూనిక రాళ్ళు కనీసం ఎన్ని ఉండాలి?” అన్న తన మొదటి ప్రశ్నను దేశమంతటా చాటింపు వేయించాడు రాజు.

చాలామంది 1,2,2,5,10,20,40, 40 తులాల బరువులు గల ఎనిమిది తూనికరాళ్ళు అవసరమని సమాధానాలు పంపించారు. కాని వెంకప్ప అనే మేధావి ఒకడు విచిత్రమైన సమాధానం వ్రాపి పంపించాడు.

“ఏలిన వారి ప్రశ్న కొంత సందిగ్ధంగా ఉంది. దీనికి రెండు విధాలుగా సమాధానాలు ఇవ్వవచ్చును.

తూచ వలసిన వస్తువును ఒక సిట్టిలోనూ, తూనిక రాళ్ళను రెండవ సిట్టిలోనూ పెట్టాలనే నియమం కనుక ఉన్నట్లుంటే 1,2,4,8,16,32,64 తూలాల బరువులుగల ఏడు తూనిక రాళ్ళు చాలు. ఉదాహరణకు 53 తులాల తూచాలంటే 1,4,16,32 తులాల రాళ్ళు వాడాలి. 71 తులాల తూచాలంటే

ఆంధ్రసచిత్రవారపత్రిక

నవలల పోటీ!

మొదటి బహుమతి రు.3,500

రెండవ బహుమతి రు.1,500

మూడవ బహుమతి రు.1,000

ఆంధ్రసచిత్ర వారపత్రిక పాఠకులకి మరింత మంచి సీరియల్ నవలలని అందచెయ్యాలనే ఉద్దేశంతో పై పోటీని నిర్వహిస్తున్నాము. రచయిత(కు)లందరూ ఎప్పటివలె మాతో సహకరించి పై పోటీ జయప్రదం చెయ్యగలరని ఆశిస్తున్నాము.

ముగింప తేదీ: 31-12-1966

నిబంధనలు

1. పోటీకి స్వంతరచనలే వంపాలి. వంపే రచనలు తమ స్వంతమయినవేననీ, అనువాదాలుకాని, అనుసరణలుకాని కాదని రచయిత(కు)లు వ్రాతప్రతితో బాటు పోటీ పత్రాలు వంపాలి.
2. రచనలు కాగితానికి ఒకవైపునే, సిరాతో రాసిఉండాలి. 100అరకాపు (ఎక్స్‌ట్రా) పుస్తకం పేజీకి రెండురెల్లు) పేజీలు లోపు, 300 అరకాపు పేజీలు మించి ఉండరాదు.
3. నవలలు తెలుగువారి జీవితానికి సంబంధించి ఉండాలి.
4. వ్రాతప్రతులు 31-12-1966 లోపల మాకార్యాలయం చేరాలి.
5. వ్రాతప్రతులు, 'సంపాదకుడు ఆంధ్రసచిత్ర వారపత్రిక, తంబు చెట్టివీధి, మద్రాసు-1' కి వంపాలి.
6. కవరమీద వ్రాతప్రతిమీద 'నవలల పోటీ-1966' అని స్పష్టంగా రాయాలి.
7. పోటీలో నెగ్గని నవలలు ఆంధ్రసచిత్ర వారపత్రికలో ప్రచురించే హక్కు మాకు ఉంది.
8. పోటీలో నెగ్గని, ప్రచురణకి స్వీకరింపబడని నవల వ్రాతప్రతులని వీలయినంత త్వరలో, సురక్షితంగా రచయిత(కు)లకి తిప్పివంపే ప్రయత్నాలు చేస్తాము కాని ఈ విషయంలో ఎటువంటి బాధ్యతనీ వహించలేము, హామీ ఇవ్వలేము. వ్రాతప్రతులతోబాటు తగుమూతం తపాలాబిళ్లలు అతికించిన, స్వంత చిరునామా కల కవర్లు జతపరచటం అవసరం.
9. పోటీలో తుదినిర్ణయం సంపాదకునిదే. ఈ విషయము ఎటువంటి ఉత్తరప్రతిభూతాలూ జరుపబడవు.
10. ఆంధ్రసచిత్ర వారపత్రికలో ప్రచురణ పూర్తి అయిన తర్వాత పుస్తక రూపంలో నవలని వెలువరించగోరేవారు పుస్తకంలో ప్రముఖంగా 'ఆంధ్రసచిత్ర వారపత్రికనుంచి పునర్ముద్రితం' అని పేర్కొనాలి.

బాలసాహితీ

1,2,4,64 తులం రాళ్లు వాడాలి. ఇలాగే 127 తులం లోపున ఎన్ని తులం బరువును తూచాలన్నా ఈ ఏడు రాళ్లు చాలు. ఇంతకన్న తక్కువ సంఖ్య తూనికరాళ్లు ఉపయోగించడం పాద్యం కాదు.

ఇంక రెండు సమాధానం: తూనిక రాళ్లను రెండు సిద్ధింతోనూ పెట్టు వచ్చునని అంగీకరిస్తే 1,3,9,27,81 తులం బరువులు గల ఐదేబదు రాళ్లు చాలును. ఉదాహరణకి 53 తులం నరుకు తూచాంటే మున్నును ఉంటే సిద్ధిలో 27 తులం రాతినీ, ఒక తులం రాతినీ ఉంచి, రెండవ సిద్ధిలో 81 తులం రాతినీ ఉంచి తూచాలి. 81-27-1=53 క్షుణ్ణ తూని నరుకు బరువు 53 తులంకు సమానం. ఇలాగే 121 తులం లోపున ఎంత నరుకు కావాలన్నా ఈ ఐదు రాళ్లతోనూ తూచి ఇవ్వవచ్చు. ఇంతకన్న తక్కువ సంఖ్య రాళ్లు వాడడం అపాద్యం."

వెంక్ట పంపిన ఈ సమాధానం చూచు కుని రాజు చాలా సంతోషించాడు. వెంటనే వల్లకి వంపి వెంకట్రావు తన సన్నిధికి రప్పించుకుని, ఘనంగా సత్కరించి, మరొక సమస్యను ఇచ్చాడు.

బల్ల మీద ఒకే ఆకారంలో ఉన్న మూడు డబ్బాలు ఉన్నాయి. ఒక డబ్బాలో రెండు బంగారు నాణెములు, రెండవ డబ్బాలో రెండు వెండి నాణెములు, మూడవ డబ్బాలో ఒక బంగారు నాణెం, ఒక వెండి నాణెమూ ఉన్నాయి. ఆ నాణెముల పైజో ఆకారం అంత ఒక్కటే. ఆ నాణెముల బరువుల భేదాలు చేతితో ముట్టుకు చూస్తే తెలియనంత స్వల్పం. చూస్తే కాని అది ఏ నాణెమో చెప్పలేరు. ఏ డబ్బాలో ఏ నాణెములున్నాయో తెలియ దానికి ఆ డబ్బాల మూతలమీద "బంగారు, బంగారు", "వెండి-వెండి", "బంగారు, వెండి" అని వ్రాశారు. కావాలని రాజు ఆ డబ్బాల మూతలను తారు మారు చేసేశాడు. మూతల మీద వ్రాసిఉన్నది ఒక్కటి నిజంకాదు. ఇప్పుడు చేయ వలసిన దేమిటంటే ఆ మూడు డబ్బాల లోనూ ఏదో ఒక దాని మూత తెరిచి, లోపల ఏముందో చూడకుండా, దెయ్యి పెట్టి, ఒక్క నాణెమును బయటికి తీసి (64 ■ పేజీ చూడండి)

ఆదుకొనే న్నేపాతురాలు



"ఇలా చూడు సుధా! పోకు వెళ్ళేదేకు నాకు కొత్త కమీజు వుంది, నువ్వేంతోడుక్కుం టున్నావ్?"



"నేను వెళ్ళలేను, నాకు తలకాయ నొప్పి విపరీతంగా వుంది."

"అర్థంలేదు - నీ తేంకానాలో నాకు తెలుసు!"



"ఇవిగో రెండు ఆస్ట్రో బిల్లులు పేసుకో త్వరలోనే నువ్వు బాగుంటావు."



"ఆస్ట్రో' రద్దమా అని ఎంతో హాయిగా కాలం గడిపాను."



బాధ అనేది మాకు ఒక సమస్య... చూడండి మేము మీకు పరిధంగా సహాయపడతామో!

పరిశోధన : 'ఆస్ట్రో' యొక్క పరిశోధనాసంస్థలోని ఒక పరిశోధనా దళానికి నేను ఉపదేశకుడను. దాదాపు అప్పటికే దానికి మంచి పద్ధతులను కనిపెట్టుట మానసిక ఈ విషయమును గురించి ఏకాగ్రతతో ప్రపంచ మంతటా పరిశోధనలు జరుపుతున్న అగ్రగణ్యమైన పరిశోధనా సంస్థలలో మేము ఒకరము. నొప్పిని విచారించుటకు నేడు శ్రేష్టమైన క్రొత్త మార్గము 'ఆస్ట్రో' ఫార్ములా అని మేము తెలుసుకొన్నాము. అందుచేతనే ప్రపంచమంతటా దాక్షిణ్యం అనువర్తనలోను ఇది వాడబడుతోంది.

బాధ అంటే ఏమిటి? పెటాకోలిక్ డిస్కర్సులు, రేహము వాటిని తీసుకొనిపోగలిగే కంటే హెచ్చు వేగముతో, స్నాయువులలో కూడుకొనితేరి పోవడంవల్ల మధుగు పడిన చాపు కలుగుతుంది. దానితో నరము

లకు ఒత్తిడి కలిగి బాధ కలుగుతుంది. **'ఆస్ట్రో' ఎలా పనిచేస్తుంది :** 'ఆస్ట్రో' కేహములో వెంటనే యిమిడి, వాపును, నరముల మీద చత్తిడిని తగ్గించి నొప్పిని వెడలగొడుతుంది. **'ఆస్ట్రో' ను ఈ వ్యాధులకు వాడండి :** నొప్పి, తలనొప్పి, ఒంటి నొప్పి, చంటినొప్పి, కీళ్లనొప్పి, జ్వరము, ముతాడిన జలుబు, ఫ్లూ, కీళ్ల నొప్పులతో గూడిన జ్వరము. **మోతాదు :** పెద్దవారికి : రెండు టాబ్లెట్లు. అవసరమైతే తిరిగి పేసుకొనండి. **పిల్లలకు :** ఒక బిల్లెట్ కు మధ్య పంహా ప్రకారము వాడండి.



'ఆస్ట్రో'
నొప్పిని
వెడలగొడుతుంది



అనువాదం

మహారాజా బిందీసారులు ఆ ప్రాంతాన్ని పర్యటించి ఉద్దేశ్యంతో వైకాకి పోయారు. పోలి తన పంట్లో పెట్టేసి అమె అక్కర్లేనా. పోలి బిందీసారులపై ప్రేమ పెట్టుకుంది. మనవాడు ప్రేమే పుష్కలమైనది. పోలి బిందీసారుల చేస్తాడు. బిందీసారుని పోహం చేయక పోలి తన తండ్రి పక్కయం తెలిసి మహారాజులకు ఉన్న మహామని చెంకం పెట్టుకుంది. మహామని మహారాజు. ఈ రాష్ట్రంనున్న న్యాయ కోసం పోలి మహారాజు అర్హులకు సంఘం. లేన బిందీసారుల పోహం చేస్తుంది. అంతే బిందీసారులు కల్యాణంకే కాదు. పోలి తన గొప్పతనం. లేన, సంఘం పోలి అనుగ్రహించి బిందీసారుల కోరిక.

21

ప్రస్తుతం ఇంతవరకు ఈ విషయం నాతో చెప్పలేదేం సంజయా? అని ప్రశ్నించిన చోట అడిస్తూ బిందీసారు దడిచాడు. అతని తండ్రి నంగి ఉంది.

మహారాజా, పోలి అక్కడే అమె అత్యుత్సాహాన్ని గురించి మీతో చెప్పడానికి ముందే అమె మీకు వల్ల అయిపోయింది. ఆ అత్యుత్సాహాన్ని విని మీరు బిందీసారులతో కలిసి సాధించడానికి నిశ్చయించి, రాజనీతిని కిమిచిపోయి వ్యర్థంగా అనంతాన్ని అనుభవించి పూజించి రక్తాన్ని నదులుగా ప్రవహించి పోయారు. ఇంతకాదు, పోలి స్వయంగా తన కీశవాసులను మీకు విరుద్ధంగా పోల్చడం దానికి ప్రోత్సహించి అకారణంగా వాళ్ళ పుట్టుకు కారణమవుతుంది. మహారాజా, పోలి తన భర్తను, ప్రీతికోసం ఉన్నట్లు ఉన్నట్లు దుర్బల మోసానికి కాక, అతన్ని నిజమైన చక్రవర్తిగా చేయగోరింది. మహారాజా, మరొక భయంకరమైన అభ్యాసం చేశారు. మిమ్మల్ని ఈ ప్రపంచంలో పోలి కంటే అధికంగా కోరే వారెవరారు...

అమె మందహాసానికి మొక కూర్పులో, కృత్రిమమైన మీ హృదయమంది. అమె వ్యక్తం మొక తన దేశాన్ని, జాతినీ రక్షించు ఉద్దేశ్యం దాని ఉంది. అమె భరితం వ్యక్తం చేత పుట్టి కలిగి నరకానికి గం రసముల చేత అవశ్యం అభిషిక్తమవుతోంది. కాని, మహారాజా, అమె హృదయం, మనసు, మన అందరి కంటే ఉన్నట్లు నవ, చాల ఉన్నతమైనవి...

బిందీసారులు శాంతవ్యూహంగా వింటున్నారు. అతని పేదవులు మెల్లగా కదిలాయి. 'అమె నన్ను ముఖపెట్టడానికి ఇంత వేడన సహించింది. దేశాన్ని ముఖపెట్టడానికి అమె దేహం అర్పించింది.'

'అవును, దేవా. ఈ ప్రేమమూర్తి మీద ఇలాంటి అనేక అనూకూల పడ్డాయి. అమె భర్తకు దూరమై, పుత్రునితో పెడిపడి, జీవిత సౌఖ్యాన్ని శాశ్వతంగా వదిలి తన నిజమైన కర్తవ్యాన్ని నిర్వహిస్తోంది. అమెనే మీరు...'

'సంజయా, నీవు నిర్ణయించు. నీవు నన్ను దీక్షించా ఎందుకు చెయ్యనిచ్చావు?'

'నేను నిర్ణయించే కావలసి వచ్చింది మహారాజా, కాని భర్త భార్యని అభిషేకం మండి గుర్తిస్తాడు. కష్టం వరకుడే ప్రజాన్ని గుర్తించలేకపోతే ఇందులో దోషం ఎవరిది? మీరు పోలిని ప్రేమించడం నేను ఎరుగుదును కాని, మీరు గుర్తించడం నేర్చుకోలేదు.'

సంజయుడు ఇలా అని ఉరుకున్నాడు. అతని కంఠం రుద్దుమైంది. అతడు మర్యాదను అతిక్రమించి చాలా చెప్పాడు. అయినా, బిందీసారులతో మానంలో విన్నాడు. పోలిని ప్రతివ్యక్తి ఎందుకు కోరుకో ఇప్పుడతనికి తెలిసింది. అమె ప్రేమతో కూర్చుండి ప్రతి ఒకడు అమెకు పూజారి ఎందుకవుతాడు? కొంతం సేపాగి సంజయుడు మందస్వరంలో అన్నాడు. 'క్షమించండి, మహారాజా, నేను

మహింపలేకపోయాను, అందుకల్లా...'

'మిత్రమా, నీ మాటలు నాకు కోపం తెప్పించవు. నా కళ్ళు విడిచివేయాలి. నేను చేలనను ఎందుకు మెచ్చుకున్నానో, హృదయములో ఇష్టం లేకున్నా, నేనామెను బలవంతంగా ఎలా ప్రేమించడానికి ప్రయత్నించానో వాస్తవమే అర్థమవుతోంది. నంజయా, పోలి నా మనసులోనే ఆసీనమై ఉంది. నేనామెను అక్కడి నుండి తొలగించడానికి వ్యర్థంగా అకార్యాలు చేశాను. ఈ విషయం నేను తెలుసుకోలేకపోయాను. నేనామె మీద కోపం పెంచి అనేకులకు బుద్ధి కలిగింపగోరాను. దుఃఖితుల్ని చేశాను.'

'లేదు, మహారాజా, అలాంటి అనుభవనం అనికంటే. మహారాజునకు అనేక మంది మహారాజులుండాలి. అది రాజ భర్తం కూడాను. కాని హృదయ సామ్రాజ్య రావలసిన అమె అవుతుంది. అమె పట్టుమనిషి అయినా లేక...'

బిందీసారులు ఈ ఉపదేశాన్ని మోహద కుండా వింటున్నాడు. అతడు సంజయుని నంకేతం గ్రహించాడు. కాని, ఏమీ మాట్లాడలేదు. ఇంకా ఎక్కువగా మాట్లాడడం సంజయునికి ఉచితమని భావించాడు. చెప్పవలసిన దాన్ని అతడు చెప్పేశాడు. అతడక్కడి నుండి లేచి నమస్కరించి వెళ్ళిపోయాడు.

బిందీసారులు వెళ్ళాంటి వీరం మీద కూర్చున్నాడు. అతడు ఏకాకిగా ఉండడంవల్ల ఆలోచనలకు, భావాలకు కొంతమేరగా బాధలేకుండా ఉంది. అతని హృదయం, మనసు, కలిసి కేక చేశాయి. 'పోలి నా కంటే గొప్పదయింది...'

అప్పుడే మరొక వైపున—

బిందీసారులు తలపునకు రాగానే తానెంతో విస్మయం అని తనలో రాసు అనుభవించడం పోలి ఒక్కర్లే ఎరుగును. బిందీసారులు ఉద్వేగంతో ఒంటరిగా కూర్చున్నప్పుడు పోలి శయ్య మీద మినంటాగి గిరిగిలాడింది. ప్రయతమయి లభించినా, లభించలేదు. అమె బిందీసారుని చూడడానికి మాత్రమే ఏం చెయ్యలేదు! ఎన్నికష్టాలు సహించింది! ఎన్ని విపత్తుల్ని సహించింది! లభించినప్పుడు లభించకపోతే బాగుండే దనిపించింది. వేల కొద్దీ సాల్లు అమె తన ముమ్మర చేలనా బిందీసారుల వివాహ

దృశ్యాన్ని చిత్రించుకొని తుడిచేసింది. తన ప్రేయతముని తన చేతులతో మరొకతెకు అర్పించింది!..

గడిచిన ఐదేళ్లలో ఎందరో రసక పురుషులతో ఆమెకు సంవర్సం కలిగింది. వారి వ్యవహారం మనస్సుకు ఆకర్షించులాగ ఉంది. ఆమె ఆ సీచనుభాన్ని అపేక్షించి ఉంటే నేడు ఆమెతో సమానమైన సౌఖ్య పంతురాలుండదు. కాని, ఆమె వందల కొలదీ మనుష్యుల్ని మూర్ఖులుగా చేసింది. మూర్ఖుల్ని చేసే కళలో ఆమె ఎంత నిష్ణానురాలంటే, మూర్ఖుడైన వాడికి

నేర్చుకుంటే, క్రమంగా ఆమెకు దుఃఖాన్ని కల్పి నవ్వడం అలవాటుయింది. సంవత్సరాలు గడవడంతో పాటు ఆమె దుఃఖాలు పెరిగాయి. అయినా, వాటిని ఆమె మతివిపోడం నేర్చుకుంది... ఇలా అయినా, ఆమె హృదయం బింబిసారుని స్మృతిని విడవలేదు. వర్షాలు గడిచాక ఆమె నేడు పతిని చూసింది. ఒకవేళ మరికొన్ని సంవత్సరాల వరకు చూడడానికి లభించడానికియోచించి, నేటి సమాగమ విషయాన్ని వీక్షించి పాలి నిరాశలో మునిగింది. ఆమె శయ్య మీద వ్యాకులంతో పొరలాడ సాగింది. అయినా శాంతి

భావించేది. ఈ ఒక్క విషయమే పాలి మనస్సు మధురిస్తోంది లేక పతితం చేస్తోంది. ఇంతలో మనోత్ర అమెను హెచ్చరించింది. 'దేవీ, దేవీ, అలంకరించుకో'..

'ఎందుకు, ఏమి?.. ఎవరైనా హస్తే వానితో చెప్పు. నేను..'

'దేవీ, మగధరాజు ఈ వైపు వస్తూ వస్తూ..'

'అ!' అని అగరిపడి పాలి శక్తి పెట్టి వేసి చూసింది.

'అవును, దేవీ, అలాంటి బాటున వస్తే ఉంటారు. నేనీ దున్ను బిచ్చరించడానికి



తాను మూర్ఖుడైనట్లు తెలియదు. అమె ద్వారంతో రూపము, శక్తి, సంపత్తి కల అనేక మంది రాజులు, శ్రేష్టులు, గృహస్థులు రూపభిక్ష అడగడానికి వస్తూన్నారు. వాళ్లలోచనాలు మనస్సు నాకర్షిస్తున్నాయి, వాళ్ల మాటలవల్ల మనస్సు చలిస్తోంది.

అలాంటి వాళ్లతో రేయింబవళ్లు వినోదంతో కాలం గడుపుతున్నా, పాలి తన్నెట్లు సంబాళించుకోగలిగిందో ఆమెకే తెలుసు. పురుషులతో ఎడబాటు కలిగిన తర్వాత ఈ నర్తకి జీవనక్రమంలో విచిత్రమైన మార్పు కలిగింది. పాలి నర్తకియై నర్తకి కర్తవ్యాన్ని సంపూర్ణంగా నిర్వహించడం

అభివలెదు. అలాంటి ఆమె శయ్యపై కూర్చుంది.

ఉదయం మనోత్ర శయనగృహంలో కాలు పెట్టగానే పాలి అలాగే కూర్చుండడం చూసింది. రాతంతా ఆలోచించిన తర్వాత ఆమె దోషమంతా తనదే అని నిర్ధారణ చేసింది. బింబిసారు డామెను ఎందుకు చూశాడు? ఆమె తనలో చూడ తగింది ఏమి ఉంచింది?.. దీని అనంతరం కూడా, బింబిసారుడు పొరపాటునైనా ఆమె వైపు ఒకసారి ప్రేమపూర్వకంగా చూచిఉంటే ఆమె ఒంటరిపాటుగా ఉన్న సంవత్సరాల వేదన భస్మమై ఉండేదని పాలి వారి హృదయం

పర్చును. ఆలస్యం ఏదనకూ!'

పాలి ఒక్కసారిగా రెవి ఎప్పుండి ఉచ్చ స్వరంతో అంది—'మూర్ఖురాలా, ఇక్కడి నుండి పో, ఆయన స్వగృహానికి ఆయన్ని వెయ్యి. ఆయన్ని సత్కరించడానికి ప్రవేశ ద్వారం దగ్గర సబ్బరండునట్లు సుభ్ర, సీపు వెళ్లి దానీజనంతో చెప్పండి. పో, నాయెడట నిలబడకు!' ఇలా అని పాలి ఉల్లాసంతో తన్ను అలంకరించుకొను త్వరతో ఇటూ అటూ పరుగెత్తసాగింది. తన యింటికి వచ్చిన అతిథిని, ప్రేయతముని మనసును ఏమి ధరించి అలరించవలెనా అన్న సంకల్ప వికల్పములలో ఆమె తన్ను మరచిపోయింది.



సాగసైన
కురులు

రీటా

మృత్యు, అందంగా, జీవించును మించును

ఒకరి శరీర సాందర్యంచూచి
మరొకరు ఇక ఎంతమాత్రం
అనూయపడవలసిన అవసరం
లేదు. రీటా వాడి మీ కురుల
సౌభాగ్యన్ని వృద్ధి చేసుకోండి.



ఫీట్ కంపెనీ, మద్రాసు 1

R-22-16

నేషనల్ ట్రాన్సిస్టర్

జపన్ పాకెట్ రేడియో స్పీకర్లు పెరి రేడియో
వలె ధ్వనించును ట్రాన్సిస్టర్స్ లో డిస్క్రెట్
గ్యారంటీ జపాన్ రేడియో కంపెనీ నుండి



వివరములు పొందికగా
ప్రపంచ కేంద్రాలను
విజ్ఞులను విచుటకు సిద్ధ
గా నం. 10, బాన్సువాల్

వెల్పులలో నమోదు. కే. ఆ. డి. నెం. 45
మై. కే. ఆ. డి. నెం. 45
వె. రు. 45/- 0 వి. వి. కే. ఆ. డి. నెం. 150;

EYLON RADIOS (WAT- 9)
PHAPALA, ATICARB.

ఉచితము : ఉచితము :

తెల్ల మచ్చలు

మా ప్రఖ్యాత హిందీ 'బాగ్ సాపా' ప్రత్యేక
బొందము తెల్ల మచ్చలను సులభముగా సోగిల్చు
టలో 1925 నెం. 1 నుండి ప్రత్యేక హిందీ
యున్నది. మూడు రోజులు వాడినంతనే మచ్చల
గెలుపుదనం, అసై నకొచ్చిరోజుల్లోనే పూర్తిగా
దాగుదేయు శక్తి గలదు. ఉచితంగా ఒక పాకెట్
చుండు ఇవ్వబడును. నెలలు ముచ్చాచి నానసోకండి.

Bengal Ayurved Bhawan
P. O. Katri Sarai, (Gaya)

ఆప్తు పాతి

ఒకదాడు సందీగమంలో బిందీసారు
దామెను నీలిరంగు కంచుకం ధరించుమని
పట్టుబట్టినట్లు అమెకు జ్ఞాపకం
వచ్చింది. దానిని వెదకడానికి ఆమె త్వరపడ
సాగింది. బిందీసారుడు తన ప్రథమ సంగ
మంలో ఆమె చేతులకు కట్టిన బాజా
బిందును ధ్యానపూర్వకంగా చూసినట్లు
మళ్ళీ స్మరణకు వచ్చింది. వాటిని శుభము
లని ఎంచి అమె ఒకదాని వెనక ఒక
అభరణాన్ని ప్రోగుచేసి అలంకరించుకో
సాగింది. ఆ సమయంలో ఆమె చాలా
అస్తవ్యస్తంగా ఉండి చేతి నగలు కాళ్ళకు
కాలి నగలు మెడకు ధరింపసాగింది. ఆమె
శరీరమంతా కంపించ సాగింది. 'మగధ
రాజు వస్తున్నాడు' అన్న శబ్దాలు నిన్న వగటి
అలసటనూ, రాత్రి జాగరమునూ ఎందులో
కలిపాయో తెలియదు. ప్రేమ, ప్రియుడు
వీని కోసం ఉన్నతమైన పాతి ప్రేయత
ముఖ్య అలరించడానికి తన సర్వమూ మర
చింది.

ఇంత తొందరపడినా, చాల సమయం
గడిచిపోయింది. చివరకు సునేత్ర పంచధాతు
దర్శణాన్ని తనకు చూపిస్తుండే ఆమె ఆగింది.
కొంతసేపటి వరకు ఆమె తన్ను దర్శణంలో
చూసుకుంటోంది. తరవాత ఆమె అభూష
ణాల నన్నింటిని ఒక్కొక్కటిగా తీసి విసరి
వేసింది. ఇది చూచి సునేత్ర
మాటులుమాని, నోరు తెరచి పాలిని
చూస్తూ ఉంది. ముంగురులు సరిచేస్తున్న
పాలి దృష్టి ఆమె తండ్రి యిచ్చిన ఉంగరం
మీద పడింది. ఆ ఉంగరాన్నే ధరించి తన
కర్తవ్య నిర్వహణానికి పూర్వయం నుండి
బిందీసారుని శాశ్వతంగా తొలగిస్తానని
ఆమె నిశ్చయించింది.

భూషణాలను విసరి వేయడానికి ఇదే
కారణం. ఆమె కూర్చుంటూ సునేత్ర
నడిగింది. 'సునేత్రా, నీవు మగధరాజుతో
ఏమన్నావు?'

'దేవా, దేవి అలంకరించుకొని ఇప్పుడే
మీ నేవకై రాగలదని అన్నాను.'

'మూర్ఖురాలా.. పాలి అకస్మాత్తుగా
లేచి కేక వేసింది.

'అందురాలా, వా యెదుట నుండి తొలగి
పో. ఇక్కడి నుండి పో. నాకు మళ్ళీ కన్నీరు
పంటే, జాగ్రత్త..'

'కానీ, అట్లా...'

'నోరు విప్పకు. ఈ చాతుర్యం చూపించ
మని సీతవరు చెప్పారు? దుష్టా. మూగ
దానా, చెప్పు, మాట్లాడనే?'

'మీ...మీరేకడా వెళ్లి అతన్ని సత్కరించ
మని చెప్పారు?'

'అందురాలా, మూర్ఖురాలా, నేను విన్న
సత్కరించమని చెప్పినా లేక నేను కూడా
వస్తానని చెప్పమని కూడా చెప్పానా? పారినో
ఇక్కడి నుండి. ఎక్కడికి పోతున్నావు?
నిలబడు!'

సునేత్ర సగం చచ్చినదానిలా ఆమె దగ్గ
రకు వచ్చి నిల్చింది. పాలి మొదటిట
రోషంతో అంది 'వేసిక్కడ లేనని చెప్పి
వెయ్యి. మళ్ళీ దిద్దమే సేవ చేయడానికి
వస్తుంది.'

'కానీ, అమ్మా, మళ్ళీ దిద్దమే ఇక్కడి
నుండి వెళ్లిపోయింది.' 'మళ్ళీ చాతుర్యమా?
నేను చెప్పిన దానిని చెప్పు. బుద్ధి ఉందా?
లేక అంతా బూడిదైనదా? వెళ్లు, నేను
కోరినట్లు చెప్పు. నీకు తోచినట్లు అతన్ని
ఇక్కడనుండి వదిలివెయ్యి.

ఎవరూ ఎప్పుడూ పాలి ఇలా కోపంగా
ఉండడం చూడలేదు. ఆమె యీ అకారణ
కోపాన్ని చూచి సునేత్ర భయంతో కోస్తా
నెత్తురు చుక్క లేసంతగా వాడిపోయింది.
ఈ మాట్లాడు చున్నది తన ఎప్పుటి స్వేచ్ఛని
ఆప్తుపాతి, కాక మరొకరో ఆమె కిప్పటికీ
విశ్వాసం కలగలేదు. ఎలాగో ప్రాణం
దక్కించుకొని ఆమె లక్కడి నుండి వెళ్లి
పోయింది.

పాలిని కలిసే ఉత్సాహంలో బిందీసారుని
పాదాలు నేల మీద నిలవడంలేదు. సునేత్ర
మళ్ళీ ఒంటుగిగా తిరిగిరావడం చూపి
అతడు నవ్వి మెల్లగా అన్నాడు—

'దేవి ఎన్నోందా?'

'ఇప్పుడే సహూ ఉంది. కానీ నేనిది
చెప్పన్నాను... కానీ..'

'కానీ ఏమిటి?'

'కానీ, నేను మీతో ఏమన్నాను? ఆ,
జ్ఞాపకం వచ్చింది. దేవి ఆప్తుపాతి ఇక్కడ
లేదు. మళ్ళీ దిద్ద ఇప్పుడే మీ సేవ కోసం
వస్తోంది...' విషయం అంతటితో ముగిం
చిందా అన్నట్లు చుట్టుప్రక్కల చూసి
కేక వేయసాగింది. 'కాళీ, సుందరి, ఎక్క
డికి పోయారు?..'

ఇలా అని ఆమె పారిపోడానికి ఉద్య

జింజీరి. కానీ, జింజీరిని అతి తక్కువ ముట్టుకోని ఆమెను అపేక్షించాడు. ఆమెను తూసి నవ్వి, బుగ్గ మీద మెల్లగా తట్టాడు. సునేత్ర కంఠంపై ఒక అడుగు వెనక్కి వేసింది. ఆమె నాలుక తాలుకకు అంటుకుపోయింది. అప్పుడు జింజీరిని సునేత్ర 'వద్దు' 'వద్దు' అన్నప్పటికీ తన మెడనుంచి మూడు మూలలు తీసి, ఆమె చేతిలో ఉంచి, మెల్లగా ఆమె చెవిలో అణచాడు. 'లోపలికి వెళ్లి దేనికి విన్నవించు. ఆమె ఇక్కడికి రాలేకపోతే నేనక్కడికి వస్తాను.'

'ఓరి బాబో, కాదు, కాదు, మహారాజా, నేను దేవుతో చెప్పాను. అనగా సుభద్రతో చెప్పాను.. అనగా.. అనగా, నేనెవరి చెప్పాను? నేనెవరి చెప్పలేదు గదా?' అని సునేత్ర ప్రాణాలు పట్టుకుని అక్కడి నుండి వరుగైంది.

జింజీరిని డిక్కడికి రహస్యంగా వచ్చాడు. అతనికి ఎక్కువ సమయంలేదు. సునేత్ర వెళ్లిపోగానే అతడు ప్రాసాదంలోని లోపలి భాగానికి పోయాడు. సునేత్ర అతని ఎదుటే గడగడ పాకుతూ నిల్చింది. జింజీరిని చూసి దగ్గరికి వచ్చాడు. ఆమె ఇప్పుడు కొంచెం కూడా అనత్య మాడలేకుండా ఉంది. జింజీరిని సమీపానికి రావడం చూసి ఆమె బిగ్గరగా ఏడవసాగింది. ఆ మూడు మూలలనూ బలంగా గుప్పిటిలో పట్టుకుని ఆమె అక్కడి నుండి పారిపోయింది.

సునేత్ర ఆ మారిన రూపాన్ని జింజీరిని చూడలేకపోయాడు. అతడు తిన్నగా శయనగృహం బంధిత ద్వారాల దగ్గరికి వచ్చి నిలబడి గొర్లెము కొట్టి వెళ్ళిపోయాడు—'పోలీ.'

పోలీ లోపల నిల్చింది. సరిగా ఆ ద్వారాలకు వెనక

ఆమె ద్వారానికింటే నిల్చింది. వెలుపల నుండి జింజీరిని మృదుస్వరం వినిపించింది 'పోలీ, జడవదార్దాలు మనుష్యులను ఒకరి నుండి మరొకరిని దూరంగా ఉంచగలవు, కానీ వాళ్ళ హృదయాలను దూరం చేయలేవు. తలుపు తెయ్యి.'

జవాబు రాలేదు.

'పోలీ.'

మళ్ళీ జవాబు లభించలేదు.

'పోలీ....'

పోలీ నిరుత్తర అయింది.

'ఏయ్, క్షమాయాచన చేసి వారిని



తుషార్
భోజనమునకు రుచిని తెచ్చును,
కుటుంబమును ఆరోగ్యంగా
వృంతును!

తుషార్ లో ఎ. మరియు డి. విటమిన్ లు గలవు. మీ భోజనమునకు అధిక ఆహార విలువను సమకూర్చును. తుషార్ తో మీరు వండన రుచిగల వంటకములు వారిని ఆనంద బరుస్తూ మీ కుటుంబమును ఆరోగ్యముగా నుంచును.



తుషార్-పుష్టికరమైన, రుచిగల భోజనమునకు!

తుంగభద్ర ఇండస్ట్రీస్ లిమిటెడ్, కర్నూలు.

ASP/TI-167a

మెక్లెన్స్

యొక్క జలదరించే రుచితో
మా నోరును పరిశుభ్రపరుస్తుంది



మెక్లెన్స్ 3 విధాల పనిచేస్తుంది!

- 1 క్షుభ్రపరుస్తుంది వళ్లను తల్లెలా చేసే అహర అమృతము తొలిగిస్తుంది.
- 2 తెల్లగా చేస్తుంది వళ్లమీద వెలుగువల్ల ఏర్పడే పిండ్ల వళ్లను మెరిసేలా చేస్తుంది.
- 3 రక్షణ కలిగిస్తుంది. మీ వళ్లను, వయదగుళ్లను ఆరోగ్యవం శుభముగాను గట్టిగాను పుంచి వాటికి రక్షణ కలిగిస్తుంది.

అతి తెల్లని పళ్లకు-మెక్లెన్స్

STP-I-P-1-65/66 TL

అమ్మో పాతి

క్షమించడం దివ్యవీయుల భర్తం కాదా? సంజయుడు వాతో అంతా చెప్పారు. తలుపు తియ్యి.'

పాతి జవాబేమీ ఇవ్వకుండానే ఉంది.

'పాతి, నిన్ను మరచిపోయానికి నే నెంతో నెపం పెట్టాను. లోలోన నిన్ను తిరస్కరించాను. కాని నేడా తిరస్కారమే ద్విగుణీ కృతమై నన్ను కలత పెడుతోంది. తలుపు తియ్యి.'

పాతి ఇంకా మానంగా ఉంది. బిండిసారుని స్వరం మందగించింది. 'వతిరుద్దెవ పతిని చూడ నిగ్గయితే తలుపు తియ్యకు, (సియో.. కాని ఒక దేశవర్తకి రూపంలో నన్ను చూడ్డానికి వంకోరమైతే, వా వంటి అభాగ్యుడు ఏడదూ ఉండడు. పాతి, పిచ్చు నా దానవు. తలుపు తియ్యి. పాతి.'

వంటి దేశవాసుకుడుచూసి నేను గర్వం నడంబోతో వుంటును ధనవంతుడు. నీ భర్త నా అదృష్టం.'

పాతి గళంలో టిక్కిళ్లు పుట్టాయి.. పాతి గుత్తుకరణడానికి అమె తన వీర భాగం నోటిలో ఉంచుకొని నిల్చుంది. తిరిగి బిండిసారుని స్వరం వినిపించింది.. 'పాతి, నన్ను భర్త రూపంలో చూచుకున్నా, పుత్రుని తండ్రి అని తలచి అయినా నన్నొక సారి లోపలికి రానియ్యి. నవ్వుత అభాగ్యుణ్ణిగా చెయ్యకు, పాతి.'

విక్కిలి వినిపిస్తుండను భయంతో పాతి వోరు నొక్కుకుంది. బిండిసారుని ప్రార్థనా పూర్వకమైన స్వరం మళ్లీ వినిపించింది: 'ఏమి, నేనుపూర్తిగా నీ హృదయం నుండి తొలగిపోయానా?'

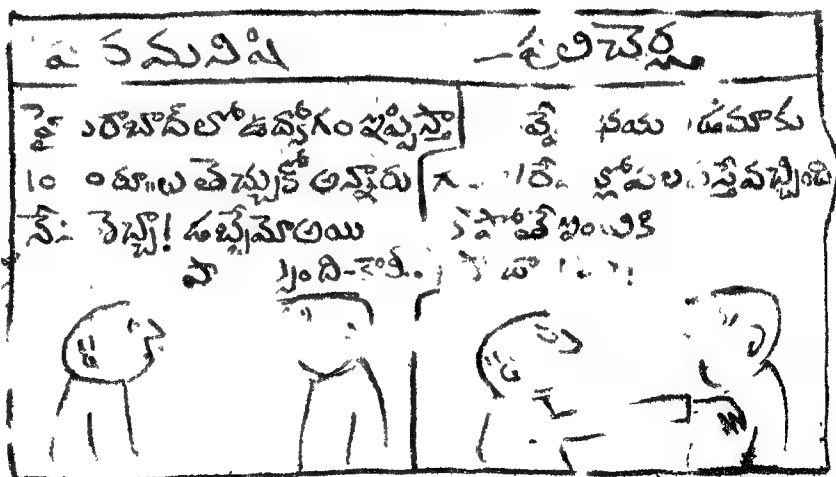
ఈ ప్రశ్న విని పాతి పిచ్చిదానిలా ద్వారం పట్టుకొని నిల్చుంది. అమె పెదాలు కంపించాయి. 'తేడు, తేడు, నా ప్రాణమా, పిచ్చు నా ప్రతి రోమంలోనూ, ప్రతి శ్వాసలోనూ ఉన్నావు.' కాని కేవలం పెదవులే కంపించి ఉండిపోయాయి. అమె స్వరాన్ని చెల్లడ వియ్యలేదు, స్వరం పని అక్రమపులు చేశాయి.

బిండిసారుని కంఠం వినిపిస్తోంది. ఆ స్వరంలో దుఃఖము, ప్రేమ, హృదయాను లాపం ఉన్నాయి. అతడన్నాడు 'నీకు వాముఖం చూపించే అధికారంలేదు. అనది కారిని చూడడం దామని మీ ప్రవేశ పుస్తకంలో చెప్పబడి ఉందని నేను విన్నాను.'

మున్నెట్లు అరిగి పడుచున్నావో పోలి,
నిండు దుష్కలలో పుట్టిపోయి. అమె
దుష్కలం తెచ్చి ప్రేమకలలో మన మారి
పెట్టి నీ సూర్యునికీ బదులు పంపావా
పూర్వండును పునరుజ్జ్వలతో అగ్నికీ
పంపుతావని. దీనిని చూసేవాడు అంభు
దేవ పుత్రుడు. అతడు కలంపించి, అతనికి
మోదంబుల్ని తెలు. అమె మోపురి మీ
తిరిగి అలంకరించునీ పంపి వారిజులను

పాలి మాఘశుక్లమి నేటి మీద నుండి
 తొడిసి ఒకచోట మార్చుండమని సంకేతం
 చేసి వ్యంగ్యంతో నిండిన మందహాసంతో
 అంది—“శిష్టి, నేటికి పదునాలుగు సంవత్స
 రాల్లో వెనక నీవు నా పాదాలంటి, నాచేతి

(2220)

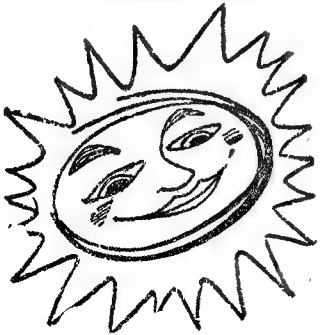


3 నెలలు ఉచిత బహుమతి.

ఆంధ్రమై వస్త్రాలకు మిక్కిలి
మాతనమైన అకర్మణీయ
మైనది నులతో రంగులతో
సరికొత్త కౌశ్మీర్ అర్ధ చీరలు
వచ్చుచున్నవి. పెద్ద పైజాలో
మాత్రమే లభించును. 1
డియో-చీర రు. 11/- 2
రు. 20/- 3 కరు. 28/- 4 క
రు. 36/- రెండు లేక అంతకు
పై చీరలకు అర్ధ రు వంటిన
వారికి జ్యోతి గుడ్డ ఉచితం మీ ఆర్డరును
పోస్టు పిర్మిద్ ద్వారా పంపబడును.



ARVIND AGENCIES (WAP-22)
P. B. 1408, Delhi-6.



వే న వి
కాలములో
చర్మ

బాధలను పొంద పండుకును



సల్ ఫర్

టాయిలెట్ సోపు

మొదలును, చదువు పొక్కులు,
వ్యర్థమైన యితర చర్మ బాధ
లను పోగొట్టి సుఖము నిచ్చును.

BENGAL CHEMICAL
CALCUTTA - BOMBAY - KANPUR

వారపలం

21-10-1966 శుక్రవారం మొదలు
27-10-1966 గురువారం వరకు.

మేషం : వ్యాపారంలో మీ ఆరోచనలు మీదే
కాకుండా మీ మిత్రులకు కూడా లాభదాయకంగా
ఉంటాయి. వృత్తి రీత్యా చేసే ప్రయాణాలు ఫలి
స్తాయి. ఉద్యోగంలో అధికారులు కూడా మీ
అభిప్రాయాలను ఆమోదిస్తారు. కోర్టు వ్యవహార
లో అనుకూలత లభిస్తుంది. బంధువులకు
సహాయం చేస్తారు.

స్త్రీలకు— ఆరోగ్యం బాగా ఉంటుంది. సాటి
వారితో మాటవట్టించుట దిగడం తగదు.

వృషభం : వృత్తి వ్యాపారాల్లో క్రమబద్ధిని
సాధించగలరు. అవసరానికి యేదో ఒక విధంగా డబ్బు
చేతికి వస్తుంది. వృత్తిలో సూతనావకాలు లభి
స్తాయి. సాంఘిక కార్యక్రమాల్లో మీ ప్రాము
ఖ్యత పెరుగుతుంది. రాజకీయ వ్యవహారాలు ప్రత్యా
హకరంగా ఉంటాయి.

స్త్రీలకు— కుటుంబ కార్యక్రమాలు కొంచెం
శ్రమమీద వెరవేరుతాయి. వివాదకాలక్షేపాల్లో
పాల్గొంటారు.

మిథునం : వారం ప్రారంభంలో వృత్తి వ్యాపారా
లలో చికాకులు యేర్పడి తరువాత చర్మకొం
టాయి. మీరు యిది సమయం జరిపిన వ్యవహారాలవల్ల
అర్థికంగా ఒత్తిడి వస్తుంది. స్థిరాస్తి వ్యవహారాలు
ప్రత్యాహకరంగా ఉంటాయి. సంతోషకరమైన
వార్తలను వింటారు.

స్త్రీలకు— ఆరోగ్యం బాగా ఉంటుంది. శుభ
కార్యాలను యంత్రం మీ ప్రయత్నాలు ప్రత్యాహ
కరంగా ఉంటాయి.

కర్కాటకం : వృత్తి వ్యాపారాల్లో మీ ప్రాముఖ్య
తను ప్రతిఫలం లభించగలదు. సాహసముతో కూడిన
వ్యవహారాల్లో వారం మధ్యలో నష్టం వస్తుంది.
ఉద్యోగంలో అనుకూలమైన మార్పులు వస్తాయి.
ప్రయాణాలు ప్రయోజనకరంగా ఉంటాయి.
సాటివారిలో దొరపం లభిస్తుంది.

స్త్రీలకు— కుటుంబ వ్యవహారాల్లో భేదాభి
ప్రాయాలు వస్తాయి. పుణ్యకార్యాల చేస్తారు.

సింహం : మీరు యెంతమంచిగా ఉన్నా, కొన్ని
వ్యవహారాల్లో అనుకోనివ్యయ ప్రయాసాలకు గురి
కావలసి వస్తుంది. వృత్తిలో కొత్తవారి పోటీని
యెదుర్కోవలసి వస్తుంది. వ్యాపారంలో కొంత
మంది వ్యక్తులు మిమ్మల్ని వమ్మించి మోసంచేయ
డానికి ప్రయత్నిస్తారు. అందోళన కలుగుతుంది.

స్త్రీలకు— ఆరోగ్యం బాగా ఉంటుంది. శుభ
మూలంగా వ్యయం జరుగుతుంది.

కన్య : వృత్తి వ్యాపారాల్లో ఆదాయం బాగానే
ఉంటుంది. కానీ కార్యసాధన కోసం మీ అభిప్రాయ
ాలకు వ్యతిరేకంగా ప్రవర్తించవలసి వస్తుంది. ప్రయా
ణాలు శ్రమమీద ఫలిస్తాయి. సాహసముతో కూడిన
వ్యవహారాలు స్వల్పంగా లాభిస్తాయి. సాటివారితో
మాటవట్టించుట దిగడం తగదు.

స్త్రీలకు— కుటుంబ వ్యవహారాలు సంతోష
కరంగా ఉంటాయి. దైవకార్యాల వెరవేరుతాయి.

తుల : వృత్తిలో యిదివరకు మీరు నిర్లక్ష్యం
చేసిన వ్యవహారాలకు యిప్పుడు ప్రాముఖ్యత రావడం
వలన యిబ్బంది కలుగుతుంది. అర్థిక వ్యవహారాలు
సామాన్యంగా ఉంటాయి. వ్యాపార విస్తరణ
ప్రయత్నాలు శ్రమమీద లాభిస్తాయి. ఉద్యోగంలో
మెప్పుకురాని కార్యభారాన్ని వహిస్తారు.

స్త్రీలకు— ఆరోగ్యం సామాన్యంగా ఉంటుంది.
సంతానానికి సాఖ్యసంతోషాలు లభిస్తాయి.

వృశ్చికం : మీకు యిష్టంలేకపోయినా కొంత
మంది మిత్రుల వ్యవహారాల్లో జోక్యం చేసేకొవలసి
వస్తుంది. సాహసముతో కూడిన వ్యవహారాలు ప్రత్యా
హకరంగా ఉంటాయి. వృత్తిలో అనుకూలమైన
వార్తలను వింటారు. కోర్టు వ్యవహారాలు బాగా
ఉంటాయి. సజ్జనసాంగత్యం లభిస్తుంది.

స్త్రీలకు— కుటుంబ కార్యక్రమాలు నిరాటం
కంగా వెరవేరుతాయి. బంధువులకు సహాయం
చేస్తారు.

ధనుస్సు : వృత్తి వ్యాపారాల్లో యిదివరకు అగ్ని
పోయిన వ్యవహారాలను యిప్పుడు లాభదాయకంగా
పూర్తి చేయగలరు. అధికారుల వలన జరగవలసిన
వ్యవహారాలు కొంచెం శ్రమమీద వెరవేరుతాయి.
అర్థికంగా వ్యవహారాలు బాగా ఉంటాయి. ప్రయా
ణాద్వారా కార్యసాధన చేయగలరు.

స్త్రీలకు— ఆరోగ్యం బాగానే ఉన్నా, బలహీనత
కన్పిస్తుంది. నూతన విషయాలను తెలుసుకొంటారు.

మకరం : కొన్ని వ్యవహారాల్లో మీరు భవ్య
త్తును అలోచించడం వలన ప్రస్తుతం తగినంత
లాభాన్ని పొందలేక పోకచ్చును. వృత్తిలో సాటి
వారితో పోటీ తగ్గుతుంది. వ్యాపారంలో
అనుకూలమైన మార్పులు వస్తాయి. ఉద్యోగంలో
దొరపం బాగా ఉంటుంది. సాహిత్యకళారంగాల్లో
భ్యాతిలభిస్తుంది.

స్త్రీలకు— కుటుంబ వ్యవహారాల్లో అధిక
వ్యయం జరుగుతుంది. బంధుమిత్రులను కల్గు
కొంటారు.

కుంభం : కొన్ని వ్యవహారాల్లో మీరు యెంత
మంచిగా ప్రవర్తించినా అదియితరులకు చెడుగానే
కన్పిస్తుంది. రావలసిన డబ్బు సమయానికి అందక
పోవడంవలన యిబ్బంది కలుగుతుంది. వారంమధ్యలో
అనుకూలత లభిస్తుంది. సాటివారితో దొరపం
బాగా ఉంటుంది. కుటుంబ సంతోషం లభిస్తుంది.

స్త్రీలకు— ఆరోగ్యం సామాన్యంగా ఉంటుంది.
వివాద కాలక్షేపాల్లో పాల్గొంటారు.

మీనం : వృత్తి వ్యాపారాల్లో మీ కార్యక్రమాలు
వారం ప్రారంభంలో చురుకుగా సాగుతాయి. సాహస
ముతో కూడిన వ్యవహారాలు కూడా లాభిస్తాయి.
వారం మధ్యలో అనుకోని చికాకులకు గురికావలసి
వస్తుంది. ప్రయాణాలు శ్రమమీద ఫలిస్తాయి.
సంతానానికి సాఖ్యసంతోషాలు లభిస్తాయి.

స్త్రీలకు— కుటుంబ వ్యవహారాల్లో కార్యభారం
పెరుగుతుంది. పుణ్యకార్యాల చేస్తారు.

—మహేష్—

మీ జుత్తును ఆరోగ్యంగా నిగనిగలాడేలాగు వుంచుతుంది బ్రైల్ క్రీమ్

సర్వోత్తమ హేర్-డ్రెస్సింగ్



తేఫలం బ్రైల్ క్రీమ్ మాత్రమే

- చక్కగా జుత్తు దువ్వుకొనడానికి పోయవకుతుంది. జుత్తు శిథిల కాదు. చెదరి పోదు.
- చాలా పొదుపు అయినది. ఒక్కసారి రాస్తే చాలు రోజంతా జుత్తు రేగదు.
- దీనిలో చేర్చిన అద్వితీయమైన మిశ్రమము మాడును పోషింజి, జుత్తును కాగా పెంచుతుంది.
- మీ జుత్తు యొక్క సహజ రంగును బయట పరచును.

మీరు కూడా బ్రైల్ క్రీమ్ ఉపయోగించడం మొదలు పెట్టండి

ప్రపంచమంతటా లక్షలాది మంది సొగసుకారులు ఉపయోగించేది.



BIPULI 44

హరిజన స్త్రీగా నా అనుభవాలు

ఎమ్. సత్యవతి

జ్ఞాని గతంలో, ఏనాడో జరిగిన విషయాన్ని పాఠకులు తమ హృదయాలను సరి పెట్టుకోవడానికి చూస్తారని నాకు తెలుసు. కాని యిది ఏనాటిదో కాదు. 1953 నుండి 1966 వరకు, అనగా నేటికీ నేను, అనుభవించిన, అనుభవిస్తూ వున్న అనుభవాలు.

ఒకేదో, 'అగ్ర' కులాల మీద వగలో కాదు, పార్టీల మీద ద్వేషంతో కాని వ్రాయడంలేదు. చివ్వుతనం నుండి, యానా ఒక ఆడుగుడుగునా, ఎదురయ్యే అవకాశాలు, నాలో తీరని వేరును నింపాయి. ఒక్కసారి యీ నా వాదలు పాఠకులకు తెలుసుకోవాలనివుంది. 1954 లో నేను రీ న తత్వతి వదిలే రోజులు. మూడు రోజుల పరీక్షలలో, ఒక పబ్లిక్టులో మార్కులు తక్కువ వచ్చాయి, అన్ని పబ్లిక్టులలో ప్యాసయినవిల్లు 4,5 గురు మాత్రమే వున్నారు. యీ ఒక్క పబ్లిక్టులో మార్కులు తక్కువ రావడానికి కారణం నా అరాధ్యం. అన్నిటో ప్యాస్ కాలేదని, నా ప్రాగేత చూచి, యింట్లో అన్నియ్య ఏమంటారో అని, నాకు భయం గానే వుంది. ఆడపిల్లలకు పెద్ద ఎదుపు కిందుకనే భావాలతో వున్న యీ నాన్న గారితో పోట్లాడి మా పెద్దన్నయ్య నన్ను నిదిమిస్తున్నారు. యీ మార్కులతో అన్నియ్య ముఖం ఎలాచూడాలి అని ఒక పక్క నేను బాధపడ్తుంటే, అప్పుడే మా హెడ్ మాస్టర్ గారు క్లాసులోకి వచ్చి యిచ్చిన అమూల్యమైన సలహా— 'అమ్మాయి! ఒక పబ్లిక్టులో మార్కులు తక్కువ వచ్చినందులకు నిన్ను మేం మునగలం? స్కూల్ నుండి (ప్రయత్నాలు స్కూల్ కిండ్) ఉపితవేతనం లభించే ద్వారాతైతే, మార్కులు తక్కువ వున్నందులకు ఉపిత వేతనం తీసేసే శక్లం. కాని మీకు డబ్బు యిచ్చేది కు కాదుకదా, పుణ్యనికి గవర్నమెంటు నాకు డబ్బు యిస్తావుంది" ఇలా ఆయన సంగంగా నిండు క్లాసులో అన్నారు. పుణ్య మిచ్చే స్కూల్ రిపీన్ చూస్తూ ఉంటే, ఎంత బాధ పడేవారు మా

హెడ్ మాస్టరు, మాకు వచ్చే స్కూల్ పిన్ ను చూచి. అదీగాక మా కుటుంబం లోని పిల్లలే ఆ స్కూల్ లో దాదాపు వది మంది వరకు వుండేవారు. స్కూల్ పిన్ లో ఎక్కువ డబ్బు చూ కుటుంబానికి చెందేది. ఆ విషయం హెడ్ మాస్టర్ గారికి సహించరాని విషయంగా వుండేది. ఇక స్కూల్ లో జరిగే అన్ని పోటీలలో, అన్ని పన్ను ప్రయజులు మా కుటుంబానికి చెందేవి. హరిజన పిల్లలకు యింత పేరురావడం బ్రాహ్మణుల వల సహిస్తాడు? అందుకే అవకాశం దొరికింది కాబట్టి మూడు నెలల పరీక్షలలో ఒక్క పబ్లిక్టులో మార్కులు తక్కువ వచ్చాయనే నెపంతో ఆ రకంగా అవమానించారు. గాంధీజయంతి రోజు అందరికన్నాముందు వేదికనెక్కి, హరిజనులు ఎదుర్కోలున్న కష్టాలు బాపూజీ ఉపదేశించిన మార్గాలను దాదాభంగా ఉపయనించేవారు. ఆ వార్షి రిణికి పరవశమై యాతని ఆదర్శాలకు మురిసి పోయిన ప్రజలు, లాభానుభవించి యిం.యల్.సి.గా ఎన్నికున్నారు. ఈనాడు అతనిక గొప్ప హరిజనద్వారకుడు. హరిజన వాడుకు తెల్లవస్తే, బయటనే స్నానం చేసి, మరి యింట్లోకి వెళ్ల మహానాయకుడు. అతడిప్పిన బట్టల్లికూడా యింట్లోనికి తేనివ్వకుండా, అటునుండి అటే చాకలి కొంపకు సంసే ఆదర్శప్రాయుడు. చాకలికొంపకు సంవడమంటే, వాడికే దానం వేయడమని తలంచెదరు పాకులు. చాకలివాడు పులికి తెస్తే ఏమి 'అంటు' వుండదని వారి పుచ్చే శం.

క్లాసులో పై సంఘటన జరిగిన తర్వాత ఆ హెడ్ మాస్టర్ క్లాసుంటేనే నాకు అనన్యం కలిగింది. నిర్లక్ష్యం కూడా పేరుకు పోయింది. హెడ్ మాస్టర్ గారి నూటిపోటీ మాటలు కూడా ఎక్కువయ్యాయి. పసి హృదయంతో నేను పై సంఘటనలను తట్టుకోలేక ప్రయి వేటిగా మేటిక్ పరీక్షకు వెళ్లా. విద్యార్థి జీవితంలో అటువంటి సంఘ టనలు ఎదురైతే, గృహణిగా యింకా విషయ పరిస్థితి ఏర్పడింది. మా వారికి

ట్రాన్స్ ఫర్ జరగడంవల్ల వున్న పూరూ, స్వంత యిల్లా వదిలిపెట్టి వేరే జిల్లాకు వెళ్లడం జరిగింది. అసీసులో చార్జి తీసుకొని, ఒక యిల్లాంటూ సంపాదించిన తర్వాత తీసికెళ్తానని నన్ను, పిల్లల్ని మా పుట్టింటి వదిలి వెళ్లారు మా శ్రీ వారు. నెలైంది, రెండు నెలలైంది. శ్రీవారి కేసు నమూనానాతో పాటు 'యింకా యిల్లా దొరకతే...'దనే జాబులు రావడం మొదలెట్టాయి. "ఏం మన్ని ఈయన, రెండు నెలలైంది. నేనూ, పిల్లలూ మావాల్సింట్లో వుండి, మమ్మల్ని తీసు కెళ్తానని ఏ మాత్రం శ్రద్ధ వున్నా యింత కాటంగా నెదిరితే యిల్లా దొరకదా, అంత పెద్ద జిల్లాలో, చంబరిగా అలవాటు నుట్టున్నారు" యీ విధమైన ఆలోచనలతో, నాలో కనాటం సరిగిని శ్రీవారికి మాటుగానే పుత్తరం వ్రాశా.

మా శ్రీవారికి, ఎక్కడా యిల్లా దొరకే నూచలే కలగడలేదు. అలవాటులేని పోలీస్ బోసం, అసీసులో 'మకా' నా దగ్గరి నుండి వెళ్లినా పైపై పుత్తరాలు తెస్తే అలకడి! ఏమీ ఆలోచించలేక మా శ్రీవారు మా దగ్గరకు రెండురోజులు నెలపు పెట్టి వచ్చారు. మా పెద్దన్నయ్య ఆ జిల్లాలో కాస్తా, కూస్తా పేరు మోసిన కాంగ్రెసు నాయకుడు. ఇంతేగాక యం. యల్. ఏ. అనే డిగ్రీ వుంది. అంతేకాక మంత్రివర్గానికి అతిపన్నిహితుడు. కాని అకంపకుండా ప్రతివాడికీ పనులు చేసేపెట్టి అప్పు కాంగ్రెస్ కార్యకర్త. పనులన్నీ వేయించుకొనేవరకు 'పై' కులాల దృష్టిలో కూడా ఆదర్శప్రాయుడే. ఈ జిల్లాలో, వారి విరుచుకొని పేమూ నాయకులమని చెప్పుకొనే 'అగ్ర' కులాల వారిలో కాని పనులు, మా అప్పుయ్య తలుచుకొంటే, చిటికెతో జరిగిపోతాయి. యింత సలుకుబడి వున్న ఒక యం. యల్. ఏ. చెల్లనియిన నాకు యిల్లా దొరకలేదు. మా అప్పుయ్య రిక మండేషన్ మూలంగానైనా యిల్లా దొరులు తుందని మా శ్రీవారు కొండంత ఆశతో వున్నారు. రెండునెలలుగా ఆ జిల్లాలో వుండి,

మొట్టమొదట దొరకడనుండి వచ్చిన మా శ్రీవారి మాది, మా పెద్దన్నయ్య వచ్చి "అడోంటి బావా, నాపేరు చెప్పకపోయావా, అక్కడి వాయకులంతా మనవాళ్ళే కదా? (ఇక్కడ మా అన్నయ్య పాక్కి వాళ్ళని గమనించాడు.) అంతేందుకు అక్కడి జిల్లా కౌన్సిలు ప్రెసిడెంట్, నాకు బాగా పరిచయం, ఆయన పసి పిండ్లే సాంఘిక సంక్షేమ సంస్థలకు డబ్బు గ్రాంటు చేయించిందీ నేనీ. అదేమో, ఆ జిల్లా అభివృద్ధికి ద్వారకకు పాపాలపించి నేనే, ఆయనకు స్వంత యింట్లో కూడా వున్నది. నీవు తెల్ల అవగు, తప్పకుండా యిస్తుంది. పనిమనిషి కలుపుకొని, స్నేహం చేసుకోవాలి. పనిమనిషి వాడుకను జరిగిస్తా. నీవు పూర్తిగా మోసగానిది మనిషి" అన్నారు.

అన్నయ్య యిద్దర ఆహార శ్రీరామ అన్నదే యిల్లు దొరికి, భార్యదొరికి అందులో పోయి వున్నంత, అందుకు సొంతాను.

"ఇక మళ్ళీ రావడం, వెళ్ళడం ఏమిట? అదివ యిల్లుగానే నుంకు రిజిస్ట్రేషన్ కదా, అదేవక నీవు యా. యా. ఏ. చెల్లెల్లి, కొంతకొంతైతే రావడం పరిష్కారం వున్నదాకం. అంతలో నీకి మాట్లాడితే బాగుంటుంది" చని మా శ్రీవారు, నన్ను, పిల్లల్ని కూడా నేను తీసుకెళ్ళాను.

ఆ సాయంత్రం యిద్దర కలిసి, ఆ కౌన్సిలు నాయకుల వద్దకు వెళ్ళాను. అదివ ధరించిన ఇద్దరు బట్టలు, ఎవరుగా వున్న పోయిలో నిలిచి బట్ట గొప్పికి ఫోటో చూపేరికి అదివ మోవ నాకు సచ్చాపమే కలిగింది. వాడుకకు గొప్పికి అమరకావడం నడచించుచున్న మనిషి అని అనుకున్నాను. ఇక ఆయనకుడుకల మావారు వచ్చిన సరి వెళ్ళడం ప్రారంభించారు. "ఈ వాడుక సరికం పొంది నానికి కదా, అది మా శ్రీవారు కొన్ని భయంగానే అడిగాను. ఏమంటే నియాయం ఏమైనా అడ్డొచ్చే భయం అది మాకు తప్పకుండా యివ్వాలి. నియాయం అది మా అదివకు సరేగా కాక్కిరూ కూడా అవుతుంది. (నాకా ఆదివకా మళ్ళీ, 30 సం. తేడా మాత్రమే) అందు ప్రారంభించారు. ఆదివ ముఖకరణకు గమనించునా నాకు ఆశాభావమే కలిగింది. ఆ ముఖంలో ఏమంటే మాకు కలిగింద లేదు. "అవునయ్య నాకు కూడా నాకి వుండేది. కాని నిర్బంధం వాటిని వున్న

జిక్కుకోవడం మా దంభపు లావోడు. హాస్పిటల్ జనరల్ చెక్ కోసం. దాంతో అది కూడా యివ్వడానికి పిలు లేకుండా పోయింది." అన్నారు.

ఈ జవాబుతో కూడా, మా శ్రీవారి ఆశ వాడేదు. "ఆ దాదేముంది తెండి, హాస్పిటల్ కోసం కదా వారు వచ్చింది ముఖ్యమంత్రి ఒకవారం, పదిరోజులే కదా వారు వుండేది, యీ పదిరోజులూ, ఏలాగో తుంటారు వడ్డం, ఆస్తినితో. తర్వాత నా మా కిస్కం" అన్నారు. మావారి యీ అభ్యర్థనతో అదివకి విరాళం చేసిందానా. "తేద బ్లాంకు మాకు యిల్లు ఇరుక్తంది. ఎల కన్ను కూడా దగ్గర వున్నాయి. నేను కూడా యీ సారి యా. యా. ఏ. గా నిలబడ్డా వున్నాను. మా కౌన్సిలు అభ్యర్థులు రావడం, వెళ్ళడం జరుగుతుంది. కనుక నేను అద్దె కిచ్చే ప్రక్రియ కోనే లేదు" అంది.

పై జవాబు విన్న మావారి ఆశ వాడేదు, నాకు మాత్రం విరాళం చేసింది. మర కూడా యిండా విరాళం కూడా అనే భారతీయ సమ్మేహా గమనించకుండానే ఏకైక అభ్యర్థనైన అన్నె కోటి సొధి వడుకో మనిగి వున్నారు. అందుకే మళ్ళీ అడిగాను. "యీ జిల్లాలో మీరు వాడుకుంటున్న కలహాని మా బావగారు చెప్పారు. మీ విరాళం తెలిసి వాళ్ళ యింట్లో వెళ్ళా అక్కకు వాకినాంటి మాది పెట్టగలరా?" మా శ్రీవారి యీ వేమోలతో పాటు ఆదివ ధరించిన ఇద్దరు బురఖాను విధిలేక తియ్య వచ్చింది. "హరిజనుల కెవరి స్టాకర్లూ యిల్లు" అంది. అప్పుడు మావారి మా శ్రీవారి ముఖం. నాకు ఏమాత్రం కలిగిన వచ్చినా, నాలుగు వ్యాసం, ప్రాస ఆంధ్రపత్రిక వారపత్రికకు పంపిండ్ వుంటును.

నేను వున్నంతమాత్రాన్ని యిల్లు 'మాయ' పట్టందనే భయంతో సాటి మునుష్యులే నాకు అన్నె యిండ్లమున్న యిల్లు యివ్వలేకుంటున్నారే, నాకు బిత్తాన్ని ప్రసాదిస్తే, తర సారకు జగత్తుకే అంటరాని తర ప్రార్థనందని సరస్వతిదేవి కూడా భయ పడుతుంది. అందుకే ఆ తల్లి నాకు కూడా ప్రసాదించలేదు. నేను వ్యాసం ప్రారంభించి, ఒకేకే ఉన్న పరిష్కారంతో ప్రారంభ పత్రికారా వేసుకుంటారా? పత్రిక 'మెలకొనేదా' యిన్ని భయాంతో నేను వ్రాయడం మానుకున్నది. లేదో నాకు ఎదురయ్యే అనుభవాలతో రోజు

ఆంధ్రపత్రిక వారపత్రిక వెలువరించినా వారికియేది.

ఇక ఆ నాయకులారీ వద్ద నుండి ఆస్తి నుకు తిరిగివచ్చిన శ్రీవారి పరిస్థితి మాడాలి. ఇల్లు దొరకడం గ్యారంటీ అనే ఉద్దేశంతో, నన్ను పిల్లల్ని కూడా తీసుకొచ్చారయ్య! ఆస్తినితో ఎంతకాలమని భార్య పిల్లలతో వుండడం? కుటుంబంతో ఆస్తి మరో పురుషుని తెలిస్తే, ప్రజావభుత్వం కదా, ఎవరో ఒక సుమనీషకుడు జరుగు చున్న యీ అభ్యాసాన్ని వెంటనే రూపు మార్చాలి, సిటిజన్ రూపంలో మా శ్రీవారి స్నేహపు అధికారికి పంపించమ భాయం. అందుకోసం ఎదురు చూస్తున్న వారి దగ్గరి నుండి వెంటనే, ఒక గ్రామీణ మోసాదావడం అంతకన్న భాయం. ఇల్లు దొరికి ఆశలేదు. ఆ క్షణాన శ్రీవారి పరిస్థితి చూచి జాతి వెయ్యడమే నాకు, ఇటువంటి కుట్రతో పుట్టినందుకు అపహాసం కూడా చేసింది. వెంటనే ఒక చక్కని ఆలోచన కూడా వచ్చింది.

"ఏమంటే, నియాయ ఏమిటకోకుంటే ఒక చిన్న సలహా." "ఆ, అందరూ సలహా యివ్వారే ఒక్కరూ ఒక్కయిల్లు చూచి పెట్ట వాళ్ళులేరు. ఏ రావడం! నియాయం ఏమిటమనితో ఎండ్రిస్టిలేవీ మార్లకు ఎండ్రిస్టిలేవీ, మార్లతో లేనిమార్లకు మార్లు, యింట్లో లేని బిరుద కోడం 3 అక్షర డబ్బుతో యింట్లో కట్టివ్వడం, రక్షణ లేని ఎంతో మంది బాలబాలికల కోసం, ఎన్నో వాస్తవ్యుల వెల్లడడం, ఉద్యోగం లేక తిరిగివాళ్ళకు ఉద్యోగ రిప్పించడం, ట్రాన్స్ ఫర్ కాలనమకలే వాళ్ళకు ట్రాన్స్ఫరకు జరగడం అతి తేలికగా జరిగిపోతున్నది. మనకు మాత్రం ఆయన పలుకుబడితో ఒక్క యిల్లు దొరకడంలేదు. యిదంతా నాకర్హం! అంతవరకూ కుమిలిపోతున్న బాధనంతా వెళ్ళగక్కారు ఆయన.

ఇప్పుడు చెప్పా రిలే స్థితిలో లేదు. క్యాత వారే అమరకావరి, వా సలహా రాస్తా నా మదిలోనే వుంటాను. ఒక 10నిమిషాల తర్వాత శ్రీవారి అడిగారు, 'ఏంటా సలహా' అని.

నియాయాలోనని రాస్తా వెనకాడ్డా నేరేక్క, "మీరు వేరే కులం పేరు చెప్పి నుండి! అప్పుడు యిల్లు తప్పకుండా దొరుకుతుంది!!"

ఈ సలహా మావారు సంతోషించినా, ఎదురయ్యే పరిణామాలని అనుమానించారు.

“జనార్దన నాన తపోతాత్మి హావి హాత్మి
కరుకుంబాకనా మీ అలమనం. వాళ్ళ
కర్మా నేను నెందులో తక్కువని తెలుస్తుంది
చెబుతుంది. సంస్కారం వుంది, సభ్యుడ
వుంది. వాళ్ళ చూపులోని వింతినిపోసి అందం
వుంది. మీరేమి కంకారు వడవనవరలేదు.
ఈ విషయమంతా నేను చూచుకోగలను.
మీరైతే కొత్త కులంతో అద్దే అన్వేషణ
(సారంభించడం)ని చెప్పాను.

యీ సద్భుతితో శ్రీవారి అన్వేషణ
ఉద్దామ ఫలితాలనే ప్రసాదించింది. వెంటనే
అప్పుడు నుండి క్రొత్త యింటికి ‘మఠం’
మార్చాము.

ఈ మధ్యకాలంలో మావారికి నాలు
గైదు జిల్లాలకు బ్రాహ్మణులు జరిగడం,
పై మంత్రిలతో ఏ జాధా లేకుండా యిల్లు
చేరకడం జరిగింది.

మావారిది కాస్తా హోదా అయిన
పుద్గోగం, నడుపుతో కాస్తా పెద్ద డిగ్రీయే
వుండడం, వంటూ పున్న యిల్లు, బ్రహ్మ
లతో, కళకళలాడుతూండడంతో ప్రత్యే
యిందైనా వారి రాకపోకలు జరగడం, స్నేహాలు
వెరిగిపోవడం, శ్రీవారు స్నేహితులతో
బిర్లాగా కాలక్షేపం చేయడం, యీ అతిక
స్నేహం వల్ల ఏ అవాంతరాలు వస్తాయో
అని నా గుండె ప్రతి క్షణం కొట్టుకోడం,
కన్న వశాన మేం చెప్పిన (క్రొత్త కులం)కులం
తోనే ప్రక్కవీధిలో ఒకరుండటం, కులాభి
మానంతో, వారు మాతో తాతముత్తాతం
దగ్గరి నుండి మన రెండు కుటుంబాల,
అతి స్నేహితులు అన్నంతగా, కలిసిపోవడం
జరిగింది. ఈ క్రొత్త బంధుత్వంతో నాకు
కాలక్షేపం బాగానే వుండేది. కాని యీనా
సంతోషం చాలాకాలం నిల్వలేదు. అనుకున్న
అపద చానెవచ్చింది. మా తమ్ముడు, మా
యింటికి చుట్టూ చూపుగా వచ్చాడు.
మానాడు ఒక్కడొచ్చినా బాగుండేది. మావాడి
వెనక ఒక యం. బి. బి. యస్. అనే డిగ్రీని
కూడా వెంటబెట్టుకొచ్చాడు. మా యిం
దొద్దం వల్ల మావాడికి అంతవరకు పెండ్లి
కాకుండావుండడం, అందవండాలు మాసాత్తు
అనే అగ్రకులాల వారి, ఆకారం, తలదన్నే
బూపులేటలు కలిగి వుండడం, అనుకోకుండా
ప్రక్కవీధివిడ (మా క్రొత్త కులంతో బంధు
త్వం కలిపినావిడ) కండ్లు మావాడి మీద
వడడం, మా వాడికి వారి ఒక్కగానొక్క
కుటుంబిని వివాహం చేసినంత అనందపడి
పోవడం, మా యింటికి రాయబారం వంప

హరిజన ప్రిగా..

డం, నా తల గైరున తిరగడం నాలుగు
రోజుల్లో జరిగాయి.

ఇంతలో నేను ఈ ‘గండం’ తప్పితే
ఏడుకొండలవాడికి మా తమ్ముడి వెంట
కలు భస్మిస్తానని మొక్కుకుని కష్టం మీద
మా తమ్ముడిని తిరువతి వంపించి గుండు
చేయించుకుని వచ్చేట్లు చేశాను.

తెల్లవారి (వక్రించబడిన కూతుర్ని
వెంటబెట్టుకొని కోడలా, ఏం చేస్తున్నా
వంటూ వచ్చింది. ‘ఆ బాగానే వచ్చింది.
యిప్పటి మావాడి ఆకారం, ఆ అమ్మాయి
కండబడాలని, యీ పీడ యంతటిలో
వదిలిపోవాలని నాకు ఆశుతగానే వుంది.
ఎలాగో తంటాలనడే మావాడిని వారిముందు
నుండి వెళ్ళేట్లు చూడా. (మా వాడికి
యీ విషయాతేది తెలియవు.) ఆ అమ్మాయి
ముఖంతో రానున్నమార్పు గమనిస్తూ వున్నా.
మా తమ్ముడి తల చూడగానే, ఆ అమ్మాయి
మనసున సప్త్యలు ప్రారంభించింది. యిక
అవిడ ముఖం చూడాలి. సంతోషంతో
“మా అమ్మా, నాన్న ఎంత అదృష్టవంతు
అమ్మాయి, ఈకాలంలో, ఆడవా, చాక్కరు
కోర్పు వదిలిపెట్టాయికే, యంత భక్తి
వుందంటే, నిజంగా నాకు చాలా సంతో
షంగావుంది,” అన్నెన అవిడ ఏంమాట్లాడు
తుందో, నా చెవుల కెక్కులేదు. నాచేహం
తోనే రక్తమంతా ఒక్కసారిగా గడ్డ కట్టు
కొనిపోయింది. కాని ఒక అతవన వచ్చింది.

ప్రక్క వీధివిడ, మావాడి గుండుకు
చూపిన తర్వాత కలిగిన అనందాన్ని, వెలి
బుచ్చుతూనే వుంది. “ఇటువంటి కుర్రా
ళ్ళంటే, మావారికి చాలా యిష్టం. అమ్మా
యికే కూడా భగవత్ భక్తి చాలావుంది.
వెంట్రుక లిచ్చినంతమాత్రాన ఏం పోయిం
దమ్మాయి, అమ్మాయి ముఖం చూడు యిది
వరకంటే కళకళలాడుతుంది భక్తి
భావంతో.”

ఇక ఊరుకుంటే యీ దోరణి సాగుతూనే
వుంటుందని, “అప్పుడండి మా వాడికి యిప్పు
డైతే చాలా భక్తి వుంది. ఆ ఫారెన్ నుండి
తిరిగొస్తే ఎలా వుంటాడో మరి, మాకంట
రికి అదే భయం వుంది.” యింకా 15
రోజుల్లో మాకు బూరనపుతున్నాడనే బాధ
ఒకవైపున, తమ్ముడు ఫారెన్ వెళ్తున్నాడనే
సంతృప్తి ఒకవైపున, “పాద్యమైవంతగా”
గొంతు మార్చి బాధపడుతున్నట్లు చెప్పా.

అయితే తపోతాత్మి హావి హాత్మి
పోవడంతో దేహమంతా విరిగిన ముక్కులే
అయింది. వారంరోజులుగా అల్లుతున్న,
అవిడ అయిదంతస్తుల పేడ, రూపు లేటలు
లేకుండా పనుసిపోయింది. యిక ఎటువంటి
సంభాషణ పెట్టుకుండా వెంటనే ఏదో సాకు
చెప్పి వెళ్ళిపోయింది. అప్పుడనిపించింది,
యీనాడు మేము తమ కులమనుకొని,
మా తమ్ముడితో యిన్ని సుగుణాలు చూచి
నావిడ, పిల్లనివ్వడానికి సిద్ధమై నావిడ
మా కులం వారిని ఏ మంటుందో నాకు
తెలుసు.

“వీళ్ళ ముఖం వీళ్ళ కులానికి ఒక
భక్తి కూడానా, వీళ్ళ మూలాన్నే దేవాల
యాలన్నీ అపవిత్రమైనవి. అందుకే
రోజురోజుకూ దేవుడి ప్రత్యక్షం కూడా
తగులుతుంది. ఏదో ఆ గాంధీజీ మీద వున్న
భక్తితో ప్రభుత్వం స్కాలర్షిప్స్ అయిష్ట
డం, వీళ్ళ విషయంలో మాచీచూడనట్లు
ఆ పరీక్షాధికారులు మార్పులు వెయ్యడం,
వీళ్ళ కోసం కొన్ని సీట్లు కేటాయించడం,
వుంది కాబట్టి యీ గెజిటేట్ ఉద్యోగాలు
రావడం, జరుగుతుంది, అంతేకాని వీళ్ళకు
పెద్ద తెలివితేటలు ఏద్యాలూ డిగ్రీలు
సంపాదించుకోవడం, యీ హోదాలు రావ
డం” అంటుంది.

తెలివితేటలు కలిగినవారైతే జ్ఞాప
కం వస్తుంది. మా పెద్దన్నయ్య ఒక్కసారి
రిజర్వుడు సీటుకు పోటీ చేసి, చాలా మేజా
క్లితో కాంగ్రెసు యం. యల్. ఏ. గా
ఎన్నికయ్యారు. అక్కడి జనరల్ సీటు కాంగ్రెస్
అభ్యర్థి నిత్య నిత్యగా ఓడిపోయాడు,
అప్పుడు ‘అగ్ర’కులాని వారన్నమాటలు—
“ఆ రిజర్వుడు సీటు కదా, ఆ సీటులో,
కాంగ్రెసు అభ్యర్థిని ఎన్నదని నిలబెట్టినా
గెలతడం కాయం. రిజర్వుడు సీటులో గెల్వ
వడం పెద్ద ఘనతేమికాదు.”

రెండవసారి జనరల్ ఎలక్షన్లో,
మా పెద్దన్నయ్య, కాంగ్రెసు అభ్యర్థిగా
జనరల్ సీటుకే పోటీ చేశారు. అంతకు
ముందు జనరల్ ఎలక్షన్లో ఆ తాలూ
కాలో ఆ సీటులో ఒక ప్రముఖ కాంగ్రెస్
నాయకుడు పోటీచేసి ఓటాజిల్ కూడా
పోగొట్టుకున్నారు. అందుకే ఆ సీటు
కాంగ్రెసుకు రావడం (మా అన్నయ్య నిలబడి
వచ్చుడు) అనుమానాస్పదంగానే వుంది. కాని
ఆ ఎలక్షన్లో మా అన్నయ్య ప్రత్యర్థిని
చాలా మేజాక్లితో వోడించాడు. రిజర్వుడు

సీటులో గెలవడం పెద్ద భూనతేలేదన్న పెద్దమనుష్యులే మా అన్నయ్య వద్దకు వచ్చి "నీవు తప్పకుండా గెలుస్తావనుకున్నా మయ్యా, నీవు తప్ప యింకెవ్వరైనా ఆ సీటులో ఓడిపోయేవారే, నీ తాలూకా కాకుండా, వరే తాలూకాలో గెలవడం, నిజంగా, అది నీ సమర్థతే!" అన్నారు.

మా అన్నయ్యతో భోజనం చేయడం సరదాగా నుంట్టుందనే పై పెద్దమనుష్యులు 1951 లో, మా పెద్దన్నయ్య ఒక స్పేహీ తుడి బలవంతంవల్ల ఒక డిప్యూర్ పార్టీకి వెళ్లే, మా అన్నయ్య వుంటే, తాము భోజనం చేయమని, లేచిపోవడానికి సిద్ధ మయ్యారు. యీనాడు కాంగ్రెసు కార్య కర్తగా చలామణి అవుతున్న ఒకవ్యక్తి మా అన్నయ్యను చాటుగా పిలిచి పరిస్థితి వివ రించారు. మా అన్నయ్య ఆ డిప్యూర్ పార్టీ నుండి యింటికి తిరిగివచ్చారు. ఆ క్షణాన అన్నయ్య పడేన బాధ గుండె పున్నవాడివెవ్వడి నైనా నలిపి వేస్తుంది. ఆ పెద్దమనుష్యులకు యీనాడు మా అన్నయ్యతో భోజనం చేయిం డం సరదాగా నుంట్టుంది.

అది 14 సంవత్సరాల క్రింది నూట. యీనాడు మా వృద్ధులూ సంస్కారంతో ప్రహేళిస్తున్నాయి. అస్పృశ్యతా నిర్మూలన కోసం మేము ఏనాడో కంకణం కట్టుకున్నా మని, 'అగ్ర' కులాలు అనవచ్చు. అదంతా వచ్చిఅబ్బం. ఆనాటికి యీనాటికి మార్పు వీంటేదు. ఇక యీ 'అగ్ర' కులాలలో వచ్చిన మార్పుమంటే అస్పృశ్యతా నిర్మూ లన కోసం కట్టుకున్న కంకణాన్ని, ఇంట్లో ప్రవేశించేప్పుడు భద్రంగా తీసి యింటి బయటి తలుపుకు తగిలించి, యింటి లోపల కాలుపెడ్డారు. మళ్ళీ బయటికి వెళ్లేప్పుడు, ఇద్దరు బట్టలతో సహా, ఆ కంకణాన్ని కూడా తగిలించుకుంటారు. పోదాదు నిలబెట్టుకోవడానికి ఆదర్శాలు ప్రకటించడానికి వీళ్ళు ఆడే నాటకం మాత్రమే.

మా అన్నయ్యకు 'అగ్ర' కులాలవారితో చాలామందితో ప్రాణస్నేహితం వుంది. మా అన్నయ్య, మంచితనాన్ని, స్నేహితాన్ని వుపయోగించుకొని, మా స్వగౌరవం నుండి పైదరాబాదుకు వచ్చి, మా యింట్లో వుండి ఒక్కనయ్యాపైసా ఖర్చు లేకుండా పెండ్లాం పిల్లలతో సరదాగా పైదరా బాదు సర్వే చేసి వెళ్ళి 'అగ్ర' కులాల

వారు ఎంతో మంచి వున్నారు. ఇంతగా మన యింట్లో, బంధువుల లాగా వుండి వెళ్లారే, అని పొరపాటున వాళ్ళింటికి వెళ్తూ, బయటి వరండాలో చావవేసి, విధిలేక మా ముఖా ఒకకాఫీ కప్పు వడవేసి 'యిక వెళ్లారా' అన్నట్లు చూస్తారు.

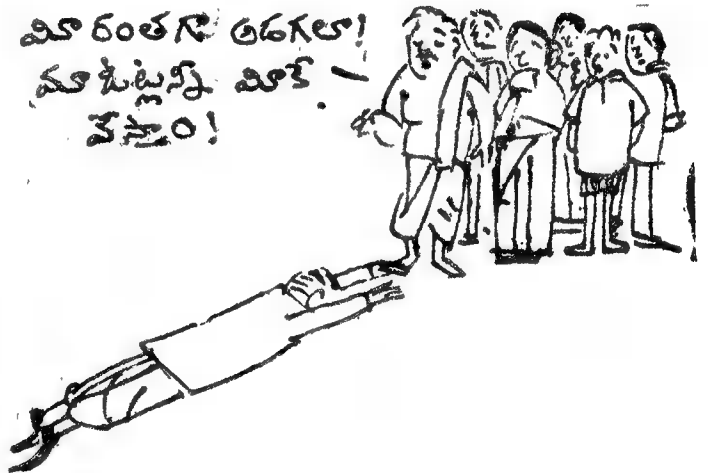
ఈ మధ్యనే, నేనొక జిల్లాపరిషత్ కైర్రెన్ సతీమణి యింటికి అతిథిగా వెళ్లా. ఆవిడ నన్ను ఎంతో ఆప్యాయంగా చూపింది. (మా వారితో కొన్ని పనులు వారికి కొవలసివున్నవలెండి) నేను కాస్తా సంతృప్తి గానే 'ఫీలయ్యా'. ఇంతలో ఆవిడ సంభాషణ, వాళ్ళయవగారి పార్టీ మీదకు వెళ్ళింది. "ఏం, కాంగ్రెసో, ఏమోనండీ! యీ పార్టీ అంటూ వచ్చిందర్గ నుండి, యీ హరి జనులకు తలపాగరెక్కింది. ఒక్కడికైనా, కాస్త భయమూ, భక్తి వుందా? ఒక్క ఆడది పొలంలోకి పనికి రానంటుంది. యీ గవర్నమెంట్ లు పుత్రగా కుటుంబిషన్ యిచ్చారట. (వతీది, ఆ కుట్టే నేర్చు కుంటుండే, యిక పనికెవ్వరొస్తారు. పకు వులు కాయడానికి ఒక "పోరడు" కూడా దొరకడం లేదు. పుణ్యానికి వచ్చిన పుస్తకా లాయె, యింకా పైగా అదేండో "స్కాలర్ షిప్" లంటా. యిక పనికి రమ్మంటే వాళ్ళెందుకు వస్తారు?" ఆవిడ యీ మాటలు వివేచనకి ఒక్కసారిగా వా మనస్సు బాధతో మెలి తిరిగింది. నేను ఎవరో అవి డకు తెలుసు. నేను ఎవరో తెలియనట్టు నటిస్తూ ఆవిడ మాట్లాడిన మాటలు వింటే అస్పించింది. "ఒక కాంగ్రెస్ జిల్లా పరిషత్ చేర్మన్ భార్య, దాదాపు 15 సంవత్స

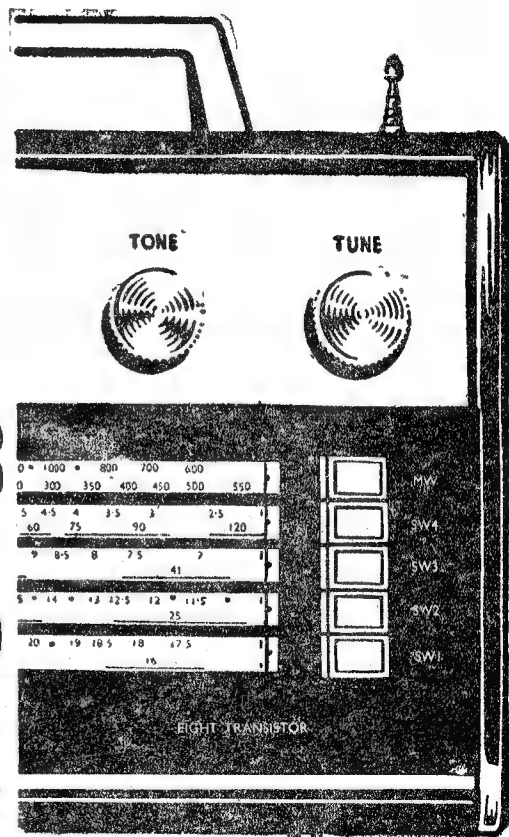
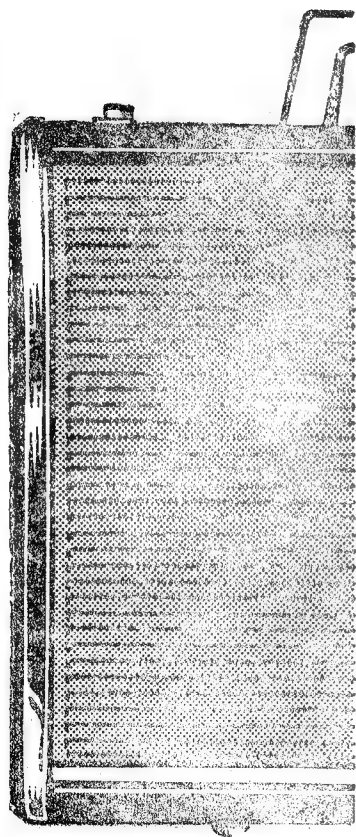
రాలుగా కాంగ్రెసు అవ్వరేగా వడవులు అలంకరిస్తున్న వ్యక్తి తన భార్యతో తెచ్చిన మార్పు యిదేనా?" అని.

నెలరోజుల క్రితమే, మాకు ఒక క్రొత్త జిల్లాకు ట్రాన్స్ఫర్ జరిగింది. ఇల్లు దొర కడం కూడా జరిగింది. ఇంటి ఓనర్ బదు సంవత్సరాల క్రితం కాంగ్రెసు యం. యచ్. ఏ. కదా అనే ధోరణితో చూవారు మా పెద్దన్నయ్య సేరు చెప్పాడు. తెల్లవారి యిల్లు దొరకడనే కబురు మర్యాదగా ఒక మనిషితో చెప్పి పంపించారు. యీనాటికి యింకా యిటువంటి పరిస్థితి హరిజనులు ఎదుర్కొంటున్నారంటే, నిజంగా 'అగ్ర' కులాలమనుకొని ఏర్పరేగే వాళ్ళంతా నీగ్గుతో చచ్చిపోవాలి. గాది జయంతి రోజు, యీ నాయకులు, తను భార్యలతో సహా హరిజనవాదలో కన్పిస్తారు. ఇంటికి తిరిగివచ్చిన యీ హరిజనోద్ధారకులు యింట్లోకి వెళ్లకుండా బయటనే, నీళ్ళు పెట్టించుకొని స్నానం చేస్తారు. ఇది నా కళ్ళతో చూచా. 'పదవుల కోసం ప్రాకు లాడే వీళ్ళ పనులు పైనుండి నీవు ఎలా సహిస్తున్నావు మహాత్మా!' అని నేను అను కోని రోజొండదు.

నా బాధను, యీ అక్షర రూపంతో పోకులకు తెలియజేసే విద్యను కలగజేసి, ఆర్థికంగా తాను ఎన్నో కష్టాలకు గురి అవుతూ కూడా, మమ్మల్ని యీ సంఘంలో మునుష్యులుగా నిలబెట్టి యీ వ్యాసం వ్రాయడానికి అనుమతి యిచ్చిన నా పెద్ద న్నయ్యకు కృతజ్ఞతతో.

మీ రంత గొడగలా!
మా ఓట్లన్నీ మీకే!
వస్తాం!





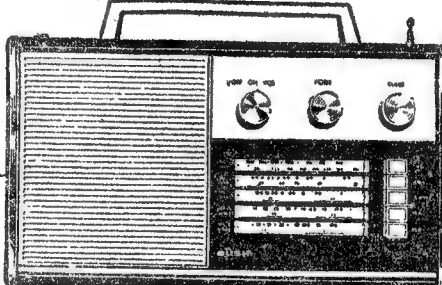
నింత హుందాగ ఉండో అంతగొప్పది

క్రాత్ బదు బ్యాండ్

పోర్టబుల్ ట్రాన్సిస్టర్... బుష్ ఇటీఆర్. 117

(ఇటువంటి ట్రాన్సిస్టరు మరొకటి లేదు)

ఈ గొప్ప, క్రాత్ బుష్ ట్రాన్సిస్టరుతో స్వచ్ఛమైన శబ్దగ్రహణం కోసం 5 బ్యాండ్లున్నాయి. మరొక్క విశేషము, ప్రపంచములో వేర్వేరు దేశాల్లో మీకు ఇంపైన కార్యక్రమాలను తప్పకుండా వినడానికి, ఆయా దేశాల్లో కాలం తెలిసికోడానికి విజుగా అంతర్జాతీయ కాల సూచిక అనుర్ణుణిడియున్నది. ఈ రేడియోలో 8 ట్రాన్సిస్టర్లు.



ఒక్క చయోడు, పెద్ద 7" X 4" అంగుళాల హెచ్-డ్యూటీ స్పీకరు ఉన్నందువలన, ఇది అమోఘంగావని చెప్పింది. ఈ దినమే మీకు సమీపంలోనున్న దీలద దగ్గరకు వెళ్లి బుష్ ఇటీఆర్. 117 ను పెట్టి వినిపించమని అడగండి... ఇంకా, చక్కని యితర బుష్ రేడియోలను కూడా చూపించమని అడగండి.

బుష్ ట్రాన్సిస్టర్స్

మూల చందాని ఎలక్ట్రికల్ అండ్ రేడియో ఇంజనీర్స్ లి. సుబ్బాగర్, కాండ్ హార్బర్ బ్రిడ్జ్, కొండాలు ? ర్యాంక్ ఆర్గనైజేషన్తో సంయోగమయిన కంపెనీ



డిస్ట్రిబ్యూటర్లు : నారాయణ్ రేడియో స్టోర్సు, విజయవాడ-2.



ఈ సన్న బొర్లొ
బీరలూ నాకు
సన్నగతు సన్నవూ
గడంబో?



దో... దో...
బొర్లొ గో
సన్నగ నో
తుండ

వోషమ
గొన్న
పుష్ప
వోషమ

క్రైస్తవమీసార్ 238 అడుగుల ఎత్తు కాజోలు ఉంది. అల్లావుద్దీన్ ఖిల్జీ దాన్ని చిన్నది చెయ్యడానికి యత్నించాడు. దాన్ని కూలగొట్టికాదు, దానికి 50 గజాల దూరంలో అంతకంటే ఎత్తైన మీనారులు కట్టించి. మొదటిఅంతస్తు పూర్తికాకుండానే అతడు చచ్చిపోయాడన్నది పేరు మాట. తిమ్మరుసును గురించి చెప్తారు ఒకకథ. ఒక గీతని గీసి దాన్ని చెరచకుండా చిన్నది చెయ్యవచ్చురట అతన్ని. దాని పక్కన పెద్దగీత గీశాడు. పక్కపక్కల్ని పున్న పెద్దా చిన్నా ప్రతిక్రుతుల వల్లనే కాక మొత్తపు దృశ్యాన్ని చూచే ప్రకృతివల్ల దానిలోని భాగాల పైజాలు ఉన్నదనికంటే



పెద్దా చిన్నా కనబడతాయట. బొమ్మలో రెక్కల మధ్యన పున్న మూడు గీతల పొరవూ సమానమే అయినా నిష్పీన రెక్కల నడిమి గీతలు పొడగా పున్నట్టు ముడుచుకున్న రెక్కల నడిమిది పొట్టిగా పున్నట్టు కనిపిస్తుంది. జర్మన్ మానసిక తత్వవేత్త ముల్లర్ అయర్ మొట్టమొదట సర్టింగ్ చాడు దీన్ని. యుద్ధంలో బాంబర్లు పెద్దా చిన్నా బాంబుల్ని శత్రుస్థావరాల మీదవేసి వచ్చి 'పెద్దబాంబుల పేలుడు ఏ మందా గుండు గిడ్డంగినో పేల్చేయి' అని వైమానికులు చెప్పడమూ వారి భాటోగ్రాఫులలో ముట్టుకు ఆ ఆధిక్యము కనబడకపోడమూ సర్వసాధారణము. అన్ని చిన్నబాంబుల

పేలుడు చూచిన మీదట పెద్దపేలుడు ఉన్న కన్న పెద్దదిగా కనబడుతుండటం. 3 అంకే 8 అంకే భాగాలు—పైదీ కిందిదీ సరిసమానంగా కనబడతాయి. తిరగవేసి చూస్తే తెలుస్తుంది. అడుగుభాగమే పెద్దదని. ఇళ్ల ద్వారాలూ కిటికీలూ తయారు చేసి పెట్టినప్పుడు పెద్దవిగా కనబడతాయి. గోడలలో బిగించినప్పుడు చిన్నవిగా కనబడతాయి. ఇంటి ప్లాను చూసినప్పుడు గదులు ఇంత చిన్నవా అనిపిస్తాయి? గదిచేరే తేమి తరవాత పెద్దపనిపిస్తాయి.

ఒక్కొక్కప్పుడు పోలికవల్ల ఒక ముప్పా చిన్నా పెద్దగా కనబడవచ్చు. కొండపర్వములో పెరిగిన చెట్టు, తనకన్న కొంచెం పొట్టివాణ్ణి విచారము చేసుకున్న స్త్రీ పెల్లులాంటి బొమ్మని ఎత్తుకున్న పిల్లా అనలు పైజాలో తోచరు. భరించగలిగినంత వడి నీట్లో ఒక డెయ్యి, డివోవలర్లో ఒక డెయ్యి పెట్టి పుంచి, కొంత సేవయాక రెండువేతులూ గోరువెన్నని నీటిలో పెట్టి చూస్తే ఆ నీళ్ళే ఈ చేతికి చల్లగానూ ఆ చేతికి వేడిగానూ కనిపిస్తాయి. ఇద్దరు ఒకే తెలుపులో పున్న అక్కచెల్లెళ్లలో నల్ల గాను తోడుక్కున్నది, తెల్లగాను తోడుక్కున్న దానికంటే తెల్లగా కనబడుతుంది. తిరుగుడు కుర్చీ మీద కళ్లకు గంతలు కట్టి ముక్కు కూర్చోపెట్టి గిర్రున మోటారుతో తిప్పేడు ఒకనైపు. అలాగ కొంత పేపు తిప్పి ఆపేడగా, నన్నడిగితే 'వ్యతి

రేకంగా విప్పుతున్నావు' అన్నాను. పోలిక వల్ల, ప్రదక్షిణంగా తిరిగి ఆగితే అది వ్యతిరేకంగా కనపడింది.

ఇన్నీ ఇంద్రియాల దోషము వల్లనా? కావు. అయితే మన పై అనుభవాలతో దోషము లేదనగలమా? ఇది దోషముకాని 'దృష్టిదోషము.' దోషము కాదుగనక, ఈ భేషజాన్ని దృష్టిదోషము లేనివారి మీదా ప్రయోగించవచ్చును. యుద్ధ కాలంలో వేసవిలోనే తే గడ్డిరంగూ చలికాల మైతే మంచురంగూ వాడతారట ప్రిక్కురి లక్ష్మిరైల్వే ఇంక్వినేటి, అయుధాగారాల కీను. రంగులుపూసి, ఏదో స్పేసు నుంచి చూస్తే తొటలాగో ఆట మెదనలాగో కనబడటట్లు చేస్తారు. పొట్టిగా ఉన్నవారు దిగువన దుస్తులో, నిలుపు చారలున్న చీరలో, గానులో వేసుకుంటారు. పొడుగుగా వారు వదులు వదులు గానులూ, అడ్డ చారలవి వేసుకోవచ్చు. బొత్తిగా సన్నగా ఉన్న పిల్లలకి బుసక గానులు వెయ్యడము, సన్నయువకులు డబుల్ బ్రెస్టుకోటు వేయడమూ మామూలే కదా? లావుగా ఉన్న ఆడవాళ్ళు సన్నటంపు చీరలూ, సన్నపొటీ వారు వెడల్పుచు చీరలూ పెద్దపెద్ద జరి అంచుల చీరలూ కట్టుకుంటారు. వేకవో అంతా దృష్టిదోషము లేనివారి దృష్టిని మభ్యపరచడమే కదా? సూటింగులు ధరించిన వారికి బాగా కనపడకపోయినా ఒక గజము దూరం నుంచి చూస్తే బాగుండేది పాశ్చాత్యదేశాలలో ఎన్నేనా వున్నాయి.

చిత్రకళ అంత దృష్టిదోషము లేనివారి దృష్టికి 'దోషము తెచ్చిపెట్టేటిదే కదా? తేకపోటి తెరమీద వేసిన రంగులు అదవి సీమల్లాగా భవనల్లాగా కనపడడాన్ని ఏమనాలి? దుర్యోధన మహారాజంతవాడు మయ నభలో ధృష్టదోషము పట్టి ఎలాగ అయ్యాడూ? నాగరికులందరూ ఈదోషాన్ని కోరి టిక్కెట్లుకొని నాటకాలు చూడడము వింతకదా? శక్తి పుండిన్నీ సంయత్తభాను ఆశ్వికదళము, శివాజీ కొండమీదికి తరి మినా ఆవుల గుంపు కాములుకూ పట్టిన దివెటిల కడకు పరిగెత్తిపూవాను నిన్నహాయము చేయడము వింతకదా? మొత్తానికి దోషము గల దృష్టిదోషమే సయమని పిస్తుంది ఈ దోషములేని దృష్టిదోషముకంటే.



స్టాంప్‌తో కూచించి దియించి తిరగెస్తున్న జయప్రభ చంటి యింటోంచి విసిరిస్తున్న తల్లి మాటలు వినితనే తనా తనాకు దూరంగా ఉండి. అలాటి 'కంఠశ్లో' దేవుడిచ్చిన అనవసరమైన వస్తువుల్లో ఒకటి. జయప్రభ, లెక్కలో అంతే. అంతేకాదు. పడుచుదనం ప్రసాదించి చిరుపాగులలో ఎవరికైనా అంతే. అసలా గుణం ఉంటేనే యువ్వనానికది హుందా తనాన్ని, అందాన్ని సంతరించి పెట్టినట్లు. తన కాళ్ళ వైపు మినుకు మినుకుచుని చూస్తున్న కుక్కపిల్లనూ గమనించడం లేదు. ఎప్పుడు జయ భోజనం కావా అంటూ లేస్తుందా అని కాసుక్కుర్చుందది. భోజనం కాగానే తనకో చాక్లెట్టు ఇస్తుందా పిల్ల. "ఎందుకొచ్చిన పాడు చదువులు" అనుకుంది కుక్క, సరిగ్గా వంటింట్లో చంద్రమ్మ అనుకున్నట్టే.

కాని చంద్రమ్మ అనుకున్నది రైలు కాదు. కుక్క తలచింది పొరపాటు.

అమె అనుకున్నట్టు జయ చదవడం లేదు. అది తలిచినట్టు జయ అక్షరాల లోకంలోలేదు. వూహలోకుని మంక బున్నట్టు పాపం దానికి తెలిదు. చంద్ర

మ్మకి ఆ లోకం గురించి కొంతకాదు బాగా తెలుసు. కానీ ఇప్పటికేప్పుడు తన కూతురు ఓ నోట్సు పుస్తకంలో మన్మథాకారుణ్ణి రాజకుమారుణ్ణి చూస్తోందని తెలుసుకోడాని కావడం ఇంద్రుడూ చంద్రుడూ కాదు.

"భోజనానికి లేవండోయ్!" అని చిట్టి తమ్ముడు టముకు వాయిచేటప్పటికి కాస్త రసభంగం అయినట్టుగానే లేచింది జయ.

"దీనికి చదువెందుకుంటే! చదివింది చాలదా! ఏమిటో ఈ చదువులు! చక్కని సంబంధాలన్నీ జారిపోతున్నాయి." చంద్రమ్మ నలుగుడు భరించలేక సుందరం గారు ఇటు తిరిగి భోజనం చేస్తున్న కూతుర్ని అడిగాడు. "పెళ్లి చేసుకుంటావా అమ్మా?"

"ఫో నాన్నా!" "సరే! అమ్మాయి ఒప్పుకున్నట్టేగా.. ఇంక వేట ప్రారంభిద్దాం!" అన్నాడు సుంద్రాపు.

చంద్రమ్మగారి మొహం వికసించింది. వేపుళ్లు మరింతగా వడ్డించేసింది వద్దం టున్నా వినకుండా.

జయకు ప్రాద్దున్న కాలేజీ కెళ్తుంటే

తారసవడిన అపరిచితుడూ, అందగాడూ కనిపించాడు కంచంలో వాతాశ్శుగా.

"లలా ఉండాలి" అనుకుంది అసయ త్నుగా.

'ఎలా? అన్నంలా కాదు!' అని నవ్వుకుంది ఎవరికీ తెలికుండా.

గబగబ భోజనం ముగించి చాక్లెట్టు 'జానీ' నోటికి అందించి మరోటి నోట్లోకి పెట్టుకుని తన గదిలోకి వచ్చింది. తన గది దగ్గర ఏ ఎయిర్ కండిషన్లు గది పని కోస్తుంది గనక. తుల దూగ దెప్పటికీ.

వెన్నెల మంచం మీద పడకుండా నేల మీద పడుతుంది. కబ్బోర్డు మీది తివాచీ తెచ్చి నేల మీదనే పరుచుకుంది.

చల్లని వెన్నెల శరీరాన్ని తాకుతుండగా భావాలూ వూహలూ తెల్లగా వెలుగుతున్న ఆకాశం విూదకు పరుగు తీశాయి. 'కట్నం తీసుకునే వాడైతే గొప్ప! కట్నం పుచ్చుకోక పోతే గొప్ప?' అని జయ ఆలోచించింది.

కట్నం పుచ్చుకోని వాడైతే ఓలే హుం దాగా ఉంటాడు. లేదా కట్నం బాగా ఎక్కువగా నన్నా తీసుకోవాలి. ముష్టిలా మూడు వేలూ, నాలుగు వేలూ ఏ బాగుండదు ఏమిటోగాని—

ఇంక పోతే అందం సంగతి ప్రతి ఆడ పిల్లకూ కలిగే అలవాటులే తనకూ ఉన్నాయి. చాలా అందంగా ఉండాలి. కనీసం తెలుగు పినిమా హీరోల అందమన్నా ఉండాలి. కాని సాధారణంగా ఆంధ్రుల ఆడవాళ్ళు మగ వాళ్ళ రూపాలతో రాజీనడిపోతుంటారు. పెళ్ళి ఫోటోలో ఎంతమంది పెళ్ళి కొడుకుల్ని చూడలేదు? ఒక పెళ్ళి కొడుకుని పిసి కళ్ళయితే మరొక తనివి గుడ్డగూబ పైపు. ఒకడు బిక్కుచచ్చినట్టు దీనంగా ఉండటం, మరొకడు కొట్టుచచ్చినట్టు నిలబడటం. ఇంకో పెళ్ళి కొడుకు 'నన్ను కాదు. నా పెళ్ళాన్ని చూడండి దయచేసి' అన్నట్టు ఉంటాడు. మరో అతను పెళ్ళాన్ని చెనక్కు తోసి నిలబడతాడేమో అనిడి కోసం గాలింపాలి. తర్వాత తను తను పెళ్ళాన్ని నవ్విస్తారో ఏడిపిస్తారోగాని అరూపాలు ఆ తంతు చూస్తే పెళ్ళి లేకపోతే పోయి కదా అనిపిస్తుంది. కాని అందగాడైతే—

కొంతసేపటికి జయ మన్మథకోటి సమాన డైన ఓ రాజకుమారుడితో విహరించి విహరించి భువి విూదకు వచ్చింది. తనక్కడా పెళ్ళంటే ఇంత ఇష్టమేమిటి? అని ఒక కొత్త గుణాన్ని తనలో కొత్తగా కనిపెట్టి నట్టు అమాయకంగా సిగ్గుపడింది జయ. గోడ మీద వానీ ఒకగంట కోట్టి జయకు అంతరాయం కలగకుండా జాగ్రత్త పడింది.

మరి గుణం నూటో? నిజంగా దీన్ని గురించి అలోచించడం, ఆకాశ పుష్పాలు ఎలా అందుతాయో అంటూ బెంగ పెట్టు కున్న దానితో సమానం అని జయకి, ఏమూలో తెలుసు.

అయినా మనసుకేం? అది వూహిస్తూనే ఉంది.

తనంటే చాలా ఇష్టమై ఉండాలి. అంటే అవతల ఎన్ని కొంప రుంచుకుపోయే సనులున్నారో రోజుకు రెండుసార్లన్నీ తన అందాన్ని చూస్తూ పరనశించిపోతూ మూట్లాడాలి అతను. బొత్తిగా సదరించి బావతయితే అదో చిక్కె అవుతుందేమోనని జయకు భయం. పువ్వుల్లో పెట్టి పూజించే రకం అయితే తనక ప్రతిమలా కదలకుండా మెదలకుండా కూర్చోవాలి.

మొత్తంమీద జయ ఉహించుకున్న వివి:

కట్నం తీసుకోనివాడు, లేదా బాగా తీసుకునేవాడు, కట్నం తీసుకోనంతమాత్రాన

బికారిలా వుంటే తన కివ్వలేదు. వీడాక్టర్ ఇంజనీర్ కాకపోతే ఇంకెందుకు బ్రతుకు? ముసలివాడు కాని కలెక్టర్, సీనియర్ అఫీసర్ అయితే మరి సంతోషమే.

వడమటి కొండల వక్కకు చంద్రుడు దాలుకుంటేగాని నిద్రాదేవి అవహించలేదు జయను.

జయ ప్రశ్నలు కొన్ని సమాధానం లేకుండా అలా ఉండిపోయాయి.

కాని చంద్రమూగారి కోరిక తీరింది. ఎందుకో వధువుగా మానంతో ఉండి పోయింది జయ. అలా వుండిపోవలసిన పరిస్థితులు వచ్చి, ఆమె మూట్లాడకుండా చుట్టూ ఒక గోడను నిర్మించాయి.

* * *
“ఇప్పుడు నన్నేం చెయ్యమని నీ ఉద్దేశం?”

అతను—వెంకటరమణ అన్నం ముందుంచి అర్ధంతంగానే అన్నట్టు కాస్త విసుగుతో లేచిపోవడం చూసి బాధపడింది జయ. తనే మందని ఈయనింత విసుక్కివాలి? క్షణ క్షణానికి తన మునుపటి కలంకి ఇప్పటి నిజాలకి తేడా మనస్సులో మెదిలి చివుక్కుమనిపిస్తున్నా ఎలాగో చిన్న చిన్న వాగ్వాదాల్లోనే సర్దుకుంటూంది. ఇంత వరకు.

“మీ కోసమనే కదా నేను చెబుతున్నది. తరుమగా వెళ్లి వస్తుంటారు—అది కొనుక్కుంటే ఎంత హాయిని”

“హాయి కాదని నేనన్నానా? డబ్బంటే మాటలా? ప్రస్తుతం చేతిలోలేదు. బ్యాంకులో తియ్యాలి. ఇంతకంటే పెద్ద అవసరం ముంచు కొచ్చినప్పుడు తెల్లమొహం వెయ్యాలి.” నవ్వాడు జయను చూసి.

సెకండ్ హ్యాండ్ సైకిల్ మీద జోరున వెళ్ళిపోతున్న అతన్ని చూస్తూ తలదించుకు ఉండిపోయింది జయ చాలాసేపు.

నిజంగా చెప్పాలంటే ఓ కొత్త రాలి సైకిల్ కొనుక్కుమని చెప్పలేకపోయేదా? కానీ కారు లేకపోతే పోయింది మూటర్ అయితేన్నా పొందగా ఉంటుందన్న భావన ప్రతీభ పెట్టుకపోతే ఏం జరిగేదో?

సరిగ్గా నెలరోజుల తర్వాత కాబోలు డాడా మీద నిలబడి రమణ రాక కోసం చూస్తున్నది జయ. పరిసరాల సుందర చిత్రాలు చూస్తున్న కళ్ళు రోడ్డు మీదకూ నూటిమాటికి చూస్తున్నాయి. ప్రాద్దుటి నుంచి ఎందుకో ఏణ్ణిర్లం కిందటి తన

కలలు గుర్తువచ్చి మనస్సును తరచి వెళ్ళి పోతున్నాయి.

ప్రక్కనొక రాడ్డు అల్లుకున్న మల్లెత్తివే ఆకాశాన్ని అందుకునే ప్రయత్నం చేస్తుంది. అప్పుడప్పుడే పైకొచ్చిన నెలరాజా మీద ఎవరో నల్లటి తివాసీ పరుస్తూ కాస్తేపు ఇతర చింతనల్లోంచి మనుషుల్ని మభ్య పెడుతున్నారు.

ఇలా ఎదురు చూస్తుండే తన కలలెంత కల్లలు అనిపిస్తూంది. అప్పటి కల ఏమిటంటే తానిలా నిలబడి కారు శబ్దం కోసం ఒళ్లంతా చెవులు చేసుకుని వింటుండగా అతను వస్తాడు స్వయంగా డ్రైవ్ చేసుకుంటూ. పెంకితనానికి తను పరుగెత్తే దకా పార్క్ మీంచి చెయ్యి తియ్యడు. చిరునవ్వుతో దిగి లోపలికి వస్తాడు. అతని బూటు ధ్వనితో హాలుకో అందం వస్తుంది. అప్పటికే ముస్తాబయి ఉన్న తనను చూస్తూ ముగ్ధుడై ఏదోదో వర్ణిస్తాడు. తను నవ్వు తుంది. టీ, టిఫిన్ తీసుకుని ఇద్దరూ ఏకాగ్రకు బయల్దేరిపోతారు. అందరి దృష్టి తమ మీదే.

ఎంత పిచ్చి! ఇప్పుడు అతని ఉద్యోగం గురించి ఎవ్వరూ అడగరు. అధనా అడిగినా సిగ్గుతో తను చచ్చిపోతున్నది. కారు లేనే లేదు. మూటరన్నా ఉంటే ఎంత అందం? ఒక్క రేడియో తప్ప మరో బ్రాన్సిన్గరేనో లేదు. పోనీ ఇక్కడ రేడియో పాడుతుంటే అల్లంత దూరానికి వినిపించడానికి చిన్న అందమైన స్పీకరన్నా లేదు. బొత్తిగా అన్యాయం కాకపోతే ఏమిటిది? పెళ్ళి కాకముందు తను సృష్టించుకున్న సౌధం కాదీ ఇల్లు. కనీసం అక్కడికి చేరుకుందా మన్నా చెప్ప శక్యంగానంత దూరంగా ఉందా సౌధం.

సైకిల్ మీద గుట్టు చప్పుడు కాకుండా ఎప్పుడు వన్నాడో ఏమో జడ పట్టుకుని లాగేవరకు తెలివి రాలేదు జయకి.

“ఎప్పుడొచ్చారు?” అనేసింది అప్రయత్నంగా.

“ఏమిటా పరవశత్వం మరి?” అన్నాడు రమణ.

“సినిమాకు రెడీయేనా?”

“చూసుకోండి!”

“ఓహో! నా కిష్టమైన చీరే కట్టుకున్నావే!”

ఈయన తన అందాన్నిప్పుడు చూశాడు అనలు? చీరల్లయినా గమనిస్తాడు గాని

తన అందాన్ని చూడటం. ఏదో వెళ్ళయిన తర్వాత మూడునెలలు వర్ణించడమో, తెగ? అందులోన్నా ఆవేశమే తప్ప పొగడ్త ఎక్కడుంది?

జయ కాటుక కళ్ళు క్షణం మరుకుగా చూశాయి అతన్ని. అప్పటికే అతను టవల్ తీసుకుని బాత్ రూములో దూరిపోయాడు.

అతనేనో ఇలా ఇవతలకు వచ్చాడు. ఎవరో వీధిలోంచి కేక వేశారు. అతను అవతలి తెల్ల వచ్చి, “అర్జంటుగా పీప్ ఇంజనీరు కలుచెప్పాడు” అని యాసగా గమృత్తు చేసి బట్టలు, జోళ్ళు తొడుక్కొని వెళ్ళి పోబోతుంటే చకితురాలై చూస్తూ ఉండి పోయి, తటాలున తెలివి తేల్చుకుంది జయ.

“అదేమిటి! ఇప్పుడు వెళ్ళిపోతున్నారా? మరి సినిమాకో?” అంది.

“చేప్!” అని బుగ్గ విరాచ చిటికేసి నడవబోయాడు.

“దూకూ ఏదో పని ఉన్నట్టు ప్రాసీ ఆ మనిషితో సంపించకూడదూ?” ఎంత చేతగాని వాళ్ళు అన్నట్టు చూచిందిగాని అదంతా అక్కర్లేనట్టే ముందుకు సాగాడు రమణ.

నెళ్ళూ “అలాటి అభ్యంతరాలు భవిష్యత్తులో పాడు చేస్తాయి” అని అతనన్న మాట చాలాసేపు గదిలోనే ఉండిపోయింది గాలిలో కలిసిపోకుండా. ఆ మాటలు ఎందుకో ఉప్పతొద్యోగుల చెక్కిరింపులాగే అనిపించి ఆయన కళ్ళల్లో నీళ్ళు తిరిగాయి.

స్వీట్ సిల్కుచీర మెరుక్కరీ రైట్స్ మెరుక్కున్నా అదీ చెక్కిరింపులాగే తొచింది. తలలో మర్తగా ఒళ్ళు విరుచుకుని విచ్చుకుంటున్న మరెల్ల వరిమకాల చిరునవ్వులు సైతం ప్రతికూలించిన కాలాన్ని అనుసరించి చెక్కిరింపులయ్యాయి.

ఆ తర్వాత పదిగంటలకు గాబోలు రమణ వచ్చాడు. నిద్రకళ్ళతో అతనికి భోజనం పెట్టించి నిర్దిష్టంగా అయి తెలిగి వడుకుంది. లాజం లేదమనాని బ్రతిమాలే ప్రయత్నం చెయ్యలేదు రమణ.

* * * ఒక ప్రెయినింగు స్కూలుకు వెళ్ళ వలసి ఉండి తెల్లవారి చాలా ముందుగా లేచాడు రమణ. జయ ఇంకా లేవలేదు. అమె కళ్ళు విప్పేటప్పటికే అతడు కాఫీ చేసి ఫ్యాస్కులో పోసి ద్రెస్సువుతున్నాడు.

నిశ్చయంగా లేచి మొహం కడుక్కుని వచ్చింది. స్వచ్ఛంగా ఉన్న మొహంలో

క అ లు

మచ్చలా అరిక ఉండటం చూచి అన్నాడ కాఫీ కోసం టేబిల్ ముందు కూచుంటూ:

“అలిగావా?”

ముందే ఎన్నో సమాధానాలు ముత్యాల సరాల్లా పేర్చుకుని ఉన్న జయ కమ్మన ఇవాళు లిచ్చింది.

“మీదేతకాని తనానికి నవ్వులో ఏడ వాడో తెలిక అలిగాను,” అంది.

“నాది చేతగాని తనమెందు కాతుంది?”

“కాకుంటే అధికారులలో, గొప్పవాళ్ళలో పిలిపించినంతమాత్రానికి అనుమోహం విరాచ పరిగెత్తాల్సిముంది?”

“నిన్న చెప్పానుగా!” అన్నాడు కొంచెం వెనుక్కు.

“అవును. చెప్పారు” నొక్కి అన్నది కాఫీతో ఉన్న కమ్మను నిసురుగా అతని ముందుకు తోస్తూ. మున్ను టేబిల్ తోసా విసురుగా వెళ్ళిన కమ్మ టేబిల్ అంచు మీదనుంచి దాటిపోవలసిందే అతను వెంటనే మట్టుకోక పోకే. కమ్మ ఐతే నిద్రగలేదన్న మాటేగాని కాఫీ అంతా రహణ మీదే పడింది. కొత్త పాంటు ఆరోజుకే తగలబడింది.

వెను మీద ఒక్కటివ్వామని పిలిపినంత కోపంతో లేచాడు.

“ఘోళ సరిగ్గా కట్టుకున్న చీర, మల్టీ రేపు సరిగ్గా ముంద్రో రాద్ అవుంత పిరికి తనం సిద్ది,” అంటూ బట్టలు మార్చుకో దానికి విసురుగా వెళ్ళాడు.

ఇలాటి పరిస్థితిని పూహించని జయ భయపడింది మొదట. బాధ పడుతూ మరో కమ్మతో కాఫీ అందివ్వబోయింది అతను ఇవతలకు రాగానే.

“అక్కర్లేదూ” అంటూ కనుచుకున్నాడు రమణ.



‘అనుకున్నది అనుకున్నట్టు జరిగిపోతే ఆడ వాళ్ళెంత బాధపడతారో మీకు తెలిదు’ అంది జయ.

“అనరాల్సి తెలుసుకోని వెళ్ళాం ఎం దుకు రెండుపూటలా పెక్కదానికి తప్ప.”

“అందుకే నేనిక్కడ ఉండలేను” అంది. అలా అన్న వెంటనే అనుకోకుండా అతన్ని చూస్తూ.

మొహం చిట్కించి చూసి, ఏమీ ఆన కుండా వెళ్ళిపోయాడు గజగజ.

‘ఏమిటా చూపు అర్థం’ ఆలోచిస్తూ కూర్చుండిపోయింది. అతని భావమేమిటో ఎంతకూ అర్థం కాలేదు. ఉండమన్నట్టే? సామ్యమన్నట్టే?

ఏ ఏం చూసి తనీ యింటో ఉండ గలుగుతూందో? తన కలలూ, నిజాల త్రాసులో నిజాలు పెక్కి లేలిపోతుండటం స్పష్టంగా కనిపిస్తుంది.

తననుకున్నట్టు అతను కట్టుం తీసుకోని వాడూకాదు. పోని బాగా తీసుకున్న వాడూ కాదు. రెండున్నర వేకు ఒప్పుకున్నాడు.

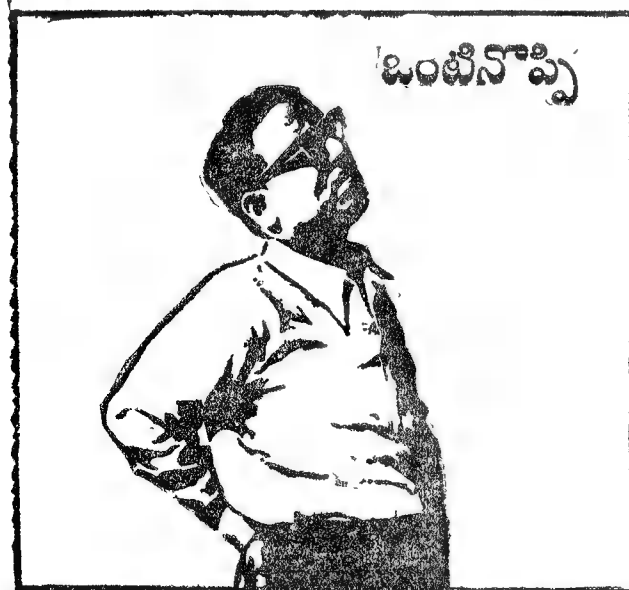
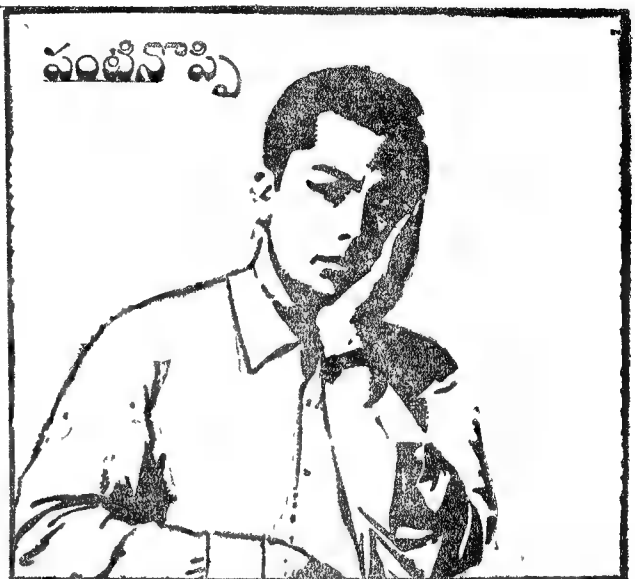
ఉద్యోగం విషయం మాడూ పిదర్చిరు. అది విన్నప్పుడే తన మనసు చెప్పలేనంత బాధ పడింది. పోనీ అని నిండుకో ఊరుకుంది గాని.. అతని అందం విషయం మరి బాధించింది. సినిమా హీరోల పోలికలు బొత్తిగా లేవు అతనిలో. ప్రత్యేకంగా ఉంటాడు.

తన కోసం అతను మూపించే శ్రద్ధ ఏమీలేదు. కోపమూ, కారణాలు దొరికినప్పుడంతా వెనుక్కిడమూ ఏమంత తక్కువ కాదు. ఇక తన అందాన్ని గుర్తించే తెలివి ఎక్కడ? ఎప్పుడో వెళ్ళయిన కొత్తలో తెచ్చినవి తప్ప, తన ఒంటికి సరిగ్గా అతికే, తలెత్తుకు గర్వంగా తిరగవచ్చనిపించే చీరలు ఎప్పుడు తెచ్చారు? ఇప్పుడీ మధ్య బొత్తిగా పాతికకి మించని, ఇరవైకి తగ్గని చీరలు తొమ్మంటే “వెదని పాదుపు మీదగ్గరే చూస్తున్నాను.. మరో రెండుమూడు, పారేస్తే పెర్రికాటన్ వచ్చేదిగా! ఇవి కట్టుకుంటే ఇట్టే నలిగిపోతాయి.” అంది.

“దేశ పరిస్థితులలో ఈమాత్రమన్నా చేద్దాం” అన్నాడు నవ్వుతూ.

పోనీ అనన్తమానం అవతల అఫీసర్ల మధ్య ఉండే మనిషి తనేమన్నా కొనుక్కుంటాడా? బట్టలైతే బాగానే కొనుక్కుంటాడు కాని అకర్న గేయమైనవీ, శరీరై నవీ తక్కువ.

ఒకఫోటో.. అబ్బి తనను.. ఎంత కోపంగా



తప్పకుండా సారిడన్ 'రోప్' వాడండి

నొప్పిని పోగొట్టును. నేడదేర్భును, నవోత్పానమును కలిగించును!

నొప్పికి ఉపశమనకారిగా ప్రపంచ ప్రఖ్యాతిగాంచిన సారిడన్ నొప్పులనుండి త్వరితముగా, నిరపాయముగా, విశ్వయముగా ఉపశమనం కలిగిస్తుంది. తలనొప్పి, పంటినొప్పి, ఒళ్లనొప్పులు, మామూలు అస్వస్థతలు మొదలైనవాటి నివారణకు ఎల్లప్పుడూ సారిడన్ వాడండి. పెద్దవారికి ఒక బిళ్ల; పిల్లలకు ½ నుంచి 1 బిళ్లవరకు. వెయ్యవచ్చును.

JWT VT-3339 (A)



(ఒకే ఒక సారిడన్ బిళ్ల బాటను)

'రోప్' తయారు

ఏతైక దిప్తిబ్యాటర్లు: వాల్టాన్ లిమిటెడ్

మోక్షాడు: పరిశరలో ఉండనిచ్చాడా? తననుకుంటున్నది ఇంకా ఏమో ఒరగుతుందని. రమ్యపర్యాయ నిర్మించుకుంటుంది అలా అని. కాని ఇది సరకం.. ఈనాడు ధృవపడింది. ముమ్మాటికి ఇది సరకం. ఏమైతేనానీ తనిక్కడ ఒక్కక్షణం ఉండదు.

రమణ వచ్చేటప్పటికి ఇంటికి తాళం వేసి ఉంది. ఆతననుకుంటున్నాడు. రెండు మూడు నెలలుగా జయ ప్రస్థాల్లో ఆలేశం కనిపిస్తుంది. ఎప్పుడో ఒకనాడు ఇలా జరగవచ్చని ఊహిస్తున్నాడు.

పోతుగంటి వాళ్ళ నడిగి తాళం తీసుకున్నాడు. వెంటనే ఏం చెయ్యాలో తోచలేదు. తర్వాత ఓ ఉపాయంతోచి, పోటా జుకుకు వెళ్లి మామగారి ఊరికి వెళ్లిచ్చాడు ఫీయ అక్కడకు వస్తున్నట్టు. “స్వర్ణాలేదు అమెకన్న ముందుగానే చెబుతుందది. నేరక పోయినా అంత ఫరవాలేదు.” అనుకుంటూ నేరుగా హోటల్ కు వెళ్లిపోయాడు.

స్టేషన్ కు వచ్చిన తమ్ముణ్ణి చూచి ఆశ్చర్యపడిన జయ ఆశ్చర్యముగా నోరు తెరిచి కూడా, ఏమీ అడగలేకపోయింది అప్పటికి.

ఇంకో కనిపించిన దొడ్డమ్మ కూడా జయకు బుభుక్షావకలా కనిపించలేదు.

అవిడ జయను చూస్తూనే “ఈనాటి ఎల్లలు అలా పెరిగిగాం కొట్టడం, అలా రైలో విమానమో ఎక్కడం, ఇలా వాటిపోవడమూను.” అంది.

ఎలాగో నవ్వు తెచ్చుకుని “ఎప్పుడొచ్చావు దొడ్డమ్మా?” అని అడిగేసింది జయ. తనలా వచ్చిందో వర్ణించడంలో దొడ్డమ్మకు జయ విషయాలు తాగడాని కవశాశం లేకుండా పోయింది..

అమ్మ మాత్రం దిష్టతీసి ‘లోపలికి తీసుకెళ్ళింది.

జయ మునుపట్లాగ బహుమతులేవీ తీసుకు రానందుకు వెల్లెళ్ళందరూ మూతులు ముడుచుకుని కూచున్నారు. డాన్స్ గుర్తొచ్చి కొన్న చాక్లెట్లు పెట్టే వనజ చేతితోపెడితే గోడకేసి విసిరికొట్టింది. “టీంకిట్ నైలాన్ జాకెట్టు గుడ్డ తేనడం మరెనిపోయావుగానీ..” అని దిర్ఘం తీస్తూ.

నిదాదికే పెద్ద పొడవుగా అయిపోయిన చిట్టితమ్ముడు క్రిందపడ్డ చాక్లెట్లన్నీ ఏరుకున్నాడు.

కలలు

నెలరోజులు సరదాగా గడిచిపోయాక గాని ఎవరిలో వంచలనం కలగలేదు. ముందుగా ఆ బాధ దొడ్డమ్మగారిలోనే అరంభమయింది. “ఎన్నాళ్ళకి సెలవు చీటి వ్రాశావే పిల్లా!” అని అవిడ అడిగేసరికి ఉలిప్పిపడింది జయ.

గబుక్కున నవ్వు తెచ్చుకుని “జీవితం ఉద్యోగం కాదు దొడ్డమ్మా కట్టుబడి ఉండటానికి; ఎలిమెంటరీ స్కూలు అది. ఎన్ని పాఠ్య మానేసినా అడిగే వాళ్ళుండకూడదు” అంది.

అవిడ ఏదో గొణుక్కుంటూ వెళ్లిపోయింది.

“అంటే మీ ఉద్దేశంతో కాలేజీ ఎటు వంటిది? పాఠాలు అర్థంచేసుకోవల్సిన అంత స్తుకు చెందినదనే కదూ?” పెద్దతమ్ముడి ప్రెండు రామచంద్రం అడిగాడు. అతనిక్కడ ఉండటం జయ గమనించలేదేమో, ఆ ప్రశ్నతో బిత్తరపోయింది. వచ్చేసే ఏదో చెప్పింది. కాని కొంతసేపు దాన్ని గురించే ఆలోచించింది. తన ప్రస్తుత పరిస్థితికి స్కూలుపాఠాలకి సంబంధం ఏమన్నా ఉండా? అందులోనూ రామచంద్రం మనిశితంగా వినే మనిషి.

కాలంతో పాటు ఆలోచనలు కూడా పోగిపోతూనే ఉన్నాయి.

అమ్మ, దొడ్డమ్మ ఒకరికొకరు మరో ప్రాణం. అమ్మకు దొడ్డమ్మ మాట అన్నిటికంటే ఎక్కువ.

క్రమక్రమంగా దొడ్డమ్మ మాటలు చంద్రమ్మ చెవికి బాగా ఎక్కాయి. “మీ ఆయనే ఉత్తరాలు రాస్తున్నట్టు లేదే?” అందావిడ తీరిక చేసుకుని.

ఈ నెల్లాళ్ళూ ఓర్పుతో దొడ్డమ్మ గొణుగుడు విని విని విసుగెత్తిపోయిన జయ రోషం పల్లులేక అరుపులకే అరంభించింది ఏకంగా.

“పోమ్మన్న వాళ్ళు ఎందుకు రాస్తారే!” అంది గట్టిగా.

“ఏమిటా అరుపులు? నోరు తగ్గించు. ఇంతకీ.. ఇంకా నయం దొడ్డమ్మ పక్షం రోజుల్నుంచి కొట్టుకుంటున్నా నాకు అనుమానం తగలేదు. అతను కోర్కెక్కితే ఎంత వరువు పోయే మాట!” అంది తల్లి.

నిర్వికారంగా వచ్చింది జయ. “ఎక్కడ ఎక్కడ నేను పోవోర్రేక్కుతాను.”

“తక్కువేని దానివైపోతావే సిగు తేని దానా!”

“మీరంతా ఉండగా దిక్కులేని దానివైలా అవుతాను?”

కీయిచ్చిన బొమ్మలా, అక్కడి డాక్ వచ్చేసిన దొడ్డమ్మగారు, ‘కీ’ అయిపోయినట్టుటక్కున అగిపోయింది బుగ్గలు నొక్కుకుంటూ..

అసలు గొడవంతా అరోజు డైనింగు టేబిల్ దగ్గరే జరిగింది.

మొగుడుతో ఎలా చెప్పాలో తెలికాజోలు చంద్రమ్మ నేరుగా కూతురుతోనే వాదం ప్రారంభించింది.

“నుగూడికి ఏమన్నా చెల్లుతుంది. అడదానివి—అతాడు రేపొద్దున్న అక్కరేల్లదా పొమ్మంటే కాసికి చెల్లుతావే? పె్లా పెద్ద చదువులు చదివినదట. అందుకే ఒద్దు మొరే అన్నాను. ఈయన వింటేనా?”

సుందరావు తెల్లబోయాడు. ఏమీ అనకుండా విససాగాడు.

జయ కోపంగా తల్లిత్తి “సికెలా తెలుస్తుంది నా బాధ! బిడ్డతల్లి బాధ గొడ్రాతికి తెలివట్టే, గొడ్రాతి బాధ బిడ్డ తల్లికి తెలిదు మరి!” అంది.

“నూశారా! ఎలా ఎదిరిస్తోందో, వినండి!” చంద్రమ్మ విసురుకు పప్పుగిన్నె టేబిల్ మీదకు జారి దొడ్డి నేలను కర్రుచుకుంది.

“మాట్లాడితే ఎదిరింపంటావు?” అంది జయ మొహం ముడుచుకుని.

దొడ్డమ్మ అంది: “సురిదీ! సికు తెలిదు. ఆడపిల్లలు పిచ్చిపిల్లలు. మన జయ తాంటి అమ్మాయిల గురించి నేరే చెప్పేదే ముంది బాబూ! ఏదో ఆడపిల్లను కన్నాక తలొంచుకుని తప్పులు దిద్దుకోవలిసిందే. వాళ్ళ తప్పులు మనదే అనుకోవాలి.”

పెద్ద తమ్ముడికి పొరుషం వచ్చినట్టుంది “నాన్నేన్! వాళ్ళ తప్పులు మనవెలా అవుతాయి దొడ్డమ్మా!” అన్నాడు.

“నువ్వునకోరా! మాడు మరిదీ! అంబం దేదో అయింది. రేపు పెందరాళి మెయిలుకో, ఇనతాకో అమ్మాయితో వెళ్లిపో. చేతులు పట్టుకుని అవుగించి వచ్చేయ్యి.”

“ఆయన ఉత్తరం వ్రాయకుండా వెళ్లటానికి నాకేం సిగు లేదనుకున్నావా? ఎదం కాలో తప్పు తలుపెసుకుంటే ఆ అనమానం ఎవరి పోతుందేమిటి?” దొడ్డమ్మ

దొంగల తండ్రిగారి చూస్తూ అణగారిన జంతు.
కాని అవిడ తొణకలేదు. "దామడి
లెప్పు డందంతో నరి అన్నాడు పెద్దలు.
ఒకవేళ అతడు తన్నినా, ఆ కాటనే పట్టు
కుంటే పోలే?"

"అ.అ.. వివాకాలం మాటలు చెప్పుకు
దొడ్డమ్మా!"

"చూశావే!" తెల్లబోయిన దొడ్డమ్మ
చెల్లెలి మొహం మాడబోయింది. కాని అప్ప
టికే చంద్రమ్మ తన అక్కగారిని చూస్తూ
నిలబడి ఉన్నది.

ఎంతోసేపు నిశ్చలం రాజ్యమేలలేదు.
"అందుకే అన్నారా..." అని చీర్షం
లీశాడు పెద్ద అమ్మడు.

"ఎవరు?" అంది అప్రయత్నంగా జయ.

"మన పూర్వులు."

"సహా!"

"అడ వాళ్ళకు స్వతంత్రం ఇవ్వ
కూడదు. పొరపాటునన్నా చదివినకూడదు.
ఎనిమిదేళ్ళకే పెళ్లి చేసేయ్యాలి. పది
హాను పంచకముంటే అత్తారింటికి సాగ-
నంపాలి. పిల్లల్ని కనమవాలి. పంట
అనే ప్రవేశాపన లేని ఉర్వోగంలో దేప్పాలి.
సాఫ్టువైతే అగగ దొక్కాలి!"

"ఒరేయ్ వెదవా! ముమ్మయ్యరాముండు!"

కంచం తననిదాకు విసిరేస్తుండేమో
నని పిందింది తమ్ముడికి. అప్పుడప్పుడు
అతనికి జయ సుగాడితా కనిపించి కిక్కి-
రుచుండు. ఇప్పుడూ అదే జరిగింది.

సుందరాపురం మృదువుగా "ఏమమ్మా!
అసలు మీ ఇళ్లది మధ్య ఏం జరిగింది?
మాటా మాటా అనుకున్నారా?" అనడిగాడు.

"లేదునాన్నగారా! ఆయన నాకు ఉత్తరం
వ్రాయడే వెళ్ళలేదు." అంటూ ఒకసారి
కళ్ళు సున్నితం గా ఒత్తుకుని వెళ్లి
పోయింది.

భోజనం ముగించి సుందరాపు ఆలో-
చిస్తూ లోపలికి వెళ్ళాడు. ఇంకా దొడ్డమ్మ
చంద్రమ్మ అవిషయమై తలకెందులొత్తానే
ఉన్నారు.

వారంరోజుల తర్వాత ఒక ఉత్తరం
వచ్చింది సుందరాపుగారికి. 'వినా అమ్మా
యిని త్వరలో పంచగలరని ఆశిస్తాను.'

అఉత్తరాన్ని బాగా పరికించింది జయ.
'నాన్నగారు ఏమైనా ప్రయత్నంచేశా
రేమిటి?' అనుకుంది. అయితే తనువచ్చేసి
నందుకు రుణకే కోపం వాలేదా?

'హా—ఇప్పుడు తనదిలప తెలిసి ఉం

యింది— మళ్ళీ తన వాళ్ళ యధాప్రకారం
తిరుగుతుంది మనసు, మళ్ళీ అణగారిన
మొదలు'.

తనకొక ఉత్తరం వచ్చేదాకా వెళ్ళ
కూడదని నిశ్చయించుకుంది జయ.

అనిశ్చయం విని ఈసారి సుందరాపు
అశ్చర్య పోయాడు. కూతురుకంత దెబ్బ
కలిగించిన కారణం ఏమిటా అని ఆయన
జూరుకున్నాడు అడవాళ్ళు మొత్తుకుం-
టున్నా.

మర్నాడే మరో ఉత్తరం వచ్చింది జయ
పేటన. అతని దస్తూరి కనిపెట్టి అశ్చ-
ర్యంగా చూసుకుంది పిప్పి.

"ఎప్పుడొస్తావా అని ఎదురుచూస్తూ
న్నాను." అమ్మక్కనే పరీక్షగా చూపింది
పదేపదే.

'ఎదురు చూస్తున్నారట! ఎదురు! చాలా
మంది అడవాళ్ళలాగే మనస్సులో లెనకాదులు
వాయిచేసింది భర్త గారకి.

తనలో మళ్ళీ ప్రేమభావం పొంగటం
గమనించి మందలించుకుంది.

ఈఉత్తరంతో ఇంట్లో వారందరూ
సురింత రెచ్చిపోయారు.

అంతే ప్రయాణం కమ్మంది దొడ్డమ్మ.
నాలుగు పిలిచి 'ఈసారెప్పుడూ ఇలాటి
పిచ్చిపనులు చెయ్యకు—' అని చెప్పింది తల్లి.
అక్కయ్య వెళ్ళిపోతుంది. ఇక పోయిగా
ఉండొచ్చు అని తమ్ముడు ఏడిపించాడు.
సుందరాపు పిలిచి అడిగాడు: "ఎప్పుడు

వస్తావమ్మా!"

"శనివారం—పదిగంటలకోబండి ఉండాతి
నాన్నగారా?" అంది అక్కడ ఉండలేక
వెళ్ళిపోతూ.

"అబ్బ—సరిగా అయిదు రోజులుంది
ఇంకా," అంటున్నాడు చిట్టితమ్ముడు.

"ఫీ! ఫీ! —" అనుకుంటి. "ఎంతభారమై-
పోయాను వీళ్ళకి—"

ఆవారం మరి ఇబ్బందిగా తయారైంది
జయచా యింట్లో. అందరూ రుణము
మెచ్చుకునేవాళ్ళే. తనను నిరసించేవాళ్ళు
ఉండనే ఉన్నారు.

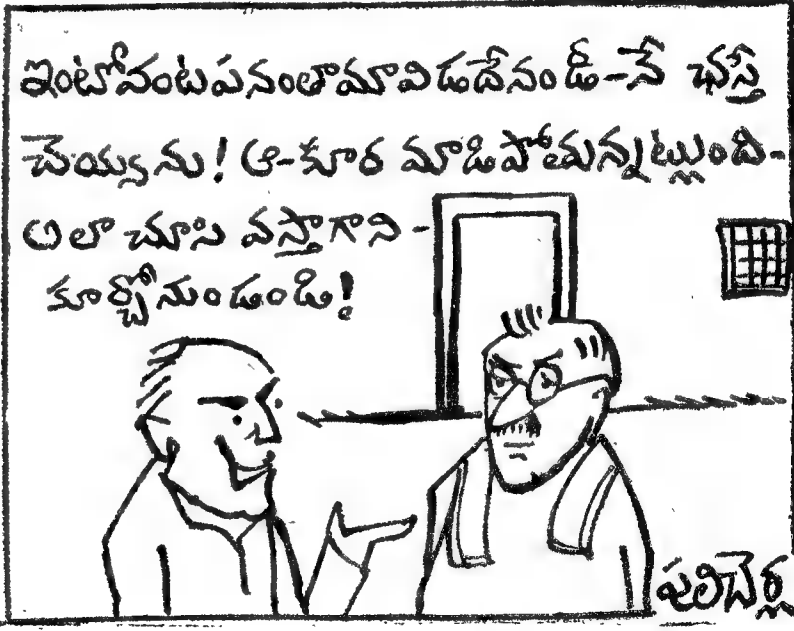
రేపు ప్రయాణమనగా, రాత్రి పడుకునే
ముందు దొడ్డమ్మ తన గదిలోకి రాబోయింది.

"దొడ్డమ్మా! నీపాదాలు పట్టుకుం
టాను—ఈ రాత్రి నాకు చురవొచ్చేవు."

ప్రాశ్నాయపడుతున్నట్టే అడిగింది.

అమ్మ పిలవగానే దొడ్డమ్మ గోణు
క్కుంటూ వెళ్ళిపోయింది. జయ తలుపు
బిగించుకుని గట్టిగా ఊపిరి తీసుకుంది.

తన కలలన్నీ ఒక్కొక్కటే గుర్తువచ్చి
కలతపెట్టాయి. రుణంతో జరిగిన ఒక్కొ-
క్క అవమానపు సంఘటన భూతద్దంలో
కనిపించను మొదలెట్టాయి. మళ్ళీ
అతన్నో ఆ భయంకరమైన జీవితంలోకి
వెళ్ళిపోవాలి. ఇక్కడమరి అన్యాయమై-
పోయింది. ఇక్కడి సాధింపుల్లో మెలగడంకన్న
అక్కడి బానిస బ్రతుకే మెరు గనిపిస్తుంది.
అందరి విషయంలో జీవితం మామూలు



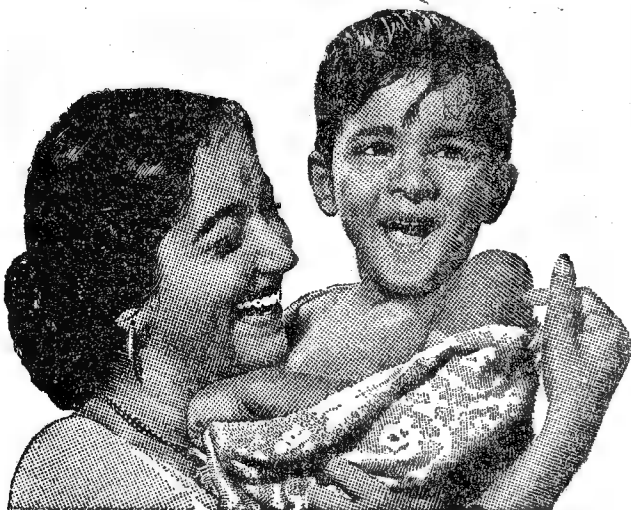


పుష్పము మీ అదృష్టం చెప్పగలదు

మీ భవిష్యత్తులో ఏమి జరుగబోతున్నది, మీ సరియైన చర్యను గురించినది, మీరు తెలుసుకోవగోరేవల్లయితే ఒక పోస్టు కార్డు పైని మీకు ఇష్టమైన ఒక పుష్పము వేరుచేస్తూ, మీరు వ్రాయుతేదీ, వేళవినరమాలవస్తూ, మీ సరియైన చర్యను చూపామనూ, వెంటనే వ్రాసేవంపండి. జ్యోతిష శాస్త్రములోని రహస్య గణితము మూలముగా మేము జూటించి, మీరు కార్డు వ్రాసిన తేదీలకాయిత

12 మానములలోను: మీ యొక్క అదృష్టము, లాభము, నష్టము, జీవితమార్గము, విద్యవహారములోని కార్యములు కలుగునో, ఉద్యోగము యంతో మంచిచెడ్డలు, మార్పులు, ఆరోగ్యము యందు, పరదేశమునను, శిర్షయ్యలెలా, వివాహము, స్త్రీ సుఖము, సంతానము, నిధినిక్షేపములు, లాభి, అకస్మాత్ అదృష్టలాభము మొదలగువానిని గురించి స్పష్టముగా మానవరీతిగా వ్రాసి రూ. 1.25 పై. లకు మాత్రము వి. పి. గా పంపగలము. (వి. పి. కార్డులు (వశ్యేకం) దుష్ప్రభావములేవైనా ఉన్నయెడల శాంతిచేయు విధానం కూడా తెలుసులము. వివరములు మా పూచీపై పంపబడును. మేము పంపిన భోగిల్లా మీకు తప్పిగా లేనియెడల పై కమం వాసను చేయబడును. ఒకసారి పరీక్షించండి. అడను ఇంగ్లీషులో వ్రాయండి.

PT. DEV DUTT SHASTRI, RAJ JYOTISHI (A. W. P.)
Post Box No. 86, JULLUNDUR CITY.



హమామ్ వల్ల తాజాగాను కాంతిగాను వుండండి



వాడకములో చాలా రోజులు వచ్చేటావులెవ్వరినమ్ము

హమామ్ తో దుడ్డుకొని ప్రతి దినము స్నానము చేయండి. హమామ్ మీ శరీరమును శుభ్రపరచుటయే గాక, దానికి కాంతినిచ్చి, హాయిని గొల్పును. ప్రతిరోజూ హమామ్ వాడండి...!! నమ్మి మాత్రమే వాడకానికి చాలా రోజులు వస్తుంది.

చాలా ఉత్పత్తి

కలలు

కత్తి కాచుచు. కాని రెండు వైపులా పడుచుగా ఉప్పు ఈకత్తినిద నడవలేక తను చచ్చిపోతున్నది.

ఇకనున్న మామూలు కత్తిమీదసాము మొదలు కాబోతున్నదని తలుచుకోగానే ఒళ్ళంతా చెడుటలతో, నేటి ఊపిరితో ఉక్కిరి బిక్కిరైపోయిన మనసుతోనిద్ర పట్టులేదు జయకి.

గోడనున్న వాటి ఒకసారి మందలిని నాకగానీ— కళ్ళుబలవంతంగా మూసుకునే ప్రయత్నం చేయలేదు అనిద.

* * * పది గంటలకు బయల్దేరిన బండి మధ్యాహ్నం రెండున్నరకుగాబోలు — చేరింది. స్టేషన్ లో చూసింది. అకొననుంచి అతను ఒక్కోపెట్టె చూసుకుంటూ వస్తున్నాడు. హేళనగా నవ్వులాడేమా ననుకుంది. నవ్వులేదు.

నూట్ కేసు అందుకున్నాడు. కూర్చో నచ్చి పెట్టె దించాడు. ట్యాప్ కేసును తర్వాత పొట్లం పప్పు ద్రాక్షపళ్ళిచ్చాడు. మోపంగా పుచ్చుకుంది.

ఇంటికి చేరుకున్నాక “నాలుగున్నరకి వస్తాను.” అంటూ వెళ్ళిపోయాడు.

ఒక్కసారి ‘అమ్మయ్య’ అని మెత్తని పరుపు మీద వారి పోయింది జయ. ఎంత నిర్ణయగా ప్రవరిస్తాడో, అనుకుంది. ఎంతైనా పదిమందిమధ్య వివాల్సుకన్న, ఒక్కడి దగ్గర తిట్లు ఎంత నయం? ఇక్కడ తనను వెక్కిరించడానికి మరెవరూ లేరు. తనమీద భారమంతా వేసి ఇంకెవరు వెళ్ళగలరు?

మతులోంచి మెలకువ వచ్చే సరికి సరిగ్గా నాలుగైంది. రమణ ఇంకా రాలేదు. బరువుగా రెప్పలుతిప్పిచుట్టూ చూస్తూ, ఒక్కసారిగా దిగ్భ్రమించి పోయింది జయ.

సోఫాపెట్టు, చాలా అందమైనది—ఖరీదైనదిలా కూడా ఉంది—అక్కడికెలావచ్చిందో కొన్ని క్షణాలు అర్థం కాలేదు. ఎప్పుడు కొన్నారు అన్న ఆలోచనే బొమ్మలా నిలబెట్టేసింది. దగ్గరకువెళ్ళి చేత్తో స్పృశిస్తేకాని తప్పి కలగలేదు. ఇందాక బడలికలోను, భయాలలోను ఇది తన కళ్ళకి అసలు కనిపించనే కనిపించనందుకు నవ్వాల్సింది.

రమణ వస్తే ఏమని పొగడాలి? ఆయన్ని

తను సాగిదేమిటి? అని ఆలోచించు కుంటూ టీ తయారు చేసింది. హాట్ అతను వచ్చిన చప్పుడైంది. బూట్లు విప్పుకుని తోపలికి వచ్చాడు. తన నక్కన నిక్కబట్టగా నిలబడిన అతనివైపు తిరుగు కుంటూనే “సోఫాపెట్టు ఎప్పుడుకున్నాడు?” అనడిగింది టీ కప్పుల్లో పోస్తూ.

“వెలపు తుంది”

“ఏమిటానం?” అనుకొంది.

“టీలు అవగానే అతను చేయిలోంచి ఏదోఒకటూ పట్టాంతిసి అమోకి అందించాడు. విప్పుకపోయినా అది పువ్వులని జయకు తెలుసు.

“ఎందుకు?” అంది కళ్ళలో

“సినిమాకి వెళ్లాం” అన్నాడు తనూ అలాగేచూస్తూ.

జయఅలాచూస్తూనే ఫిక్కున నవ్వేసింది. రమణకూడా నవ్వి “అందుకేగుమ్మెల్లిపోవడం?” అన్నాడు.

జయ నవ్వు కల్లుబడిపోయింది. “ఇవోక నవ్వు. నాకు అలెటలుగా ఉంది.”

“అలెటలు పోడదానికే వెళ్ళాలి.”

“ఉహూ.”

“పోనీ, పువ్వులు పెట్టుకుంటావా?”

“ఎందుకు పెట్టుకోను?” ఇతనిక్కూడా ఇక్క బాగానే అయింది అని నవ్వుకుని పువ్వులు జడలో పెట్టుకుంది.

అలాతిరమణ “నిజం చెప్పమంటావా?” అని అడిగాడు.

“స్కూటర్ కొంటాయని బాంకునుండి తీసిన డబ్బే విటికి పెట్టేశాను.”

“ఏం?”

“స్కూటర్ అంటే నాకిష్టంలేదు.కొంటే పెట్టిలు, లేదా కానీ. ఒకవేళ స్కూటరు కొంటాననుకో, నువ్వు ఎక్కడా పంటావు”

“కావచ్చు—? ఈరోజు తో మొగుడూ వెళ్ళాలి స్కూటరునివా ఎక్కడం ఏంతా ఏమిటి?”

“కాదులే. కానీ ఒకరోజుచూసిన దృశ్యం తోనాకు స్కూటరుంటే విరాళునేసింది. భార్య భర్త లిద్దరూ స్కూటర్ మీద సరదాగా బయల్కొరిగిఉన్నారట. ఎవరో తెలుసుకుందామని అటు చూశాను. అంతా ఒక పెకలు అనుకో. నేను కళ్ళపూర్వీగా అటు తిప్పిందే ఆవిడ స్కూటర్ మీద నుంచి క్రింద పడిపోయింది. అందరూ గుమి గూడారు. తర్వాత పోస్టువంతు కుమారు

నెళ్ళారు. ఏదో బతికి బయట పడిందిలే. చెయ్యి వంకరైందట. అయినా ఆనంపుటన నేను తేలిగ్గా మరిచి పోలేదు. అలా నీకే జరిగితే నేనేమి పోవాలి?”

“నిజంగానా?”

“నిజంకాక?” ఆశ్చర్యపోతూఅన్నాడు.

“సిరియస్గా అడుగు తున్న జయ మాట కొద్దిగా తప్పింది.

“వంటనే పెట్టడానికి ఉండరని భయం.”

రమణ ముఖ కవళికలు మారాయి.

“వంటకోసమే అయితే మగవాడినైనా సిగ్గువిడిచి నిన్నే ఇప్పటికిప్పుడు రప్పించుకునే అనసరమేమిటి? ఇదివరకు మా అమ్మ వండిపెట్టలేదా? ఇప్పుడూ వండి పెడుతుంది. ఒకవేళ ఈయనప్పుడో అమ్మతో ఉండటం కష్టమైతే, అందరందాలంటే అయిదో తనం లేని నాస్వంత మరదల్నే తెచ్చుకుందును. అందులో నాకు నీతి బాతుల పట్టింపులు కూడా లేవు. ఒక రికి అన్యాయం చెయ్యనిది అనిపిస్తోంది. ఆఅన్యాయం పాపం అనాధురాలు. నేనంటే అయిష్టంతో వెళ్లి పోయావు కనుక అనినీకు శిక్ష అయితే అనాలిగాని అన్యాయం అనదు...”

ఇలా చెప్పుకు పోతున్న అతినికవాన్ని ఆపాలనే ప్రయత్నంలో మాటలకోసం వెతుక్కుని “అంటే మీకు నామీద అంత ప్రేమవునూ! ఏమీకే వానితి, ఏతోడేనా బొబ్బి అని గేయం ఉంది.” అంది నవ్వులు పెట్టాం బిగిస్తూ.

రమణ చుట్టుకున్న లేచి పోయాడు. తర్వాత అతనికోసం తీర్చడంకోసం “పెకండ్ జోకి వెళ్ళానా?” అనడిగింది జయ.

“నువ్వు వెళ్ళి!” కనిగా అన్నాడు

అప్పటికే ఉండేవాన్ని చాలావరకు తగ్గించుకున్న రమణ. జయ నవ్వి పూరుకుంది.

మర్నాడు ప్రశాంతతను నటనలోబాగా సోషియల్ గలిగిందిజయ. కాఫీ మనస్సునే మనో నముద్రం తన పూషణచేశాడు.

ఇప్పుడు తన ఉద్దేశాలు ఈనాటానరణానికి ప్రతికూలంగా లేవు. అవి వింతగా ఉంది మనస్సుకి. ఇంట్లో జరిగిన అతి జిహ్వికే బెసిరిపోయి ఈసరినరాలకి తన సమాచార పడుతున్నట్లుంది.

పూర్వార్థం రమణ ఎక్కడికివెళ్ళలేదు. రమణ అదమరని పడుకున్నదంతా ఏదో

కలవచ్చి ఉలిక్కిపడి కళ్ళునిప్పింది. కళ్ళు తెరచి మరింత ఉలిక్కిపడింది. విరాళకు నంగితు మొహాన్నే చూస్తున్నాడు రమణ తడేకంగా.

“ఇదేమిటి?” అంది లేచికూచుంటూ.

“నీకల ఇంకా పూర్తి కాలేదు? నీతో నల్లా పోతాను! నాపీడ వదిలి పోతుంటే మీకు అని అరచావు—అతర్వాత?” కుతూహలంగా చూస్తున్న అతని చూపుల్ని తప్పించుకుంటూ “నాకలలా మీకెందుకు చెప్పాలి. అయినా నాకలవరింతలు వినమని మీకెందుకు చెప్పింది?—ఇన్నాళ్ళూ మీరు మంచివాళ్ళను కున్నారు. ప్రతిమనిషి తోను చెడ్డగుణాలు తప్పవుకాదు.” అంది.

రమణ నవ్వి “నేనుమంచివాణ్ణి అయినావ్వు పుట్టింటికెందుకు పరిగిజుతానో? అక్కడ బాగా నన్నానం జరిగిందవునూ! నుంచి వకయిందిలే. లేకపోతే ఆసాగిదేమిటి?” అన్నాడు.

“నాకేం జరగలేదు...” అంది జయ నేరే ఆలోచనలో. రమణ నవ్వుకుంటూ అక్కడినుంచి వెళ్లిపోయాడు.

ఇంకాక నవ్విని చలశ్శాపకం తెచ్చుకుంటున్నది. ఒకఅయిది తెప్పరిల్లాక ఎంతో హాయినిపించింది. నివాసానికి ముందూపచ్చిన మధుర మైన కలలయిందు నిజమైన నీవితం వెల్లువారి పోయినట్లు కనిపించింది. పుట్టింటికి వెళ్లిని తర్వాత ఇక్కడి జీవితాన్ని పూసాంతుకుంటే మరింత భయంతో ఒళ్ళు గగుర్పొడిచింది. తిరిగి రాక తప్పలేదు. కానీ మొన్నటి భయం కుప్పైతన వూహం నిడలైనా ఇక్కడెక్కడా లేకపోవడం ఆశ్చర్యమే. నిద్రంగా చూచినా కలలు కల్పలేననిపిస్తున్నాయి. కానీ కొన్ని కలల్లో మధురిమ లేదంటే ఎవరోప్పుకంటారు.

కాఫీల అత్యంత నాయంతం రమణ

ఒక్కడూ పీకారు వెళ్లిపోయాడు.

తను లేకపోవడం వల్ల రమణగది చందాలంగా తయారైంది. బల్లమీద వస్తువులు నయ్యతూ ఉత్తరాల పైలు తెరిచింది. తెరిచివున్న నీలికమరు తీసి ఎవరు ప్రాశారా అని పరిశీలనగా చూచింది సంతకాన్ని. మల్లిక అని ఉంది చివర. మల్లిక రమణకి దొడ్లమ్మ కూతురు. పొట్టిగాధావారు. తెల్లని తెలుపుతో మిడిసి నడే మల్లిక

అభ్యుదయమునకు కాగా మరొకరితో అందరినీగా

ఉంటాయి. అలా టి మల్లిక చూడడానికి వల్లెటూరి పిల్లలా కనిపిస్తుంది. ఎమ్మెస్సీ చదివి ట్యూటోరియల్ కాలేజీలో పని చేస్తున్నది. కొన్నాళ్లు పెళ్లి చేసుకో నంది. తర్వాత ఏమందో తనకు తెలీదు. కాని రమణ ఇన్ని ఉత్తరాలు తను చదవనిది ఉన్నాయని చెప్పనందుకు కోతం వచ్చి. అన్నీ వరసనపెట్టి చదివేయ్య దానికి మిస్ట్రీతో మతం వేసుకూర్చుంది విజయం.

రమణ అన్నా!

నిన్నుచూచి చాలా రోజులైంది. నాపెళ్లికి అయితే తప్ప ఇక్కడికి ఇప్పుట్లో రావాలి నాకు తెలుసు. అటుకే పెళ్లి చేసుకుంటున్నాను.

ఇలాసాగింది మల్లిక ఉత్తరం. ఏదో అనం తప్పి ఆ పుత్తరం పాడవునా ఉంది కాని మినిజిత చమత్కారంతో వ్రాసింది.

‘పెళ్లి చేసుకుంటున్నానే కాని నాకంత సంక్లష్టి లేదన్నయ్యా’ అంది ఒకచోట.

అక్కడే అగిసాయి రెండుమూడుసార్లు చీమవుతుంది జయం.

‘పిల్ల అరుపునవాళ్లు అయిపోవడం వేలు ఇచ్చుకోవడానికేమీ ఇంకడంలేదన్నా నువ్వు సరేమిరా అన్నావట కదూ? మొత్తం మీటర్లో పిన్ని చెప్పింది. మరి కల్లుం తిసుకున్నందుకు నేను చెక్కిరిస్తుంటే ఎందుకు ఊరుకున్నావో నాకర్థం కావడం లేదు. లాంఛనానికే తీసుకుంటున్నట్టు ఎదురు చెప్పలేక పోయావా? నిజంగా నువ్వును కున్నట్టు పదివేలకి రెండువేలకి ఎంతో అంతరం ఉంది. ఈమధ్య తెర వెళుక పుచ్చుకునే ఘనుల్ని చూశాక మరింత అనవ్వుం నేసింది.

ఇలాటి గొడవలన్నీ చూసి పెళ్లిచేసుకో వన్నాను. మొదట్లో నాస్థుగారు నవ్వు ఊరుకునేవారు. ఈమధ్య ఏమైందోగానీ— తనఇద్దరాడపిల్లలకూ ఒకేసారి పెళ్లిచేసి సర్వీసులో ఉండగానే బరువుతీర్చుకుంటా నని తిరుగు తనట్టు మాట్లాడు తున్నారు. ప్రతి మనిషితోను సత్వ రజస్తమో గుణా ల్లాగే పిచ్చి గుణం కూడా కొద్దిగా చోటు చేసుకుంటుందేమో! ఒక్కొక్కసారి అది ఒకే ఇదిగా చెంకేరుంది.’

‘ఇలా ఉంది ఇక్కడి పరిస్థితి. నామనః స్థితి వర్ణనాతీతం. నిన్ను ప్రేమించినట్టు నాదగ్గర ఒప్పుకున్న నిర్మల, నేనిప్పుడు పెళ్లి చేసుకోబోతున్న వార్తవిని ఈ మధ్య ప్రత్యేకంగా కలుసుకుని మరి ఎగతాళి చేసింది.’

క ల ల

జయ బంధాలవేసేనట్టు అగిసాయిం దక్కడ . శరీరంలో ఎక్కడో సామ్యసిల్లి పడివున్న అనుమానసర్పం ఆకలితోబుసలు కొడుతూ లేచింది. అప్రయత్నంగానే ఆఉత్తరం అక్కడ పడేసి మంచంమీదకు వారి కొద్దిసేపు దొర్లింది. దేనికికాం పారణం చేసే స్వభావంకాదు జయది. ఆరోజే అడిగింది రమణను.

“మీరు ఎవరో అమ్మాయిని ప్రేమించి వారు కదూ?” నూటిగా అతన్ని చూస్తూ అంది.

ఆశ్చర్యపడుతూ “నేనా?...ఓహోఉత్త రంచూశావేమిటి?” అన్నాడు. “నేను ప్రేమించలేదు. ఆఅమ్మాయేనన్ను ప్రేమించిం దట . బహుశా పినిమాల ఎక్కువ చూడ టంవల్ల ఏదో ధ్రువపట్టుకుని ఉంటుంది. ఈసంగతి నాకు తెలియ దానికి అవిదగారికి మల్లిక స్నేహితురాలిగా దొరికింది.”

“మరి అత్తయ్యావాళ్లు ఒప్పుకోలేదా?” అన్నది జయం.

“నాళ్లకన్న ముందుగా నేనే ఒప్పుకో లేదు. నాని అపిల్ల వైపునుంచి ఆలోచిద్దా మన్నా కులమనేపెద్ద కందకం మొదటే వుంది మా ఇద్దరి మధ్య. అపైన అంతస్తు అనే గేటు భోషించిన గోడ ఉండనే ఉంది మాపాళ్లకి, మరోజన్మలో పెద్దాడ దాం అని కబురంపాను”

“దీన్ని గురించి అయితే బాగా నత్తుట జరిగియన్నమాటే!”

“ఉహూ! మాముగ్గురి మధ్య ఉంది ఈ రహస్యం !”

“తర్వాత మీరు అఅమ్మాయిని ప్రేమించ చడానికి ప్రయత్నించారు కదూ?”

నూటిగా చూస్తున్న జయకళ్లలోకి అంత నూటిగానూ మాశాడు రమణ. కాగా తీవ్రంగా గుండె కొట్టుకునే బాధ జయకు తప్ప రమణకు లేదు.

“తెలిసి తెలిసి ఉచ్చులో పడేకన్నా తెలిసట్టు ఊరుకోడమే మేలు. తెలివైన వాణ్ణిగాబట్టి నాకా సంగతి ఏనాడో తెలుసు” నవ్వుడు లేస్తూ. . .

“మరోజన్మ గురించి మీకా సమ్మత మేమిటి? ఎన్ని జన్మలైనా భార్యభర్తలు మారరుగా?”

“మనమంత పతివ్రతలం కాములే!” ఏదో ఆలోచనలోంచి జయ లేరుకునే

నరకే ఎదురుగారమణ లేడు.

ఎంత అందం లేకపోతే నిర్మల ప్రేమి స్తుంది? ఎంత హృదయ సౌందర్యం లేక పోతే కల్లుం గురించి తీవ్రంగా ఆలో చిస్తాడు?

అవును— అందగాడే. అదోవిధమైన వ్యతిరిక్తత. అంతేకాదు—అందమైనమనసు కూడా ఉంది. అది నిజంకాకుంటే కొన్ని పాఠపాటలు తనను శిక్షించవలసిందే అతను! తను ఒకనాడు కలలు కన్న వ్యక్తికి దూరంగా లేడు రమణ అని ఇదాళ తెలుస్తున్నది..... కాని.....కాని....

మళ్లి నెలరోజుల నాటికి ఒక రాత్రి చిత్రమైన సంచలనం మొదలైంది జయతో.

“అలా చూస్తున్నానే—మొహానికి గంటూ కనిపిస్తోందేమిటి?” అన్నాడు రమణ భోజ నాల దగ్గర.

జయ నవ్వుకుంటూ తల వంచుకుంది. “మీరుచాలా బావుంటారు.” అంది పులుసు వడ్డించు కుంటూ.

“ఇప్పటికా నన్ను ప్రేమిస్తున్నావా? నేను రోజూ ప్రేమిస్తున్నాన్ని!” అన్నాడు పెడవి విరిచి.

అతని నోటితో తనను గురించి మనో హృదయమైన మొదటి అభిప్రాయం (వర్ణన లాటివి) ఇది. అందుకే జయకు ఆనందం వంటి దేదో అవహించింది.

తనకలలజాబితాలో ఇది ఒకటి!

అనుకోరిన వ్యక్తిత్వం రమణలో ఇంత ఆలస్యంగా కనిపించడానికి కారణం ఒకప్పటి ఘభుర స్వప్నాలు. ఆలస్యంగా వైనా అతని గొప్పతనాన్ని గుర్తించ దానికి కారణం మొన్నటి భయంకర మైన కలలు.

ఈ తీవ్రత అతను గమనించకుండా అణిచేస్తోంది జయం.

తర్వాత ఎప్పుడో అతి సన్నిహితంగా ఉన్నక్షణంలో— “ఎందుకో మరింత అం దంతో కనిపిస్తున్నావ్ జయా నాకళ్లకి!”

నామోహానికి, మీమోహానికి మధ్య ఇన్నాళ్లా ఉన్న నాకలల సరదాల్నిఎవరో ఈ మధ్య తొలగించేసి ఉంటారు అను కుంది జయ లోపల.

“మీరు చాలా మంచివాళ్లు!” అని ఒప్పుకుంది మరొక రోజు. ●



ఇంకా, 'ఆమె కుట్టుపని నేర్చుకొనక ముందే...

ఆమె ఆదా చేయుట నేర్చుకొనారంభించింది

ఆమె ఏమి ఆదాచేసిందో లెక్కలేదు. కాని
ఆమె ఆదా చేసే అలవాటును
ఆరంభించింది. ప్రాముఖ్యమైన విషయం
అదే, మీ పిల్లలకు ఇప్పటికైనా ఆదాచేయుట

నేర్పితిరా? స్టేట్ బ్యాంక్ లో వారికి
ఒక సేవింగ్స్ అకౌంటును
ప్రారంభించండి. ఆదా చేయనారంభించుటకు
చాలా వన్నతనం ఎప్పటికీ లేదు.

స్టేట్ బ్యాంక్ సేవ నిమిత్తం

LPE Awaraz, S. 101 TL

బహుమతి మేధావి శ్రీమతి కమలాదేవి చక్రవర్తి పాఠ్యాంశం



ఈ చిన్న వ్యాసంలో బహు ముఖ మేధావి, శ్రీమతి కమలాదేవి గురించి వ్రాయడం సహజమే కావచ్చును. కానీ ఆమెను గురించి, తెలుసుకోక పోవడం అపరాధమే.

ఆగస్టు 11వ తేదీన ఆమె శ్రీకృష్ణ ప్రకటించాయి. 'ఎన్నో సంవత్సరములు సామాజిక నాయకత్వం వహించిన శ్రీమతి కమలాదేవి చట్రపెద్దయ్యకు, 'హాగ్ శేషే' బహుమతి యివ్వడానికి ఎన్నిక చేసింది.' 'హాగ్ శేషే' బహుమతి ఎంప 10 వేల డాలర్లు. పై వెచ్చించి ప్రపంచ గౌరవములలో ముఖ్య ప్పెంది. సహారు తొమ్మిది సంవత్సరముల క్రితం, వివాహ దూరంలో మరణించిన, ఫిలిప్పైను ప్రెసిడెంటు "రెవెన్యూ హాగ్ శేషే" సంస్కార కార్యం, ప్రపంచంలో వివాహియ వ్యక్తులకు, సంఘిక సేవలకులకు, 'రేటా' ఈ బహుమతి ఇవ్వడానికి ఫిలిప్పైను ప్రభుత్వం నిర్ణయించింది. భారతదేశంలో యితడాకా, మరో డాలర్లు ఈ బహుమతిని పొందారు. హాగ్ శేషే శ్రీ వివాహ భావే, బయ్యుకావే వారలతోలు, వది వరకే ఈ గౌరవాన్ని పొందారు. ఈ సంవత్సరం, ఈ అభ్యుష్టం కమలాదేవి పరిచించింది. ఆమెకు ఈ గౌరవం దక్కడంలో వింత ఏమీలేదు. పై వెచ్చించే ఆలస్యంగా ఆమె ప్రతిభను గుర్తించారే అని ఆశ్చర్యం వలెగుతుంది.

శ్రీమతి కమలాదేవి విద్యుత్తులుకు చెందిన వ్యక్తి. చిన్నతనం నుంచీ సంఘిక సేవలతోడూ. 1921 లో ఆమె ఇంగ్లాండులో 'సెషియాలిటీ' ఉదవ దానికి వెళ్ళింది. ఆమె లక్కడ వుండగానే

చేదోవర్లు కాలేజీలో, సంగీత సేవను గురించి, ఆ సంస్థలను ప్రజ్ఞాపరంగా నడువడం గురించి తెలిసింది.

శ్రీమతి కమలాదేవి శ్రీమతి పండిత రచయిత్రి, శాకాహారీ. నాటకరంగంలో ఎంతో ఖ్యాతి పొందింది. ఎన్నో భారతీయ, అంగ్ల నాటకముల ప్రదర్శించి పలువురి ప్రశంసల పొందింది.

1924 లో ఆమె జాతీయ భావూజీని కలసుకుంది. ఆమె జీవితంలో అదొక అపూర్వ సంఘటన. ఆమె జీవితంలో అదొక విశ్వవారీమైన అనుభూతి. ఆ క్షణం నుంచి ఆమె భృష్టి రజనీయాలకు మళ్ళింది. సహాయ నిరాకారోద్యమంలో పాల్గొనింది. ఎన్నోసార్లు ప్రభుత్వం ఆమెను నిర్బంధించి, పూనా, బొంబాయి, నెల్సన్ కరగరములలో పంపించారు. కానీ ఆమె దీక్ష అచలం చెప్పింది. ఆమె ఎర్ర సంకల్పంతో అకుంతల దీక్షతో తన సేవధను పట్టుకులలో అనుసరించింది. కెల్సన్, కార్నెసు, సహాజీంలో ఆమె పాల్గొని పలువురు దేశీయ నాయకులకు సన్నిహిత అయ్యింది. కార్నెసు సంస్థలో స్వచ్ఛంద సేవికల సర్వానికి నాయకత్వం వహించింది.

స్వతంత్ర్యం వచ్చాక శ్రీమతి కమలాదేవి రజనీయాలకు స్వేచ్ఛెచ్చి పూర్తిగా సంఘిక సేవలో మునిగి పోయింది. ఆమె ప్రభావానికి లోకవని సంఘిక సంస్థలు అపూర్వ రేవనా.

అఖిల భారతీయ సహా సంస్థను స్థాపించడంలో ఆమె ఎంతో కృషిచేసింది. సంత నాటక ఎకాడమి, భారత నాట్య సంఘం, అఖిల భారతీయ చెతనసంఘం, ఇలా ఎన్నో కార్యక్రమాలలో పాల్గొనింది.

దేశ విభజనానంతరం, కాండికీకుల క్షుధిరవాస కార్యక్రమంలో ఆమె కృషి స్ఫూర్తయింది.

ఆమెను 'హాగ్ శేషే' బహుమతి ప్రకటనా నిర్ణయించిన సంఘం, ఆమెను గురించి లోగ్ల వ్రాసారు.

"సాంప్రదాయ సంఘిక వ్యవస్థకు చెందిన స్త్రీ, ఆ వ్యవస్థ మన్నింపబడు అయి కోవడమే కాకుండా, మూలన సంఘిక విధాలకు వైరుగమి కనబడన్న సత్యం, శ్రీమతి కమలాదేవి చట్రపెద్దయ్యు నిరూపించింది."

చింతా హేమలత

* నా చర్మ సౌందర్యమునకు లక్ష్మీ దివ్యమైనది *
అన్నది వైజయంతిమాల



వైజయంతిమాలకుష్మభౌ
మీకున్న చర్మ సౌందర్యం
అమూల్యం... ఆ సాధనమే
దానికి తగినది!

మొందరియైన వైజయంతిమాల ఇలా చెప్పుకున్నది, చర్మ సౌందర్యం మీకు, నాకు, ఉభయములకు అమూల్యం, ఎందుకంటే, అది చనినను పరిపూర్ణ సౌందర్యంగా వుంటు నుంది. నా సౌందర్యకారియైన నాకు... లక్ష్మీను మీరు ఎందుకు వాడి చూడగూడదు? దాని మీదగడవంటి నురగ ఎంతో సౌమ్యమైనది... నాకు వ్రుయ్యమైన పరిమళం గలది. లక్ష్మీను మీ సౌందర్యసాధనగా రోజూ వాడండి.

లక్ష్మీ టూల్ లెట్ నట్లు సినీమాతారలకు సౌందర్యమునిచ్చే పద్ధతైనవి.
పాప్యమగు నట్లు తెలిపుల్లాను, నాల్గురు వానవల్లి రంగుల్లాను వున్నది

హైదరాబాద్ లోని లక్ష్మీ

లక్ష్మీ టూల్ లెట్ నట్లు, 100g, 140g, 250g

చిరుద్యోగపర్వం

4 నాలుగవ కథ...



ప్రసన్నవదనం

తెళ్ళపల్లివెంకటలక్ష్మీనారాయణ

'చిరుద్యోగికాదివారం ఆఫీసుకు దర్శనార్థం బయల్పడ్డాడు. వివాంగరాజాజ్ఞా కోచ్చిన మొదటాదివారం అది. యీవారం రోజులు చిరుద్యోగిని అశ్రుర్యం దండరూ. 'ఏం కథ, యి. బి. దగ్గర యున్నావా? పట్టావ్..యి. బి. అవతల పడేశారా ఏం' అన్నారు. 'యి. బి. ఏమిటి? స్కేల్ చేసే ఎగురు కూడా వొక ఎగురు కింద లెక్కైనా? పొన్నలో కెగర్ గొప్ప గాని.. కొన్నాళ్ళలో పై పొన్నకెగుర్నను చూడండనుకాని, పైకి మాత్రం 'అబ్బీ, ఏంటేదు.. మా మావగారో నలభై రూపాయలు పంపారే' అన్నాడు.

'అదీ.. అలాంటదేదో జరిగింది.. ఆప్పుడే ఆసుకున్నాం 'ఏమిటా చిరుద్యోగి చూడారాగా ఉన్నాడ'ని అని అన్నారు.. 'అంతే మరి సినిమా కెడున్నావా?' అన్నారు మళ్ళీ.

'అబ్బీ, కిందటేనో తప్పిన గుంటంకా

అట్లాగే వుంది. దాన్నిపూర్తిగా' అని ముప్పు అప్పించుకున్నాడు. తేకపోతే వాళ్ళ కోసం ఏమీ చూస్తే యింకో గుంట తవ్వాలని ముంది.

చిరుద్యోగిపేసరు పేరు భజగోవిందరావు. వెనకార్చిరుగుతూ భజన్లను ముందు కొచ్చి గోవిందలు కొట్టే వాళ్ళంటే భజ గోవిందరావు కెక్కళ్ళని అనేక్క. గోవిందలు కొట్టే వాళ్ళ ముందున్న పైళ్ళలాగేసి కొట్టని వాళ్ళ కంటగూర్తాడు. గోవిందలు కొట్టని వాళ్ళని కొట్టేయేట్టు చూస్తాడు. వాళ్ళ చచ్చేట్టు వచ్చేసినారే భజగోవింద రావింటో ఓ 'చాల్చు'ంది. ఆఫీసులో గోవిందలు కొట్టించెవరో కొట్టించెవరో చూపిస్తుందది. అంతేకాదు.. ఎవరెవరెన్నిసార్లు కొట్టారో కూడా చూపిస్తుందది. అచార్లు చూపి భజగోవిందరావు గోవిందలు కొట్టిన విషయాలతో పని దీప్తివూడే చేస్తాడు

కొద్దుల మళ్ళీ. అదే నగరోలో ప్రమాదం వస్తూ కూడా యిస్తాడు. గోవిందలు కొట్టేవాళ్ళని చూసి చూడ్చుట్ట పోనివ్వడే కాకుండా, చూసికూడా చూడ్చుట్ట సోసిస్తాడు. వాళ్ళని అంతే, వాళ్ళ చేసే తప్పుల్ని అంతే. కొట్టనివాళ్ళని మాత్రం తప్పులే కపోయినా తప్పులే శారంటాడు. తప్పుల్యాశానంటాడు. చూపిస్తాడు పైగా. యిలా చూసి చూడ్చుట్టండటం కొత్తలో కష్టంగా వుండేది. అందుకని కళ్ళ మూసుకోడంతో మొదలెట్టాడ విద్య. యిప్పుడా ఆచరణ లేకుండా ఆఫీసుకు రాగానే నిర్ణయం తీశాడు. సాయంకాలం అద్యంతం కళ్ళ తెరుపులు పడవ్. మధ్యలో అప్పుడప్పుడు గోవిందలు కొట్టని వాళ్ళమూసే ఎరుపులు పడతాయ్.. అంతే.. చార్చురో విరాంకుంటే ఆఫీసులో అదే రాంకొస్తుంది కళ్ళులకి. భజగోవిందరావు దగ్గరున్న చార్చులో చిరుద్యోగి కిందున్నాడు. అందుకనే ఆఫీసులో పైళ్ళ కిందున్నాడు. అర్ధరాత్రి దాకా కూడా వుంటున్నాడు.. అలా చార్చులో కిందపడే కొట్టుకుంటున్న వాళ్ళ భజ గోవిందరావు ప్రమేయం లేకుండా పైకెల్లిన కేసులున్నాయ్. దానికారణం భజగోవింద రావు గారి ధర్మపత్ని పేరు సత్యభామాదేవి. అత్యవసర పరిస్థితుల్లో అవిణ్ణి కల్పకుని 'వక్కావెట్టా, వక్కబజార్ అవెట్టా' అని, ఎదురింటావిడ మీద పడ్డేవాలు, ఎక్కడో వున్నావిడ మీద ఎకసెక్కాలు వెప్పి, వాళ్ళంతా మీ మాదిరికాదు.. అంటే సత్యభామాదేవిగారి కెక్కళ్ళని సంతోషం వస్తుంది. వెంటనే చార్చు తెప్పి ముందుంది 'యిందులో సువ్వెక్కడున్నావో చూడ్చు యివా.. కొంచెం పైకెక్కిస్తాను' అంటుంది. అలాంటి సత్యభామాదేవి గారెప్పుడూ భజ గోవిందరావు నడుగుతూ వుంటుంది. 'ఏవంక్ యీ చార్చులో కిందున్న మనిషెవరు? యిన్నాసీనులు చూశానుగాని, యిన్నాల్నిట్టా కింద పడున్నవాణ్ణి చూశ్చరు.. అతడే మన్నా మూగవాడా?.. మూగైతే కాళ్ళేవయిస్తా, చేతులేవై నయ్.. ఒకవేళ చేతులే కనితే బజార్లో బోల్చు బుట్టలుంటే.. హా..అంటూ.. 'అహ.. అవేంకారు. ఆతగాడో' పొట్టు గ్రాడ్చుయేక్. యల్లీసీగా వుంటున్నాడు. చిన్నపట్టించి అంతా సంతోషంగా చెయ్యాలనే అపేక్ష. చదువుకునే రోజులో ప్రయత్నం వారాలు చెప్పుకుని చదువుకున్నట్టు

నరే.. అప్పుడు సంతోషంగా పట్టాభిషేకం.. అదే పప్పుదూ జీవితాంతం సాగలంటే ఎట్లా కుదుర్చుంది.. అమాతం లోకజ్ఞానం మరి తక్కువ. ఆ మాట మొన్న కమిటీ వాళ్లు అయ్యేయనే కెళ్ళే కుర్రాళ్లు గురించన్నారు.. అన్నేపేవాడు భజగోవిందరావు.

‘అనలోక్కసారి కూడా మనింటి కొచ్చి నుట్టులేడు..’ అనేది సత్యభామాదేవి.

‘మనింటికి?.. భలేదానివే నువ్వు. అసీ సులో వున్న నా దగ్గరకే రాడెప్పుడూ’ అన్నాడు భజగోవిందరావు. ‘యింకా కొన్నాళ్ళిక్కడ కిందపడేసి అక్కడాఫీసులో పైట్లు మీద పడేస్తేగాని తెల్లరాదు’ అన్నాడు, మళ్ళీ.

భజగోవిందరావు వెతుక్కుంటూ వెళుతున్నాడు చిరుద్యోగి. పోస్టుమే నోక్కడుంటే కేకేసి అడుగుదా మనుకుంటే, వాడు చిరుద్యోగిన్నాడకుండా ముందుకే చూస్తూ లొచ్చుతూ సైకిలు తొక్కుతూపోతున్నాడు. చిరుద్యోగి క్కొం వచ్చి యితగాడ్చేసి రావకార్యం ఏమిటి? చూడకుండా పోతున్నాడని ఎనుక్కున్నాడు. ఈలోగా చిరుద్యోగెదురుగా వున్న యింటంవోకాయన బయటకొచ్చి నిలబడ్డాడు. చిరుద్యోగి ‘సార్, యిక్కడ భజగోవిందరావుగా రిల్లెక్కడండి’ అన్నాడు. ఆయన చిరుద్యోగిని కొట్టొచ్చేట్టు చూశాడు. చిరుబుర్రు లాడుతూ గేటు ‘సెడేల్’ మనివేసి లోపలికి పోయాడు. చిరుద్యోగి నిర్భాంతపోయాడు. ‘ఆయనకేన్నా పిచ్చేమోలే’ అని సరిపెట్టుకున్నాడు. సరి పెట్టుకోక వేసేది కూడా ఏంలేదు..

అదో చిన్నబజారు. బజారు మీద మనుష్యులెవరూ తిరగటలేదు.. యింతలో వాలుగిళ్ళ వతల్లుంవోకాయన వచ్చావేసు కుంటూ చిరుద్యోగి వేపు పరిగెత్తుకొస్తున్నాడు.. ఆయన చిరుద్యోగి దగ్గరకొచ్చాడు. ‘ఏం, అబ్బాయ్, మావరండాలో కూర్చుని నిన్నిండాకే చూశాను. కానీ పైకెడుతున్నా వనుకున్నా. ఎవరింటి కోనవైనా వెతుకు తున్నావా? పేర్లెప్పు చాలు.. యింటి పేరు కూడా అక్కరేదు. యీ పేటలో వున్నాడంటే చెప్పేస్తాను’ అన్నాడాయన ఆపద్ధాం భవుడిలా.. ఆపద్ధాంభవుడి పేరు లోకనాథం గారు. పబ్లిక్ యిన్స్పెక్షన్ బ్యూరోలో ఏదీ వచ్చేసి రిటరయియ్యాడు. పూర్వపు వాననింకా పోలేడు. ఆ పేటలో వున్న ఇళ్ళ పంగతి, దాంట్లో వున్న వాళ్ళ పంగతులు

వ్యక్తిగతమే పరిణామకే తెలుసుకోవాలి. లోకనాథం గారో చిరుద్యోగిన్నాడు, ‘ఏమిటంటి; మీ బజారో మాటవహాయం కూడా చెయ్యరు. యిండాక ఆ పోస్టుమేనంటే.. యిప్పుడీ ఎదురింటాయనా అంటే..’ లోకనాథంగారు నవ్వారు. ‘అబ్బాయ్, యీ బజారో.. ఆ బజారో అనేమిటి.. యీ పేటలో నే నొక్కణ్ణి మాటవహాయం చేసేది. అందుకని మిగతావాళ్ళు చెయ్యటం మానుకున్నారప్పుడు. అవలు వాళ్ళకా అవకాశం వేనివ్వను.. కానీ నువ్వు పైకెడుతున్నా వనుకున్నా. లేకపోతే వాళ్ళందర్నీ అడగాల్సి అవసరం నీకుండేదికాదు. అప్పటికే నువ్విక్కడ తారట్లాడటం మాసి పరిగెత్తుకుంటూనే వచ్చాను. సరే ఆ పోస్టు మాన్యం గతా? వాడీ బజారొచ్చి ‘రయ్’ మంటూ యిళ్ళన్నీ వదిలేసి ముందా పై మూడిళ్ళకీ వెళ్లి యిచ్చిరావాలి.. దాని వెళ్ళాలో కదుందిలే.. చెప్పతామండ.. అలా నీడలో వెడదాంవద’ అని చిరుద్యోగిని అక్కడో చెట్టు కిందికి లాక్కెళ్ళాడు.. చెట్టు కిందికి లాక్కెడ్తూండగా ఆ పక్కనే వోకాయన సైకిలు మీదెడుంటే లోకనాథంగారు చప్పట్లు కొట్టాడు. ‘సత్యనారాయణ, సూరిగారూ.. మాట’ అంటూ. ఆయన గాడు. ‘అ.. యిండా కొదాయినిక్కడ మీ యింటి కోసం వెతుకుతుంటే వంపించాను.. వచ్చాడా?’ అన్నాడు లోకనాథంగారు. ‘వచ్చాడు.. నే నొస్తాను’ అంటూ ఆయన సైకిలేక్కి బయల్దేరాడు. ‘యీయన సత్యనారాయణమూరిగారని.. తెప్పెరరు చేస్తున్నాడు.. కుర్రాడు చాకులా వుంటాడు.. కుర్రాడయినా మాంచి బుద్ధివంతుడు.... ఆ నీం వెపుతున్నాడు.. ఆ పోస్టుమేన్ పంగతి కదూ..’ అంటూ మళ్ళీ మొదలెట్టాడు లోకనాథంగారు.

‘అవన్నీ నారెండుకండే?.. నాకో యిల్లు కావాలి.. ఆయన పేరు..’ అంటూ చెప్పబోయాడు చిరుద్యోగి.

‘అగవయ్యా, నీ యిల్లు బంగారంగాను.. యివ్వాలిదావారవేగా? ఎందుకంత తొందర? నాకూ ఏం తొచ్చావదు రోజూ.. యీ ఆదివారాలోస్తే నీలాటి వాళ్ళు కనిపిస్తారు.. ఏవో కబుర్లు చెపుతుంటే కాస్త హాయిగా వుంటుంది.. యీ పోస్టు మేన్ పంగతి కదూ నే చెప్పొచ్చింది.. కిందటి జేమ్స్ హౌస్ లో ఆ మూడిళ్ళల్లో వున్నమ్మాయిలకి పెళ్ళి

ళ్ళయ్యాయి.. పెళ్ళిళ్ళయి పరిష్కారం పండగ రాకుండానే అషాధ మాస వచ్చేసింది. దాంతో అల్లుళ్ళకి పెళ్ళిపొమ్మని ఆర్డర్లొచ్చాయ్.. వాళ్ళు రోజుకో పుత్తరం రాస్తానని అమ్మాయిలు కూడా రాయాలని ఎన్నోసార్లు చెప్పి వెనక్కి తూసుకుంటూ వెళ్ళిపోయారు. పిచ్చినెధవయి.. యిక్కడి అమ్మాయిలు ఆ పుత్తరం చూసినానీ భోం చెయ్యరను. అక్కడ మొగుళ్ళు అంటేట.. యీకాలం పిల్లలకి మరి పిచ్చెక్కువయ్యింది. మారోజాల్లో యిలా తుండేదా? పెళ్ళి చేసుకున్న పదేళ్ళ దాకా మాట్లాడుకునే వాళ్ళవా? ఉత్తరాలు రాసుకునే వాళ్ళవా? యిప్పటిక్కడా మా అవిడ నాకో పుత్తరం కూడా రాయదు. మా పెద్దబ్బాయి రాయాలిందేగాని దాన్ని గురించి. మా అవిడ మా పెద్దబ్బాయి దగ్గరుంటేందిలే మా పెద్దబ్బాయ్ మెడ్రాస్ లో ప్రొఫెసర్ గా వుంటున్నాళ్ళే.. మా రెండో వాడెక్కడో యింజనీరేస్తున్నాడు. మా మూడోవాడు..



వసుధా

‘అయ్యా, లోకనాథంగారూ.. నాకవన్నీ అక్కరేదుగాని.. భజగో..’

‘ఉండవయ్యా.. నీ ఆలం కూరిపోనా? ఆ పోస్టుమేన్ కథన్నా సొంతం చెప్పనిస్తావా? అలా అమ్మాయిలు అన్నం తినకుండా ఎదుర్కొన్నా పుంటారని విళ్ళని తొందరగా రమ్మంటారు. అంతో యింతో ముట్టు చెవుతారనుకో.. అదిగో, అట్టుడు. ఆ మావిడి చెట్టింటంచి బయటకొచ్చి పుత్తరం తీసుకుంటోందే.. ఆ అమ్మాయి పేరు రాజకుమారి. విజంగా రాజకుమారి ననుకో. కళకళలాడూ తిరుగుతూంటుంది. యీ మళ్ళీ కష్టపడ్చింది పరిక్ష వ్రాసింది.. యిప్పుడా డాబా మీద కూర్చుని రెస్టు తీసుకుంటోంది.. మా మనవరాలి పేరేమీతు రాయి.. ఆ అమ్మాయికి మొన్నే పెళ్ళయ్యింది. అలాగేదో సుద్యోగం చేస్తున్నా డెక్కడో. అషాధమాస వచ్చిన రోజునే వయ్యిందే



ఇప్పుడు
90,00,000

శోతలకు పైగా

షార్ప్

వినుచున్నారు

sharp: 966: H

మాడల్ BX-3
8-ట్రాన్సిస్టర్
2 బ్యాండ్.
ఇయర్ ఫోన్
హాకెట్
ఎక్స్టెన్సిబుల్
మౌంట్ ఫిక్చర్
రు. 225/-
ఎక్స్టెన్సిబుల్
మౌంట్ రు. 20
స్టూడెంట్ రు.

SHARP RADIO

యన్ స్టేట్ క్లెయిమ్
ఫ్యాన్ హ్యాండ్
హ్యాండ్-1.

ఉన్నట్టుంటుంది: ఇవంతి ముఖ్యకర్త మార్కెట్ మొదలైనవి మార్కెట్ ఎదురుగా, హ్యాండ్-1.

తెల్పా.. భలే వన్నరిగింది.. అతగాడెళ్ళనం
టాడే.. వాకివన్నీ ఎట్లా తెలుసంటే, ఆ
రాత్రు పదకొండంటేకో పన్నెండంటేకో
ఒకాయనొచ్చి విసివాధంగారిల్లు కావాలంటే
అయన్నక్కడంచి, దారో యింకో ఆయ
నకి సుబ్రహ్మణ్యంగారిల్లు చూపించి
తిరిగొస్తుంటే యీ రాజకుమారి వాళ్ళిం
టోంచి మాటలు వినిపిస్తున్నయి

‘అమ్మాయ్, రాజా.. టైం పదకొండు
గంటల ఏజై నివసాలయ్యింది. పన్నెండు
గంటలకి అషాడమాస వోస్తుంది..’ అని
అరుస్తోంది అనంతలక్ష్మమ్మగారు. అవిడ
రాజకుమారి తల్లి. ఎదురుగా గడియారం
పెట్టుక్కూర్చుంది. అంతకు ముందు
మూడుసార్లు అలాంటి కొట్టించి వార్నిం
గిచ్చిందిట. కానీ పిల్లాడు పిల్లడి ఏదేమిటో
మాట్లాడుకుంటున్నాడు. విన్నేడు. యిలాగా
దని ఓ అరుపరిచిందివిడ. అల్లుడు,
బయటకొచ్చాడు. అతని వెనకాలే పిల్లడి
కూడా వోచ్చింది.

‘అషాడమాసం రాసింది, ఏంబోయింది..
వాకింకా పదిరోజుల శలవుంది’ అన్నా
డల్లుడు.

‘హవుతే, రాజా! సువ్వాసంగతి చెప్పనే
లేదుతే’ అందావిడ కూతురొంక చూస్తూ..
కూతురు తలదగ్గంగా తిప్పింది. పిల్లరాంతో
‘అషాడమాస వోచ్చింది. మారెళ్ళిపోవాల’ని
చెప్పమందిట. తల్లి దగ్గర తరాడించి
మొగుడ్డగ్గర మొహమాట పడింది పిల్లడి.
ఆ విషయం చెప్పలేదు. చెప్పలేకపోయింది
పాపం.

‘అది కాదల్లుడూ.. అషాడమాసంతో
అత్తాకోడలూ, అత్తా అల్లుడూ గడవల్లాట
కూడ్డంటారు. అందుకని సుప్రీక్షణిలో
వెళ్ళిపోవాలి’ అందావిడ. అల్లుడదిరిపడ్డాడు
భాకంవ వొచ్చినట్టు. ‘యిదేమిట’ అన్నట్టు
పెళ్ళానంక చూశాడు.

‘శాస్త్రీలూ, పెద్దాల్ల అజ్ఞ’ అన్నట్టు
చూపించి పిల్లడి.

‘యంతరంతరంగా చెవుతే ఎట్లా
గండి?.. ఓ గంటక్రితం చెవితే యియింటి
కున్న గడవలన్నీ ఏకేసేవాడేగా. అప్పుడు
గడవల్లాటవనే పొయింటే పుండేదికాదు..
పోనీ యిప్పుడు మాత్రమే మునిగిపోయింది
లెండి. యింకో అయిదు నివిషాలు టైం
వుందిగా. ఓ పలుగుప్పించండి.. తవ్వేస్తాను..
పూ, యింకా కూర్చుంటారేం..లేవండి’ అని

చిరుద్యోగవర్షం

తొందరపెట్టాడు.

‘మంచివాడివే.. యిప్పటికే నీ కిచ్చిన
కట్నంతోనే మునిగిపోయాను. యిప్పుడీ
గడవలు ఏకేకావంటే కాగు చేయించేసరికి
అంతకంతయ్యి తడిసి మోపెడవుతుంది..
యివన్నీ ఎందుగ్గానీ, అషాడమాస వెళ్ళాక
రావన్ను.. యిప్పుడెళ్ళిపో’ అందావిడ. అల్లు
దాలోచించాడు. ‘పోనీ, యిలా చేద్దాం..
మారూ నేను గడవల్లాటకూడ్డనేగా నన్నేళ్ళ
మంటున్నాడు. యిద్దరో ఏవరెళ్ళినా,
ఆ గడవల్లాటం అనే ప్రమాదం వుండదు
కదా?.. అందుకని నేనే ఎందుకెళ్ళటం..
మారడేపోలా.. కాబట్టి మారెళ్ళండి’
అన్నాడు. మళ్ళీ వెంటనే ‘గడవల్లవ్వేస్తే
చేయిస్తానీకీ కట్నపంతపుతుంది కాబట్టి
అంతవ్వకుండా అందులో అయిదో వంతయ్యే
వుసాయం నేం చెవుతాను.. మారించక్కగా



కాశీ రామేశ్వరం వెళ్ళండి.. బోల్డు పుణ్యం
కూడా వస్తుంది’ అన్నాడు.

‘బాబూ, వా కింకా పుణ్యాలేం అక్క
రేదు. యిప్పటికే బోల్డు పుణ్యం వుంది.
సువ్వల్లుడివయ్యాక యింకా ఎక్కువైంది.
ఆ సంగతైల్ని యీ బజార్లో వాళ్ళంతా
ప్రతి మధ్యాహ్నం వచ్చి అప్పు తీసుకెడుస్తూరా
పుణ్యాస్తే. వాళ్ళా అప్పు లీరిస్తే యింకా
బోల్డు పెరుగుతుంది కూడా... అందుకని
నీ సలహా ఏం జాగరేడు. అయ్యో, యింకా
రెండు నివిషాలే టైం’ అంది. అల్లుడి
మాటుకే తల్లి వసారాలో పెట్టింది.
అల్లుడు బూట్లు తొడుక్కుంటున్నాడు.
తొడుక్కుంటున్న వాడల్లా అగి,

‘పోనీ, యింకో వన్నేద్దాం.. మీరు కాశీ
తెళ్ళొచ్చు. మేమిద్దరం కాశీరెడ్డాం’

అన్నాడు.

‘అబ్బాయ్, ఆ తిరుగులన్నీ యిప్పుడు
కాదు. యిప్పుడు మవ్వొక్కడివే తిరిగెళ్ళు’
అంది. ఎట్లాగయితేనేం పన్నెండు గాకముందే
అల్లుణ్ణి బజార్లోకొచ్చి నిలబడి పిల్
దాంతో ఏవేమిటో మాట్లాడుతూనే
వున్నాడు కొంటిగంట దాకా. ‘ఏం చేస్తాం..
పెనుకూతలా వచ్చింది అషాడమాసం’
అంటూ సరిపెట్టుకున్నా రిద్దరూ. అతగాడు
వెనక్కి తిరిగి చూసుకుంటూ వెళ్ళిపోయాడు.
నేనక్కడే వున్నా చెట్టుకింద నిలబడి..నన్ను
కూడా చూశ్శేడు.. ఉద్యోగం చేసే పూరె
శ్శేం చేశాడో తెల్పా.. ఆ, అన్నట్టు, అతగా
డో రిసర్చి చేస్తున్నాట్టు.. తన్నేనే రిసర్చి
టాపిక్కు మార్చేసి ‘గడవల్లవి యిప్పు
వాటి అవశ్యకత, వాటి కవశాకాలు’ అన్న
దాని మీద చేస్తున్నాట్టున్నాడు’ అంటూ
అగాడు లోకవాధంగారు.

‘లోకవాధంగారూ! ఈ కథయ్యిందా?..
యింకో కథని వస్తువకుండా నేనడిగి ఇల్లు
వంగతి చెప్పండి’ అన్నాడు చిరుద్యోగి...

‘యిప్పుడా న్నంగతే చెవుతాను.. కానీ దాని
ముందింకో టడిగన్ చూశాన్.. యీ ఎదు
రింటాయిన మవ్వో అడిగితే ‘ఘడేల్’ మని
గేటేశాడు.. ఏం అడిగాన్?.. కొంపదీసి
భజగోవిందరావని ఆఫీసరున్నాడే, ఆయన
గురిండా? సువ్వాదునిల్లా వెలికేద’అన్నాడు.

‘అవున’న్నాడు చిరుద్యోగి.

‘చంపాన్ పో.. ‘ఘడేల్’ మని గేటేసి
నాయన పేరు కోటేశ్వరావు. నల్లకోటేను
కుని కోర్టు దగ్గర్లాకా పోవటం పుద్యోగం.
కోర్టు లోపలకెడ్డావంటే కేసాకటిరాదు.
వాని బజార్లో అందరో పోట్లాడ్తూ వుం
టాడు. ఆయినకాడి కప్పలైస్తూ వుం
టాడు. ఆ పక్కలేమో భజగోవిందానిది.
వీళ్ళిద్దరికీ క్షణంపడదు. వీళ్ళిద్దరూ వొకళ్ళు
మోదోకళ్ళు చూపులో నిప్పులు కురి
పించుకుంటారు.. మొన్న సంత్రాంతికేవ
య్యిందో తెల్పా?.. భోగినాడు పొద్దున్న
భోగిమంటెద్దానని పిల్లలందరూ పుల్ల
లన్నీ అక్కడ పేర్చారు. లగ్గిపెట్టు తోసి
కెళ్ళారు. యీలోపల పిల్లాల్లా తుక్కుని
బయటికి మీ భజగోవిందరా వోచ్చాడు.
ఆవేల్లికే అవతల గడవలోంచి పిల్లనెత్తు
కుని కోటేశ్వరావు బయటకొచ్చాడు.
యిద్దరూ వొకళ్ళ వొకళ్ళు చూసుకున్నారు.
మొహాలిప్పేసుకుని యిద్దరూ రోడ్డు మోద

చిరుదో గవర్నం



సమస్య

పిల్లలుంచిన పుల్లలోకి చూశాం..అంతే. భగ్గుమని మండినై పుల్లలు. వాళ్ళిద్దర్నీ అంత గొప్పవిరోధం.. జాగ్రత్తగా విను.. ఆ రెండిళ్ళల్లోంచి ఏవిటి వినిపిస్తోంది', అన్నాడు లోకనాథంగారు.

'ఆ.. ఏదో సూర్యున్నట్టున్నార' అన్నాడు చిరుద్యోగి.

'సరిగ్గా చెప్పావ్.. భజగోవిందరావింటో కారాలు సూర్యున్నాడు. కోటేశ్వరావింటో మిరియాలు సూర్యున్నాడు. యిద్దరూ మిరపకాయల వాణ్ణి, మిరియాల వాణ్ణి వతనెట్టుకున్నారూ...

'అదేవిటి లోకనాథంగారూ.. యిద్దరూ యిరుగుపొరుగు వాళ్ళు.. మరి అంత విడ్డూరవా? నాకు నమ్మకం కుదర్చలేదు' అన్నాడు చిరుద్యోగి.

'నమ్మకం కుదర్చలేదు?.. యిందాక కోటేశ్వరావుని దూరాన్నంచడిగావ్. దగ్గరి కెళ్ళడిగితే నీకీ అనుమానం వుండేదికాదు... మొన్నకొయిన కోటేశ్వరావు దగ్గరికెళ్ళి 'లయ్యా, యిక్కడ భజగోవిందరావుగారిల్లెక్కడ' అన్నాడు. ఆవేల్పుకే పక్కింటో భజగోవిందం వరండాలోంచి చూస్తున్నాడు. అది చూసికోటేశ్వరావు 'అడ్డవైన గాడిద కొడుగుగిరిచీ' అడిగితే వాకేం తెలుస్తుందయ్యా? అడ్డవైన వెధవల గురించి అడ్డవైన వాళ్ళందరికీ చెప్పటవేనా నావని. నాకు బోల్డు కోర్టు వసుంద'ని లోపలికెళ్ళాడు. నేనిదంతా మా యింటోంచి చూస్తూనే వున్నాను. కోటేశ్వరావు లోపలి కెళ్ళేక ఆ అడిగిన పెద్దమనిషాంక'చూశాను. పెద్దమనిషి సరిగా కనపళ్ళేదు.

'యిదేవిటా, యిందాక బాగానే కనిపించింది మొహం. యిప్పుడేవయ్యందా' అనుకున్నా. కళ్ళజోడ్తినేవోనని చూస్తే కళ్ళజోడు కళ్ళ మీదే వుంది. 'యిదేవిటా' అని ఆ పెద్దమనిషి దగ్గర కెళ్ళి చూశా. కోటేశ్వరావున్న మాటల్తో అతగాడు మొహం 'యంత' చేసుకున్నాడు. పెద్దమనిషి మొహం చిన్నబోయింది. దూరాని క్కనిపించలేదందుకనే.. అలాటి దేదో నీకూ జరిగితే యీ అనుమానం వుండేదికాదు.. పోనీ అట్లాబాడు. కోటేశ్వరావింటి మీద మూడుకాకులున్నయ్. పక్కింటి భజగోవిందం యింటి మీద మిరపకాయలు, పడియాలు ఎండబెట్టాడు. పక్కింటి మీద కాకులుంటే భయం లేకుండా ఎలా

ఎండబెట్టు గల్గారంటావ్? అక్కడవరన్నా కావలా వున్నా రనుకుంటున్నావా?.. ఎవ్వరూ లేరు.. ఎవ్వరూ కావలా లేకుండా ఎలా ఎండ బెట్టుగల్గారంటావ్?.. యీ మాత్రం తెలిదూ?.. ఆ యింటి మీద కాకి యీ యింటి మీద వాల్డు. నమ్మకం కుదర్చేదా? సరే, చూపిస్తాను' అని లోకనాథం చిన్న రాయొక్కటి తీసి కోటేశ్వరావు కాకుల మీదికి విసిరాడు. కాకు తెగిరి మళ్ళీ అక్కడే కూర్చున్నాయ్. వరపగా రాళ్ళు విసిరాడు లోకనాథం.. యిహ యిక్కడ లాభంలేదనుకుని అక్కడికో ఫర్లాంగు దూరంలో వున్న చెట్టు మీదికెగిరి పోయినై. అంతేగాని ప్రక్కనున్న భజగోవిందరావింటి వంక కూడా చూశేల్లేదు.

'యిప్పుడయినా నమ్ముతావా?' అన్నాడు లోకనాథంగారు. తలూపాడు చిరుద్యోగి. 'ఆ మధ్యేవయ్యందో తెల్సా' మళ్ళీ మొదలెట్టాడు లోకనాథంగారు.

'మధ్యాన్నం అయింది లోకనాథంగారూ. యిల్లు చూపించారు. నేనెళ్ళి భజగోవిందరావు గారో చూట్టాడి యింటి కెళ్ళాల్సి.. యిహ వించి బొమ్మనే వుంటాగా భజగోవిందరావు గార్దగ్గరికి.. ఆప్పుడు చెప్పుకుందాం కథలు.. అన్నట్టుదుగో! ఆయనెవరో రిక్సాలోంచి దిగుతున్నాడు. ఎవరిల్లన్నా కావాలేవో వెళ్ళండి, పరిగెత్తండి' అన్నాడు చిరుద్యోగి. 'ఎక్కడంటూ లోకనాథంగారు వెనక్కి తిరిగిచూసి దూరంగా రిక్సానోదాన్ని చూసి అటువేపురిగెత్తాడు. చిరుద్యోగి భజగోవిందరావింటో కెళ్ళాడు.

భజగోవిందరావు మధ్యాహ్నం కుర్చీలో పడుకున్నాడు. రెండేళ్ళ పిల్లడు వరండాలో

బొమ్మల్తో ఆడుకుంటున్నాడు. వరండాలో వున్న పిల్లడు గేటు దగ్గరున్న చిరుద్యోగికి కనుపిస్తాడుగాని భజగోవిందరావుక్కనిపించదు. పరిస్థితి సర్దం చేసుకున్న చిరుద్యోగి 'అయ్యా, అయ్యా' అంటూ వరండాలో పిల్లాడి దగ్గరికి పరిగెత్తి నుబ్బరంగా అడుగుంటున్న కుర్రాణ్ణి త్తుకున్నాడు. 'ఏం జరిగిందేం జరిగిందంటూ హోల్లోంచి పరిగెత్తు కొచ్చాడు భజగోవిందరావు.

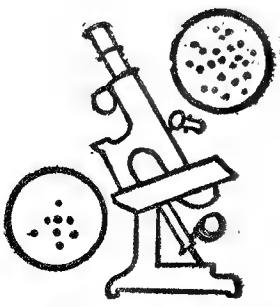
'యిప్పుడేం జరిగలేదులేండి. ఒక్క క్షణం ఆలిశ్యవయితే పిల్లాడు వరండా మీంచి ఆ చెట్ల మధ్య పడిపోయేవాడు. గేట్లు చివరి కొచ్చేవాడు. అబ్బ! వరండా లింత ఎత్తుగా వుంటే చాలా డేంజరండి' అన్నాడు చిరుద్యోగి. 'ఏవిటేవింట'ంటూ వంటింటోంచి సత్యభామాదేవి పరిగెత్తు కొచ్చింది.

'అబ్బే, ఏంలేదు. మీరు భంగారు పడకండి పిన్నిగారూ! ఏం అవ్వలేదు. పిల్లాడిం కొంచెవయితే పడిపోయేవాడు. సమయానికి నేనొచ్చి పట్టుకున్నాను. అంటూ పిల్లాణ్ణి ముద్దెట్టుకుని ఆవిడ కిచ్చి 'సమస్కారంండి' అన్నాడు భజగోవిందరావువేనూ, సత్యభామాదేవేనూ చూస్తూ. 'ఆ..గారో' వయ్యా చిరుద్యోగి! అంటూ భజగోవిందరావు కుర్చీలో కూర్చున్నాడు. చిరుద్యోగి పక్కనే వున్న కుర్చీ పదిలేసి ఆపక్కనున్న బిల్ల మీద కూర్చున్నాడు. కూర్చున్నవాడల్లా ఎగిరి పడిలేస్తూ 'ఛయ్, ఛయ్' అని పిన్నిగారూ! కుక్కెడ్తోంది వంటింటోకి' అన్నాడు. సత్యభామాదేవిగారు వంటింటోకెళ్ళి కుక్కని 'కయ్' మనిపించి వరండాలో కొచ్చింది.

'అదంతే నాయనా! యిందాకణ్ణించి ఆవంటింటి గుమ్మం దగ్గరే కాచుక్కూర్చుంది. నేనిబోచ్చేసరికి వంటింటి ప్రవేశం చేసింది. యింకా సయం చెప్పావ్.. యిప్పుడే రెండు వీళల నెయ్యి కాచి పెట్టాను. అది ముట్టుకుపోయేదే లేకపోతే.. ఆపక్కింటి కోటేశ్వరావుదా కుక్క. దొంగముండా వాడు కావాలనే యిటు తోల్తాడు' అంది సత్యభామాదేవిగారు.

'అట్లానా.. యిద్దరి కాళ్ళూ విరగ్గా ట్టూస్తానుండండి' అంటూ లేచాడు చిరుద్యోగి.

'ఎందుకులే నాయనా.. అదెళ్ళిపోయిందిగ' అంది సత్యభామాదేవి.



Vital

MEDICATED PIMPLE CREAM

(నిటాల్ మొటిమల మందు)

రూ. 1.90
ముతమే

7 రోజులు వాడితేనే చాలు

క్రిమిసంహారక పదార్థాలతో తయారుచేయబడిన నిటాల్ను డాక్టర్లు సిఫారసు చేస్తారు. చర్మానికి హాయిని చేకూర్చి, శుభ్రపరుస్తుంది.

★ చక్కని సువాసన.

నిటాల్ మొటిమల మందు సురక్షితంగా, హాయిగా, పూర్తిగా మొటిమలను తొలిగిస్తుంది. చర్మంలోనికి పోయి, మున్ముందు తిరిగి మొటిమలను లేవకుండా చేస్తుంది. లోపలికంఠా పోవడంచేత మొదలంటా మొటిమలను తీసివేస్తుంది. మొటిమలు ఎండి పడిపోగలవు. దీన్ని వాడిన తర్వాత ఇతర దోషాలేమీ వుండవు. మచ్చలుగాని, గుంటలుగాని పడవు.

యవతీ యువకులందరూ వాడవచ్చు. చర్మాన్ని కల్త్రపరచి, సుమపు శేర్పి విగనిగలాడుతూ యౌవనం అట్టివడేటట్లు చేస్తుంది.

ఉత్పత్తిదాతలు:

ఉచితం- ఉత్పత్తిదాతలకు వ్రాస్తే వికలాంక తెలిసే కరవ్రతం పంపగలదు.

కొచ్చిన్ పామ్ ప్రైవేట్ లిమిటెడ్
నవరత్న హౌస్, ముత్రా రోడ్, కొచ్చిన్-2.

మద్రాసు, మైసూరు, ఆంధ్రప్రదేశ్ లకు డిస్ట్రిబ్యూటర్లు.

గణపతి ఆండ్ కంపెనీ,

103/104, లింగిశెట్టిపేది, పి. ఎ. బాక్స్ నెం. 1986. మద్రాసు-1.

భజగోవిందరావుగారూ! వచ్చి వచ్చి కోటేశ్వరావు పక్కన చేరాల్సింది? కోటేశ్వరావు కోటేశ రకంండి. మనమంతా చేదు పుట్టు. కాకరకాయల్నింటాడండి. అమధ్య కొన్నాళ్లు అరండతో పేట్లో వున్నాడు. అక్కడ యిదే తంతు. అప్పు లడగటం.. అప్పు లివ్వకపోతే వాళ్ళ గురించి తప్పుడు ప్రచారం చెయ్యటం. పుచ్చుకున్నప్పుడు ఎగెయ్యటం..నీ, నీ' అన్నాడు చిరుద్యోగి.

'అవునయ్యా చిరుద్యోగి! మొదట్లో నా దగ్గిరా అప్పుచ్చుకున్నాడు. ఎంతనిస్తాం చెప్పు. ఓ అరవయ్యిచ్చా నక్కడికి.. అది తీర్చుకుంటా మళ్ళీ అడుగుతాడే.. మళ్ళీ మళ్ళీ యివ్వలేదని అది వరకిచ్చింది తీర్చుకుంటా మోట్లాడ్డం మానుకున్నాడు' అన్నాడు భజగోవిందరావు.

'పినిరెండి.. ఏ అడుక్కుతినేవాడికో భర్తా చేశావనుకుందాం.. దొంగముండా వాడు' అంది సత్యభామాదేవి.

'పిచ్చిగారూ.. ఆమాటనకండి. కోటేశ్వరావు ఏంటే యివాసుండుకూడా యివ్వడు. అరండతో పేట్లో వున్నప్పుడు పక్కంటి

చిరుద్యోగ వర్ణం

గారూ! మీరేదీ అనుకోకపోతే.. మీరు మరి మొహమాటం వుండి. అంత మొహమాటం వనికి రాదండి.. అన్నాడు చిరుద్యోగి.

'అట్లా చెప్పు నాయనా, మీ ఆఫీసు గార్ని' అంది సత్యభామాదేవి.

'ఆ ఏదో పక్కంటివాడంటే ఆకాశం సహాయం చేస్తే ఏంపోయిందిలే అనుకున్నా' అన్నాడు భజగోవిందరావు మొహమాటా వ్వుంతా మొహం మీదికి లాక్కొచ్చి.

'అది విజమేముకోండి.. కానీ కోటేశ్వరావుకా?.. అమ్మమ్మ.. కొంపల్తీసే రకం గదండి.. మొప్పేం జరిగిందో తెల్పా'అంటూ మొదలెట్టాడు చిరుద్యోగి.

'ఒక్కక్షణం వుండు నాయనా. చంటంటి తలుపు సరిగ్గా వేశానో లేదో చూసొస్తాను' అని తోపలి తోక్లోచ్చింది సత్యభామాదేవి పచ్చి తీరిగ్గా కూర్చుంటూ 'ఆ.. యివా చెప్పు నాయనా' అంది.. అవతలి వాళ్ళని గురించిన విషయాలంటే చెవి కోసుకుంటుంది సత్యభామాదేవి. రెండు చెవులన్నీ

తెరుచూ.. చిరుద్యోగి మొదలెట్టాడు.

'మొన్నకూడు మోందభవనంలో కాఫీ తాగుతున్నా. కోటేశ్వరావు వా ఎదురుగా వచ్చి కూర్చున్నాడు. పొద్దున్నే వీధి మోహం చూడారొచ్చిందే ఏటా అని అనుకున్నా. యివ్వాశేం జరుగుతుందా అని భయపడ్డా.. చెవుతున్న చిరుద్యోగి కడ్డనచ్చి సత్యభామాదేవి 'వాడి మొహం బొగ్గులవ్వా వాడి మొహం చూడగోడ్డు నాయనా పొద్దున్నే నేను మొన్న పొద్దున్నే లేచి దోడ్లో కడిలే వీడవతలి చేపు నుంచుచి తగుడునమ్మా అంటూ మొహం కడుగుతున్నాడు. భయం వచ్చానే వున్నా 'వీడి మొహం చూశానేనిటా' అని. అట్లాగే జరిగింది. పదింటికి పిళ్ళ తోడ్కుంటే కాలు జారి నూడ్లగ్గిర 'దబేల్ని పడ్డాను.. అప్పుడెప్పుడోనూ అంతే.. అంటూ అవకుండా చెప్పుకుపోతుంది సత్యభామాదేవి. భజగోవిందరావుగారు విసుక్కున్నారు. అతన్ని చెప్పనియ్యి..నువ్వుతర్వాత చెవురుపు గాని.... తర్వాతే వయందయ్యా' అన్నాడు.

'ఏం వుందంటే అవుతానికి.... యీ తోపలి నావెకాల కుర్చీతో ఎవరో వచ్చి కూర్చున్నారు. కాఫీ తాగుతున్న కోటేశ్వరావు నాచేతిలో పేపరు అడక్కుండా లాక్కున్నాడు. నాకు భలే కోపం వచ్చింది. మన పేపర్లింకొహళ్ళు లాక్కుంటే నాకు భలే కోపం వండి... అలా.... చదవాలనుకుంటే కొనుక్కోకూడదూ..'

'వాడంతేనయ్యా చిరుద్యోగి.... పత్రిక తెప్పిస్తాడూ... శనివారం పొద్దున్నే కానుక్కుచ్చునేవాడు. పేపరువాడు పత్రిక వడపిసింగానే యిటు కోటేశ్వరావు ప్రత్యక్షం. 'మాస్టర్ గారూ! పత్రికాచ్చేసి పట్టుందే' అంటూ. అట్టే నింది బొమ్మ చూసేతోపలే అట్లా పట్టుకెళ్ళిపోయే వాడు. తర్వాతర్వాత 'కాస్పిపోగిరిండి' అనే వాణ్ణి. అందుకనేం జేసేవాడో తెల్సా? ఆ సందు మొదట్లో నిలబడి పేపరు బాడ్లగ్గర్నంచుటదంటే అందుకూ పోయే వాడు... దగుల్వాణి మొహం 'వీడూను' అన్నాడు భజగోవిందరావు. చిరుద్యోగి మొదలెట్టాడు:

'అలా పేపరు లాక్కుని పైకల్లానిత్తి, నా మొహం కూడా చూడకుండా, చదవటం మొదలెట్టాడు. అరగంటయ్యింది. యివ్వడో వా కోసంవచ్చి 'ఏనంకోయ్, పేపరు ఇవ్వండ'ని లాక్కున్నా. ఆపొల్ని నా చెనకా



వాళ్ళకి బాకీపడి అరెన్నాళ్ళకి యివ్వకపోతే వాళ్ళక్కోవం వచ్చి యిప్పుడు మీకెప్పుట్టుగానే 'ఏ వెధవకో దానం చేశాం అనుకుంటా' అంటే, కోటేశ్వరావు బజార్లోవున్న నలుగుర్నీ పిల్చి యీ మాట వినిపించి, 'యిహనించి బాకీ బాకీ అని నవ్వంపకండి. దానం చేశాడన్నారూ. ఆమాట మీదే వుండండి. మాట తప్పురు.. తప్పిశా దానికి చీకల్లాంటా సొక్లూ' అని ఆ బాకీ సొంతం ఎగేశాడు. బాకీ తీరిందిగా మళ్ళీ అప్పెడ్డావా అని వెళ్ళాల్సి మర్చిపో.. భజగోవిందరావు

చేవున అలానే కోసేనుకుందంటారు. యిండువో నిజంవెంటే ముద్దవెంటే సరిగా తెలియదు. కానీ వాహటి మాత్రం నిజం. ఆవిడ జాట్లు దువ్వుకుని అందులో కాస్త రెండు చెవుల మీదికి లాక్కుంటుంది.. కోసుకున్న చెవులు కనిపించకుండా వుండ్రంకలా చేస్తుందంటారు. లేకపోతే జాట్లు చెవుల మీంచి తియ్యమనండి చూద్దాం' అంటారు. కానీ అలా చూపేంద్ర కవకాశం అవిడెప్పుడూ యివ్వలేదు. అనిడా జాట్లు చెవులమీంచి తియ్యగా చూసే

అన్నా... 'కోటేశ్వరా... విన్నా
 భక్తి దొరికా... ఆ డబ్బు పంపిస్తే...
 పంట... కోటేశ్వరావుని పట్టుకున్నాడు'
 'కోం కుదిరింది ముండా... డిక్కి'
 అంటూ కుర్చీతో కూర్చున్న వాడల్లా లేచి
 కూర్చున్నాడు భజనోపదేశాల్ని.

'అయి ఏం చేశాడా పెద్ద మనిషి?
 కోటేశ్వరావుని నాలుగు తన్నావా?' అంది
 భుక్తాహంగా సత్యభామాదేవి.

'మీరంత కలికత్తుగా కనుక్కున్నా
 రండి... భలే తెలివయిన వారు మీరు ఏన్ని
 గారూ' అన్నాడు విరుద్యోగి. సత్యభామా
 దేవిగారు ముస ముస సవ్వల సవ్వతూ
 మొగుడొక చూసింది. విరుద్యోగి కొన
 సొగించాడు.

'సరిగ్గా అంతే చేశాడు..... పక్క
 వాగ్గొచ్చి ఆ పెద్ద మనిషిని పక్కకి
 నెట్టారు. లేకపోతే అట్టించులు ఆర్పుతే
 వెళ్లేవాడు కోటేశ్వరావు... యితగాదంతే
 నండి. ప్రతిదోటా ఆపెట్టడమే పని.
 పుట్టిన చోట ఆపెట్టేతే అందు చందం..
 యితగాడు పుట్టిందే ఊర్లో గాడు.
 అయినా అప్పు పెట్టాలంటే ఎట్లా
 చెప్పండి.... సుసాదన కావేరేడు.... ఆ
 నల్ల కోటుతో చాచిక్కాడా డబ్బు
 లివ్వడు. వాడికి బాకే పడ్డడు. వాడొక
 సారి 'డబ్బు లివ్వండి బబ్బు లివ్వనన్నాడు.
 'సరే, ఆ నల్లకోటునుకో' అని మిగతా
 బట్టలు చుట్టూ తిరిగిచూచాడు కోటే
 శ్వరావు. త్యాగైక్యో గారి వాడగారే
 కెళ్లలేదు. నే చెప్పారాకాకా 'సరేయ్,
 వాడికి ప్రాక్టీసు లేదు. కోటేశ్వరావునా
 పర్వలేదు. అందుకని డబ్బు త్రావాలంటే
 కోటునుకోకు. యికోటునుకో' అని.
 వాడిప్పుడూనే చేస్తాడు.... అనిగావండి!
 చుట్టూతూ పున్నవాళ్లు చూసి ఏదో
 ప్రాక్టీసు వెళ తెట్టన్నారను కుంటారని
 కోటేశ్వరావుని కోర్కూర వెళ్లటాడని,
 కోర్కూ రోపలి కెడ్డా డబ్బుకున్నారా?.....
 అభా, మీరు మాటలకర కడగండి 'కోర్కూ
 రోప తెట్టా పుంటుంది, కోటేశ్వరావు?'
 అని. 'చసే, చెప్పలేదు.'

భజనోపదేశాల్ని ఫెరఫెగా నవ్వాడు.
 సత్యభామా దేవి కూడా శ్రుతి కలిపింది.
 విరుద్యోగి నవ్వాడు.... కానీ పిల్లాడేదాడు.
 'పుండరా.... మీకి ఇప్పుడే ఆకలియింది..'
 కాసేపాను, అప్పుపెళ్లంగా కథరంగానే.
 అంది సత్యభామాదేవి వాళ్ళకుంటూ.
 అయినా వాడిపల్ల మానేడు. విరుద్యోగి

కేసుకోవచ్చు పిచ్చరమెంటూ పైకి లేకాడు.
 'చాచా, యివిగో యింద' అంటూ
 యిచ్చాడు.

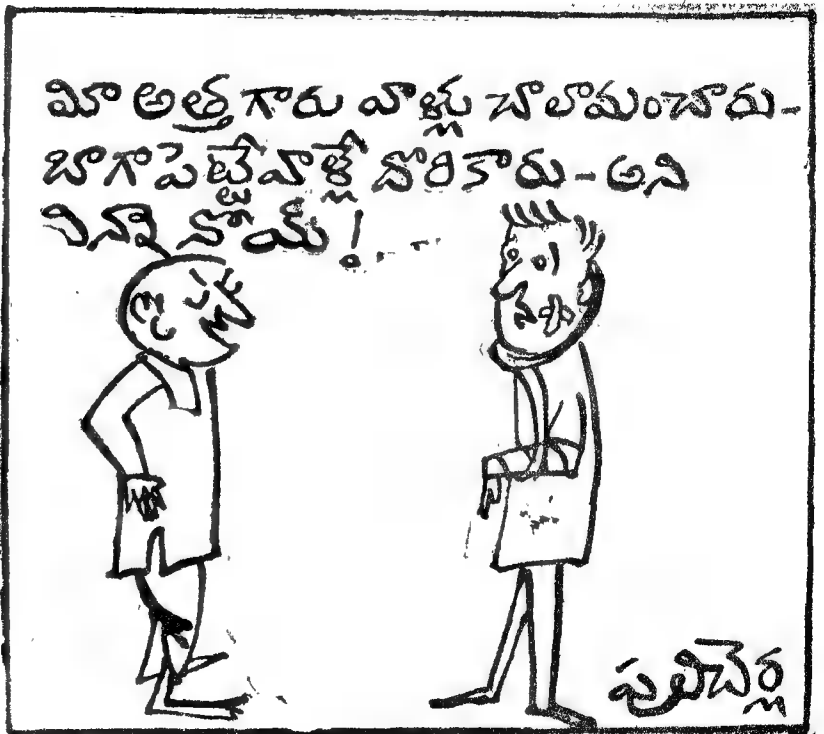
'అవెందుకయ్యా యిప్పుడు.... మీ పిల్ల
 లకి కొనుక్కున్నావేమో పాపం' అన్నాడు
 భజనోపదేశావుగారు.

'అయి... దారో మళ్ళీ కొనుక్కుంటా
 రండి' అన్నాడు విరుద్యోగి పిల్లాడు
 పిచ్చరమెంటూ తింటూ నవ్వాడు. వాడు
 అంబాటు పడ్డాడు. భజనోపదేశానింటి
 కొచ్చే వాళ్లందరూ ఏవో తెచ్చిరని తెల్పు.
 అందుకనే ఏడుస్తాడు. ఏడవంగానే తివేండు
 కొచ్చి పడతే. అప్పుడేగే పయివా తర్వాత
 వచ్చేప్పుడన్నా తెస్తాడు. విరుద్యోగి మళ్ళీ
 మొదలెట్టాడు: 'యిహ కోటేశ్వరావు
 పెళ్లాంపుంది మందరమ్మ తెల్పుగా...
 అబ్బ... ఏం మనిషింటి అనిక... అసలు
 సిగ్గు ఎగ్గా ఏం లేవు... రోషం పేటం
 లేదు... పేర్కొండీ... మందరమ్మ...
 అహా మొహం మందరంగా లేదు గ్గా
 ఎట్లాగో... పోసి బుద్ధన్నా మందరంగా
 వుందా అంటే అదీ లేదు... కావరాలు
 తియ్యడం అంటే ఎక్కళ్ళని పరడా..
 పై బజారో రెండు కావరాలు, పక్క
 బజారో పది కావరాలు యింకా అక్క
 డెక్కడో మరిన్ని కావరాలు తిసింది..
 యీ పూగో మగానికి పైగా అదికేసవ

కావరాలి... తాగో కావరాలి... తాగో కావరాలి
 చెప్పటా, కొంపల్లియంటూ... యిడివని..
 నారద మహాముని గడంకి... యివిమందిగా
 యిక్కడని నారమపిలువేపు రావటా
 మానేశాడు... సుందరమ్మ కాదు... మంద
 రమ్మని పేరేపూగో అనికకి.....'

'ఆ మనిషింతేకయ్యా.. మొన్నోహనాడు..
 అంటూ సత్యభామాదేవిగారు మొదలెట్ట
 నటికి పిల్లాడేదాడు. విరుద్యోగి డగ్గర
 పిచ్చర మెంటూ పొయ్యె. విరుద్యోగి
 లేశాడు. 'పోకో పథ చాచిక్కా? పేరు
 రేపొద్దునొస్తాను మళ్ళీ' అన్నాడు. 'అలాగే.
 వెళ్లరా.. అప్పుకూ పక్కావుంటు' అన్నాడు.
 అన్నాడుభజనోపదేశావు. సత్యభామాదేవిగారు
 కూడా 'అయ్యో.. అప్పుడే వెళ్లిపోతున్నావే.
 మీకి కిన్నాళెక్కళ్ళ నానీ వచ్చింది. అప్పు
 డప్పుడూ వచ్చి అబుర్లు చెబుతూవుంటు.
 లేవు అప్పుకుండా... అన్నట్లు రేపొద్దున్నే
 అట్టే కెళ్ళేప్పుడురా... ఆ మంత్రమ్మ
 కథ పొంతం ఏవేరూ మర్చి' అంది.

'తప్పకుండా... తెక్కలు కట్టుకు
 వాలాను' అన్నాడు రెండు చేతులు కట్టు
 కుని వివరంగా విరుద్యోగి. ననుష్కారం
 పెట్టి బయల్దేరాడు విరుద్యోగి. భజ
 నోపదేశావుగారు ప్రకన్నవదనంతో గేటు
 దాకా వచ్చి వీడ్కో లిచ్చాడు విరుద్యోగికి.
 (ఇంకా ఉంది)



అమృతం

సుమన్



కాన్సెప్ట్

కొన్ని బాధ్యతలు వాటంతట అనే వెంటాడుతూ వుంటాయి. ఏటిని వెనక్కి నెట్టే అధికారం, శక్తి మనిషికిలేదు.

యితో ఆలోచించుకొంటూ వుండగానే గజాల చప్పుడయింది. ఆలోచనలో పులుల్ని మూసి ఎదురుగా చూశాను.

ఎదురుగా ఓ యువతి నిల్చుని వుండి. చేతిలో ఫలహారం ప్లేటు, మరో చేతిలో కాఫీ గ్లాసు వున్నాయి. వయసు, సుమాతూ యిరవై వేలవత్సరాలు వుంటాయి. పెళ్ళి అయిన చిహ్నాలు ఆమె మెడలో ఎక్కడా అగుపడటంలేదు. ఆమె ముఖం వంక చూస్తూ నిశ్చేష్ట దనయ్యాను.

ముఖం నిండా స్ఫోటకం సుచ్చలు వున్నాయి. ఆమె అందవికారిగా లెక్కించ వచ్చు. తన టెరూపితనాన్ని గురించి బాధ పడుతున్నట్లుగా కన్నులు చెప్పున్నాయి. సర్దుగా వున్న కన్నులు సీల్డ్తో తడిసి పులికి వున్నాయి. అకళ్ళ అడుగున కొన్ని ఆవేదనా ప్రవంతులు దాగివున్నాయని గ్రహించాను.

“కాఫీ తీసుకోండి” అని ఫలహారం ప్లేటు ముందు వుంచింది. ఫలహారం, కాఫీ క్రింద గదిలో నుంచి పైకి ఎగుమతి అయివచ్చాయి. వాటిని భారీ వేసిలోవలే ఆమెను గురించి అంతా తెలుసుకున్నాను.

ఆమె మరను. యింటి యజమాని ఏకైక పుత్రుడు. యజమాని లేడు. ఆయన యీ లోకాన్ని వదిలేసి చాల సంవత్సరాలు అయిందట. యీమె బి. యన్.సి ప్యాసంబు భారీగా వుంది.

ఆమె వివరాల కన్నా నన్ను ఆలోచించుకో బానికి అవకాశమిచ్చింది ఆమె అందం, స్పష్టతలో సౌందర్యానికి చాల స్థానం వుంది. జీవితంలో కూడ వుంది. జీవితం కూడ పుష్టి అయినప్పుడు బాహ్యంగా కొన్నిటిని జీవితంలో యిముద్దుకోక తప్పదు.

అదది అందంగా వుంటేనే ప్రవంచం ఆమె వంక చూస్తుంది. సంతోషిస్తుంది, అనుభవించుతుంది. బాహ్య సౌందర్యానికి అలవాటుపడ్డ లోకానికి స్త్రీ అందం మత్తు లాంటిది. ఆ మత్తు లేకపోతే ప్రవంచం హింసించబానికి వివిధంగాను సంకోచించదు.

మరను పూర్వయంలో ఎటువంటి అగ్ని గోళాలు మ్రోగుతూ వుంటాయో నాకు తెలుసు. తను అందంగా లేదని తెలిసి ఆమె రోదించుతుంది. అద్దంకో ముఖం చూచు కొప్పుపుట ఆ మధ్యు దెలిగి నపుడూ వుంటే ఆమె గుండెలు ఎటు జారిపోతాయో!

దీన్ని కళ్ళతో చూసి జారినా పొంగిది హృదయాన్నుంచే. జీవితంలో ఒక్క రోజైతే కళ్ళిట్లు విడవకుండా ఎవరూ వుండరు.

కళ్ళిట్లు కొన్ని అనుభూతులు విగ్రహాలు రాయంటే నేను నమ్ముతాను.

యీ విషయాలు నాకు అంతకుముందు తెలియవు. నా జీవితం చాల సాఫీగా ఓ చిన్న బాహినిలా దొర్లి యిరవై రెండో మలుపు దగ్గర ఆగింది. యింతవరకు యీ వాహినిలో ఎటువంటి అలల కదలిక, ఎటువంటి సవ్వడి లేదు. అలా ఎదురుగా లేదో నాకు తెలియదు కాని, జీవితంలో అనుభవాల ద్వారా కొన్ని సాకాలు వేర్చుకోగలవనే నమ్మకం వాసు వుంది.

నేను పుద్యోగం చేయవలసి వచ్చింది.

పుద్యోగంలో చేరిన తర్వాత ఆ వూళ్ళో రూపం సంపాదించటం కొంచెం కష్టంగానే జరిగింది. రూము చాల బాగుండి. ఎం క్లీన్ గైడ్, చక్కని గాలి వస్తుంది. అడ్డ కూడ చాల తక్కువ. నేను గది ఎలా వుండాలని అనుకుంటానో అలాగే వుంది.

నేను ఆ గదిలోకి ప్రవేశించటమే జీవితపు మొదటి అనుభవపు సోపానం మీద అడుగిడటము.

మొదటిరోజు కొంచెం క్రొత్తగా వుంది. పుస్తకాలను, సామాన్లు, బెడ్డింగ్ వగైరాలను నర్తి తేలికగా గాలి పీల్చాను. ఎంత లేదన్నా బ్రహ్మచారికి కూడ కొన్ని బాధ్యతలున్నాయి. పుస్తకాలు సర్దుటం, బెడ్డింగ్ మరుచుకోటం, స్నానం చేసి కాఫీ తాగుకోటం లాంటివి బ్రహ్మచారిమార్కులు

దేవ ప్రీత్యం మోద మమ్యకం హిగమ్య
కంటూ పుంటుందా?

ప్రీతి జీవితాన్నింది చాలవరకు వందించు
తున్నారు. స్వప్న మంది కూడ వందించితే
ముందు ఏమి పుండని అనుకంటుంది?
విద్యేనా హృదయం పొందలేని స్థానం
మానం పొందుతుంది.

యో ప్రపంచానికి ప్రీతి అంటే అమాయ
యోస్వప్నానికి ప్రీతి అంటే కోపం—
జీవితానికి ప్రీతి అంటే అవస్థ—
అనుభూతులకు ప్రీతి అంటే భయం—
అమెను చూచిన తరువాత యో ప్రకృతి
మీద, యో లోకం మీద వివేచన
ద్వేషం కల్గింది. అయితే బాటని ప్రకటించ
టానికి, అమె అనేదనను తొలగించటానికి
నేను కొంత ప్రయత్నం చేయవలసి పుం
టుంది. నాచంటి మనుషులకు భయపడినా,
నాచంటి మనుషులను అనుసరించటా
అలవాటులేదు కనుక ఆ ప్రయత్నం నేను
చేయగలననే నమ్మకం నాకు వుంది.

ఓ రోజు పుడయూ అమె నా గదిలోకి
వచ్చింది. అప్పటికే నేను ఆ గదిలోకి వచ్చి
బాంబుకోజులు చాటింది.

“పుడ్యోంకో వేరొనుకంటున్నారు.
మీలేమంటారు?” అంది. అమె పుడ్యోగం
మేల్పడటం నేను ఆశ్చర్యపడను. ఆడది
అమాతం చేస్తే అంత ఎక్కువ సాహసమని
కూడ అనుకుంటాను.

“చాల బాగుంటుంది. ఏమిటి పుడ్యో
గం?” అన్నాను.

“మీ ఆసీనుతోనే. యర్. డి. సి.గా
యిస్తానన్నాడు. చేద్దామని వుంది.” అని
అంది.

“కంగ్రామ్యరేషన్స్. యంత త్వరగా
యో పూజోన్నే పుడ్యోగం సంపాదించినందుకు
చాల సంతోషం. పుండండి యిప్పుడో
కోపి యిస్తాను.” అని లేచాను.

అమె పెదవుల మీద చిరువల్పు శ్రద్ధ
కొని కూర్చుంది. కొంచగా విరిసిన పెదవు
లతో నుంచి తెల్లని పల్లవరూప తళుక్కున
మెరిసి మాయమయ్యింది. అయితే, ఆ విరి
సిన పెదవులతో అనేదనా వలనమే ఎక్కువగా
అగునడింది.

అమెనుంచి దృష్టి మళ్ళింది స్థాస్థులలో
కాఫీ గ్లాసుతో పోసి ఆమెకిచ్చి “ఉద్యోగం
సంపాదించినందుకు కంగ్రామ్యరేషన్స్ కో,
పాటు కాఫీ కూడ అందుకోండి” అన్నాను.

అమె గ్లాసు తిండికాగి ‘కాఫీ’
చేసింది.

అమె కాఫీ పీస్ చేసుంటే అన్నాను,
“బహుశా కాఫీ ఎవరు చేసి పుంటాలో
గ్రహించే పుంటామనుకంటాను.”

“మీరే చేసి పుంటారు. మీరు రోజు
స్వాతో కుస్తీపడటం నేను చూస్తూనే
వున్నాను తండ్రి.”

అని అమె నా ముఖం వంక చూడటం
నేను గమనించకపోలేదు. అమె అలా నవ్వుతూ
పుంటే ఎంతో హాయిగా పుంటుంది. అమె
కళ్ళలో విషాదలేఖలు తొలగిపోవాలని,
అమె ముఖం సంతోషంతో నెలగాని అని
చుచాను.

ప్రతిబాధతోను కొంత విషాదం దాగి
పుంటుంది. అది అవకాశం వచ్చినపుడు పొంగి
పొక్కుతుంది. జీవితంలో అతివిషాదంలో
ఓ కన్నటి దిండుపు వదలగలిగితే ఆతర్వాత
చచ్చిపోయినా యితరులకు కొంత మిగిల్చి,
కొంత మెటల తీసుకు వెళ్తున్నట్లున్నమాట.
కురూప తనానికి విషాదానికి దగ్గర
సంబంధం వుంది. పొందర్యానికి సంతోషానికి
కూడ అంతే. పొందర్యం దక్క చక్కవులకు
అనుచు కలుగవేయటమే కాకుండా బ్రతుక్కి
బాటను కూడ వేస్తుంది. అది పచ్చగా
పరిచిందికే వారి ప్రమాదం. పొందర్యపు
విచ్చితో విచ్చి జీవితాలు ఏమయిందో మన
ముందు పున్న చరిత్ర మనకు చెప్పకుండా
వదలిపెట్టదు.

హాత్తుగా తట్టింది. అమె నా ఎదుట
కూర్చుని పుండని, ఆరోచనతో పడితే,
నవ్వు, నా చుట్టూ పున్న వాతావరణాన్ని
మరిచిపోతాను. యో ఆరోచన ఒక్కటే
జీవితాంతు వరకు స్పృహకుగా పుండేది.

“ఎమ్మల్ని ఒక్కటి అడగా?” అన్నాను
అమె వంక చూస్తూ. నా ప్రశ్నకు అమె
కొంచం కుంగుకుపోయింది కాని, కుంగుకుని అటు
కోటానికి ప్రయత్నించి,

“ఏమిటి!” అంది.

“మీరు ఎప్పుడూ దేనిని గురించో
ఆరోచించుతూ పుంటామనుకంటాను.”
అన్నాను.

అమె మొదట పులిక్కిపడి తరువాత
అంది. “నా ముఖం చూస్తే మీకు అలా
అడగానినంది పుంటుంది.”

కొంచుసేపు నా కళ్ళలోకి చూచి తను
వాత కిడికిర నుంచి బయటకు చూడ
పొంది. ఎవో చూడమార్గో అనవేమిటో

నాకు తెలుసు. నిజమన్నా కాటికి జలాని
యివ్వటం యివ్వం లేకపోవటం ఎవో
చూడటమన్నమాట.

అమె కళ్ళలోకి మూటగా చూశాను.
కళ్ళలో విషాద భావం ద్రవ్యం వుండక
టానికి సర్దంగా వుంది. పెదవులు వెళ్ళు
దిగా అదురుతున్నాయి. మనువు లేఖ
తెంపలు గంభీరాన్ని పులుముకున్నాయి.
యో వసుయంతో నేను ఏ సానుభూతి
వాక్యం పలికినా అమె విషాదం ఒక్కపోరి
భొంట్లోలా చిమ్ముతుంది. తరువాత అమెను
నిలా పూరదించాలో నాకు తెలియదు.

చాలసేపటి వరకు నేనేమీ మాట్లాడ
లేదు. అమె కిటికీలోనుంచి బయటకు
చూస్తోంది. నేను అమె వంక చూస్తున్నాను.

కొంచంసేపటికి మరను నా వంకకు
తెరిగి అడిగింది.

“అడవానికి బ్రతకాంటే ఏమిటావాలి?”

ఆ ప్రశ్న ఎందుకు అడుగుతూ వుండో
నాకు తెలుసు కాబట్టి తెలుస్తే అన్నాను.

“అడవాంటే అదిరిపోయే లోకం కావాలి”

“ఏంతగా వుంది మీ జవాబు. తర్వాత
ఏం కాలాలో చెప్పండి.”

విషాదాన్నింది కొంత మార్పు ఇందినట్లు
వుంది. దానిని గమనించి అమెకు మరింత
పుష్కాదాం కల్గించుదామనే పుద్బేళంతో
అన్నాను. “చూడండి సునమా! బ్రతకా
లాంటి అడవానికి ప్రత్యేకమైన క్యాలిఫీ
లేషన్లు అక్కరలేదు. ప్రతి విషయంలోను
ప్రతిక్షణంలోనూ తను ఆకడే అన్నవిషయం
గుర్తు తెచ్చుకోకుండా పుండగలగాలి. అనలు
ప్రీతి అంటే మరో పదార్థం లాంటిదని
ప్రీతి అనుకంటుంది.”

“మీ భావాలన్నీ విరుద్ధంగా వున్నాయి.
మొదటినుంచి మమ్మల్ని ఆశయాలుగా ప్రీతి
ఎప్పుడూ మరచిపోను, మిగిలిన బ్రతుకంతా
యితరుల కోసమే.”

“అని త్యాగం అనిపించుకోదు. అన కోసం
జీవించలేని బలహీనత.”

“జీవితంలో అన్ని పుంపాంతుకోటం
కూడ దురాగతం కాని, కాని..” యింకో ఏదో
చెప్పవోయి కమ్మలు బాధగా కదిలించి
మెట్టు దిగి వెళ్ళిపోగొంది. అమె ఏమి
గుర్తుకు వచ్చి వెళ్ళిపోతూ వుందో అర్థ
మయినా మెట్టు దిగుతూ పుంటే అమె
వంక చూశాను. పల్లగా బాధగా పున్న జడ
నమెను క్రిమంగా విక నాట్టు చేస్తోంది.
నమెనుకోని కవలకలు ఆ నాట్టునికి పోటీ



శుభ వార్త

మొండి వ్యాధులకు, కడుపునొప్పి, తలనొప్పి, చర్మవ్యాధులు, వండ్ల వ్యాధులకు ప్రత్యేక చికిత్స. వాడి పరీక్షతో వ్యాధిని నిర్ణయించుట. ప్రతివేర జిల్లా ముఖ్య కేంద్రాలలో మానాడి ప్రసిబులతో సంబంధం. మీ జిల్లా లేది కొరకు వ్రాయండి.

రాహున్ ప్రొడక్టుస్,

ఖైరతాబాద్, హైదరాబాద్-4 (H.O.)

(ద్రావి: కర్నూలు: బుధవారపు పేట.

(ద్రావి: గుంటూరు: ఉడిపి శ్రీ కృష్ణ లండ్ హౌస్, స్టేషన్ రోడ్.

—SWASTIK

టెన్ బీ మెలట్

స్వీచ్

మరియు ఉపకరణములు
ఉత్తమ సేవకు, మన్నికకు
శ్రేష్టమైనవి.

బహుమానం రూ. 51

కిన్నీలు, పెద్దలు—ఇంటిల్లిసాడి—చదివి అనందించ గల కథలు, సీరియల్స్, సినిమావార్తలు, మానవతలు ఇంతా ఎన్నో అకర్మణ్యతతో క్రిక్కిరిసిన పరిక్రమ తెలుగు మానవతకు చక్కని పేరు ముచ్చటపడింది. దిమ్మకోబడిన మానవతకి రూ. 51 బహుమానం ఇవ్వ అమను. సూచనలు 25-10-66 లోగా చేయాలి.

Model Stationery & Printing Works, Sakchi, Jamshedpur.

కవయిత్రులు : సృష్టి రచనలు ఆర్థిస్తున్నాయి. యధాశక్తి పోషించు.

దిశింట్లు వివరాలు, పరతులకు వ్రాయండి.

పుస్తకములు

5 పుస్తకముల పెట్టు రు. 5-50.

- (1) కాక్టేజిక్రం (2) మహాగర్
- (3) మింజన వద్దకులు, (4) 84 అవసరములు, (5) రహస్యహిట్ అల్పం. ఒక్కొక్క పుస్తకం రు. 2/- సాఫ్ట్ కట్, ప్యాకేజీ ఇవ్వం. ఇంకీ పుస్తక వ్రాయండి.

SULEKHA TRADERS,
WAT-7, Beat No. 13, Aligarh

అశుభార్

వడ్డాయి.

అమె వెళ్లిపోయిన తర్వాత కూడ అలాగే చాలసేపు చూస్తూ కూర్చుండిపోయాను.

* * *

ప్రేమించగలిగితే కురూపిని ప్రేమించాలి. అపైన చచ్చిపోవటానికి అభ్యసన వచ్చినా నిశ్చితంగా వుండగలను.

డైరీలో వ్రాసుకున్న యీ వ్యాకాన్సి రోజుకు ఒక్కసార్లైనా చదువుకుంటాను. చదువుకోగానే వెంటనే ప్రకృతి నిర్ణయాలు ద్వంద్వాల సమాంతరాల, నియమాలు అన్నీ వా మెదడులో సంఘర్షించుతాయి. ప్రకృతిలో వున్న అన్నీ మనిషికి ఎక్కువగా పునయోగపడ్డాయి. తనముందు ఎదురుపడిన ప్రతిక్షణాన్ని 'జీవితం' లోకి త్రోసివేయాలనుకుంటాడు మనిషి. బాహ్యంగా అగుపడుతున్న కొన్ని వ్యతిరేకాలు అంతర్గతంగా మనిషికి చాల పునయోగపడ్తున్నాయి.

జీవితం కొనం ఆరాటపడేవాడు ప్రతి నిమిషాన్నిండి కొంత పిండి పుంజుకోవాలని చూస్తాడు. పుంజుకున్నది పుండంగా మారిన తర్వాత గుండె అగి చచ్చిపోతే?

మూడునెలలుగా అందరినీ అమ్మాయితో పరిచయం ఏర్పరచుకొని ఆమెను గురించే ఆలోచిస్తున్నాను. సొందర్యం అంటే ఆరాధన తగ్గిందా లేక కురూపితనమంటే ప్రేమ, సానుభూతి పెరిగిందా అని ప్రశ్నించు కున్నాను. సంతృప్తి కరమైన జవాబు దొరక లేదు.

కొన్ని ప్రశ్నలకు జవాబులు మనసుతోను, జీవితంతోను కూడ దొరకవు. మరలు అంటే నాకు సానుభూతి వుంది. ఆమెను పూరడించ గలను. జీవితమంటే ఆకలిగించగలను. అయితే ఆ ఆకలి ఏస్పాల్లో నిలువగలదో నేను కొంచెం వెతుక్కోవలసి వుంటుంది.

ఓ రోజు సాయంత్రం ఆఫీసునుంచి కొంచెం అలస్యంగా తిరిగివచ్చాను. నాకంటే ముందే వచ్చింది మరలు. నేను వచ్చేసరికి ముందు గదిలో కూర్చుని మరలు వెక్కి వెక్కి ఏడుస్తూ వుంది. అమె ఏడుస్తూ వుంటే నా గదిలోకి వెళ్లాలనిపించలేదు. వెంటనే అమె దగ్గరకు వెళ్ళేను. మొక దాదో ముసలి తల్లి ఏదో పని చేసుకుంటూ వుంది.

ప్రేమించగలిగితే కురూపిని ప్రేమించాలి

మనిషి తలపిల్లి హాతుగా నానంక చూచి మరల దించుకొంది. ఆచూపు చూడ గానే నాకు గతిన భావం యిది—గుంతలోనిది కొన్ని గుండెలను పీడించి అంతటితో నదలి పెట్టక వర్తమానం వెంట కూడ కూని రాగం తీస్తూ వుంటాయి. బ్రతుక్కి భవిష్యత్, గతాలు తోడ్పడకపోతే వర్తమానం ఒంటరిగా మనిషిని ఏమి చేయలేదు.

అమె తన వికారితనాన్ని మరోసారి గుత్తుకు తెచ్చుకొని ఏడుస్తూ వుంది. మరలు కన్నీళ్లు తడుచుకుంటూ కూర్చుంది కాని ఏమీ మాట్లాడలేదు. నల్లగా వుడికిన ఆమె కళ్ళ నుంక చూస్తూ మరల అడిగాను "ఏందుకు మరమా ఏడుస్తున్నావు?"

"ఇకవుకి, ఆడవానికి దుఃఖం వుండని తెలుపుకోవాలికి దారి అదే"

"ఆ దారి వలన ప్రయోజనం?"
"శూన్యమే కావచ్చు. కాని, కన్నీరంతా జారిపోయిన తర్వాత మిగిలిన సారంలేని జీవితం శూన్యంలోకి జారిపోతేనే బావుంటుంది."

"శూన్యం అందుగా వుండదు."
"అందు శూన్యం వైపు దారి చూపదు. అందరూ అందు కావాలనుకోవచ్చు. కొందరు దురదృష్టవంతులు తనకు లేని అండాన్ని యితరుల కోసం పువాలనుకుంటారు."

"వాళ్ళు నిర్భాగ్యులు కాదు. సృష్టి యిచ్చిన ప్రతివానికి కొంత విలువ వుంటుంది. ఆ విలువలు యితరులకు పునయోగించాలని అనుకొని, పునయోగించ నపుడు విషాదాన్ని కొనితెచ్చుకొనేది. విషాదం కంటే క్షణాలూ వెలిగిన చిరునవ్వు జీవితానికి ఎక్కువ వెలుగునిస్తుంది."

మరలు ఏమీ సమాధానం యివ్వలేదు. దీర్ఘంగా నిట్టూర్పులూ కుక్కిలో వెనక్కి వారింది.

"ఏందుకు ఏడుస్తున్నావు?" మరల అడిగాను.

నా కళ్ళలోకి క్షణాలూ చూచి అంది. "కాదు తెలుసుకొని మీరు కూడ బాధ పడ్తారు."

"మనము అంత తేలికగా బాధపడదు. అన్నాను నవ్వుతూ.

"అని పైరగాటలు. నమ్మి గురించి మీరు కూడ బాధపడటం నాకు యిష్టం లేదు."

“నేనడిగిన ప్రశ్నకు బాటూ తెలియదు.
మళ్ళీ ఎందుకు ఏడుస్తున్నావో చెప్పింది.”
“చెప్పకపోతే?”
“నేను కూడ ఏడుస్తాను.”

ఆమె పెదవుల మీద చిన్న దరహసరేఖ
మెరిసి మాయమయింది. వెంటనే గంభీరత
తెచ్చుకొని అంది “నేను అందంగా లేను
కదూ!”

ఆమె కళ్ళల్లోకి సూటిగా చూశాను
పులిక్కివడి. ఆమె నా కళ్ళల్లోకి సూటిగా
చూచి చెప్పుకొంది. “యివ్వాలి ఆఫీసరు
పైల్ సరిగా లేకపోతే అందంగా లేనవి
తిట్టాడు. నేను అందంగా లేనిమాట నిజమే.
కాని యీ ప్రపంచానికి కావలసింది యీ
అందం సంగతే. ఆఫీసులో ఎవ్వరూ సరిగా
మోటుడరు. అంతా ముఖం విట్టించు
కుంటారు. నేను పాపపు రూపాన్ని నావంక
అదోరకంగా చూస్తారు. నాకు యిన్ని జరు
గుతూ వుంటే ఏడవకుండా ఎలా వుండను?”

ప్రపంచం ఆడదానితో మాడాలనుకొనే
సౌందర్యం మరిదేనితోనూ చూడదు. చూడా
లనుకోదు. అటువంటి మగవాడే సరిధులలో
తిసి సౌందర్యాన్ని పరిమితం చేయటం
యీ స్త్రీ నేర్చుకొని చాల సంవత్సరా
లయింది. అయితే, అందమే లేని సురమ
లాంటి స్త్రీ...?

సురమ వేసుకున్న ప్రశ్న వేసు కూడ
వేసుకొని వుండవచ్చు.

“సురమా! ఎవరో అచ్చారని బాధపడటం
మనల్ని మలుముకోవటమే. మనం బ్రతికేది
వాళ్ళ కోసం కాదు. మన కోసం. అసలు
మనషి తోటిమనషి కోసం బ్రతకడు.
ప్రాణాన్ని నిలబెట్టుకోడు, యివ్వడు. తేన
లం అవసరం తీర్చుకుంటాడు. అయితే
సంఘం తోటిమనషి కోసం బ్రతకటమే
అంటుంది. అలా బ్రతకటం యిష్టంలేని
చాలమంది తన్నులు తిట్లుతిన్నారు. నువ్వు
బాధపడటం మానివేయి.”

“నన్ను ఓదార్చటానికి ప్రయత్నించ
కండి. నా మనస్సు బ్రతకమంటుందికాని,
లేకపోతే యీసాటికి యీసంఘం కారణం
గానే చచ్చిపోయేదాన్ని.”

ఆ మాటలతో ఓదార్పు కన్న ఆ మనసుకు
యింకా ఏదో కావాలి. అది, అభివృద్ధిగిలితే
జీవితం మీద ఆత పుట్టవచ్చు.

ఓ రోజు సాయంత్రం సురమ వెనుక
దొడ్లో ఏదో పని చేసుకొంటోంది. నేను
అగిడికోకి వచ్చిన తర్వాత సురమ పనిచేస్తూ
వుండగా చూడటం యిదే మొదటిసారి.
ఎప్పుడూ విచారంగా కూర్చుని ఆలోచిం

శ ల హా

క్రోన్ స్ట్రూమ అవందు, బలం, శక్తిని తిరిగి
యిచ్చేందుకు అద్భుతకారమైనది. సరాసరి బలంకు
పెంపూతకు వాడే వై. అం. 1 సీసా రు. 11-50
సెక్స్ రేజింగ్ అర్థం యిటుకు రు. 27/-
ఎవ్వరూ తెలుసుకొనాలి నాకు తెలుసుకుంటే తెలుసుకుంటే.

డాక్టర్ కర్నం నర్సయ్య.

Sex Specialists (Estd 1904)
అజంపురా-హైల్డ్ నర్సయ్య, మలామిల్ బిల్డింగ్స్
హైదరాబాద్-36 (అం. రి. నెట్)

కుందిక

డి. గవిలాదార్ నర్సయ్య

ప్రీవామ్మతం

అరోగ్యానికి బలానికి

అయుర్వేదాశ్రమం
ప్రైవేట్ లిమిటెడ్
మదరాసు-17

బిటెక్స్

అత్యంతరణ సామగ్రి

- * బిటెక్స్ కాటుక
- * బిటెక్స్ బింది
- * బిటెక్స్ కుంకుం పేస్ట్



శ్రీ మహా దేవీ యువాదు:
అ ర విండ్ లే బ రే ట రీస్
హాస్టల్ నెం. 1415, మద్రాసు-17.

ఓం! శాంతి! శాంతి!



సుఖ జీవిత సేవ

“సిద్ధమై ద్యమహిమ”

సిద్ధమై పాటిలేని కీర్తికి ఒక తార్కాణము

శ్రీ. టి. కృష్ణమూర్తి ఆచార్య గారికి

‘మేల్ మాయల్ మందు’
(Regd)

పీర్లకాల చర్యకోగములకు చక్కని నివారణ

వల్లరంగు, ఎర్రరంగు పొడలు, దబ్బులు, పొట్లు, గిట్ట (చర్మ సంబంధము) పొడలు గల చోట్లలో
తిమ్మరు, నాదితో పొడిచివచ్చుచు వచ్చే లేకుండుట, నివ్వనది వోల్పులు గలిగిన తెలియకుండుట,
దుర్బలను నర్మ అవయవములందు వ్యాపించి, రక్తముతో కలిసి ముక్కు కలుగజేయుట, (నగముల
సంబంధము) చేతి వేళ్లు ముడుచుకోవటం, బోల్పులు లేవటం, ముక్కు బంధములు, పొడము
నందు వల్ల పువ్వులు ఏర్పడుట, కాలుచేతులు వ్రేళ్ళు తగ్గుట, ముక్కు పొట్టవడటం,
మామలుకు విమగు పుట్టించు రుములు (అన్ని సంబంధము) నిటికి చక్కని నివారణ.

1 మందలం (40 గోజలు) నూనె, లేహ్యము రు. 8-50 తపాలా ఖర్చు రు. 2/-

3 టెన్సుల శ్రీ పరమాత్మ వైలం రు. 3-50 తపాలా ఖర్చు రు. 1-50

సిద్ధ దాకర్

శ్రీ. టి. కృష్ణమూర్తి ఆచార్య టి సన్యు

5/22, మేల్ మాయల్ P.O., (N.A. Dt.)

తన అప్పు ఏదీ వేరూ పెరగని సులభ యాలోచన చేస్తూ వుండంటే ఏదో కొంచెం హేళి ముండి వుండాలి. మెట్లు దిగి బజారుకు వెళ్తూ వుండగా యింటిలోకి తొంగి చూశాను. తడిచేయి చెంబుకు వ్రాసుకొంటూ హాలులోకి వచ్చింది సురమ.

వెంటనే అడిగేశాను “ఏమిటి విశేషం. బిజీగా వున్నావనుకుంటూ”

“అమ్మ భద్రాచలం వెళ్లింది. వండుకోటం తప్పదు కనక ప్రయత్నం చేస్తున్నాను.” అంది.

“అదబాగా? వంట చేయటమా? క్షాన్ట్ అవ్ కల్పర్థం.. అటు ప్రపంచానికేసి చూడు.. పోయి ముందు కూర్చున్న మగవాడు మండించటం చేతగాక బిక్కుముఖం పోసుకూర్చున్నాడు” అన్నాను హాస్యధోరణిలో.

తా హాస్యాన్ని ఆమె రెక్కించినట్లు లేదు, అంది “అమ్మ వారంరోజుల వరకు రాదు. అంతవరకు వంటరిగా వుండాలంటే నాకు భయం.”

అమ్మ చూచి తాను భయపడే వాళ్ళ ముఠా ఒంటరిగా వుండరు. నలుగురి మధ్య నిలబడి తనని కాసేపు మరచిపోవటానికి ప్రయత్నించుతారు. సురమ తన కురూపి తనాన్ని ఇష్టపెట్టికే తెచ్చుకొని భయపడ్డా వుంటుంది. ఆ విషయం దృష్టిలో వుంతుకొని అన్నాను. “సురమా! నీకభ్యంతరం లేకపోతే రాత్తుళ్లు నా గదిలో వండుకో”

ఆమెకళ్ళల్లోకి సూటిగాచూశాను. ఆమె తల ఎత్తినా కళ్ళల్లోకి తడబడుతూ చూచి చూచి “వద్దు.. వద్దు.. యింక ఎప్పుడూ అలా అనకండి” అని తలదించుకొంది.

యిప్పుడు ఆమె యింకా దేనిని గురించి భయపడుతుందో కూడ తెలిసింది. అయినా తానిని యింకా పొడిగించి సురమను బాధ పెట్టటం యిష్టంలేక బజారుకు వెళ్లి తొలియి రౌలి తొమ్మిదింటికి తిరిగివచ్చాను.

నన్న నన్నగా తువర పడ్తోంది. దాని కనుగుణంగానే గాలి కూడ వీసోంది. కొంచెం చలిగా వుంది. గడియారం గంటకాలాన్ని పొడిగించి పదిసార్లు మ్రోగి మరల తన పని దూసుకొంటోంది. గది తలుపులు, కిటికీ తలుపులు బిగించి ఏదో వున్నకం తిరగ చేస్తున్నాను.

తలుపు మీద చప్పుడయింది.

వున్నకంలో మునిగిపోయి మొదట అంతగా లక్ష్యపెట్టలేదు. కాని మరల చప్పుడు విక్కువయింది. లేచి వెళ్లి తలుపుతీశాను.

సురమ—అశ్చర్యపోయాను.

అశ్చర్యం

దాద, దిందు, బెడ్ పీట్ తో పహా వచ్చింది. ఆమెను చూచి అశ్చర్యమైంది తేరుకొనే లోపల ఆమె నన్ను తోసుకొంటూ లోపలకు వెళ్లి చాప పరుచుకొని, దుప్పటి పరుచుకొని నావంక తిరిగి అంది “ఏమిటి అలా చూస్తున్నారు! తలుపు వేయాలని లేదా? నాకు చలిగా వుంది, తలుపు వేయండి” అని చాప మీద వెల్లకిలా వండుకొంది. తలుపులకు గడియనేసి నేను నా మంచం మీద చేరుకొని అన్నాను. “అదదానికి భయాన్ని చూచి భయపడటం అంటారు.”

సురమ నా వంక చూచి ప్రక్కన కిటికీలో వున్న పత్రిక తీసి పేజీలు త్రిప్పు తోంది ఏమీ మాట్లాడలేదు. నేను వున్న కం చదవటంలో మునిగిపోయి ఓ గంట గడిపేశాను. వున్నకం చదవటం పూర్తయే సరికి సురమ న్నడపోవటానికి వున్నకమించింది. వెల్లకిలా వడుకొని వుంది. గుండెల మీద పేజీలు విడదీసే పత్రిక పడివుంది. ఆమె ఉవ్వాళ్ళ నెత్తెత్తెలుకు పత్రిక ఎగిరెగిరి పడ్తోంది. ఆమె కనుల వంక చూశాను. మూసుకుపోయిన కళ్ళల్లో ఎంతో తృప్తి అగుపడ్తోంది.

బయట వర్షం ఎక్కువయింది. అప్పుడప్పుడు పురిమిన శబ్దం వస్తోంది. లైటు ఆర్పివేసి బెడ్ లైటు వేసి సురమ వంక చూస్తూ ఆలోచించసాగాను.

విరు చీకటి వ్యాపించిన వా గదిని, అందులో వున్న సురమను, నన్ను బయటనుంచి చూచి యానంఘం ఏమి చేయగలదో నాకు తెలుసు. నన్ను సురమనులు నేరస్తుగా నిలబెడుతుంది. తన దగ్గర ఏదో శాసనం వుందని చూపించి నేరస్తులగా నిర్ణయించు తుంది యానంఘం. అందుకు నేను భయపడను, బాధపడను.

మేము నేరస్తులుగా మారిన తర్వాత నేను తనకోసం ఏమి చేస్తున్నానో సురమవూహించుకొంటే అంతేచాలు.. ఆమె నా గుండెల మీద వాలిపోగలదు. ఆనందంగా బ్రతకగలదు. యో ఆశయం వెరవేరితే నేరస్తుడిగానే కాదు, మహాపాపిగా చిత్రించబడ్డా సహించగలను.

నేరం—పాపం—నంఘం—యా మూడింటికి సంబంధం వూహకేగాని వాస్తవానికి చాల దూరం. నంఘంలో చేయటానికి నేరమయితే అవని తన సుఖం కోసం చాలుగా వైనా చేయగలదు. యిటువంటి ఎన్నో

శాటి తారి చూసేది సులభమే అంటే భోల్లుమని ఏడుస్తుంది కూడాన్ను. అయితే నేను యీ నంఘానికి చాలుగా వుండి సురమను బ్రతుకుమార్గంలో ముందుకు తీసుకువెళ్ళదలచుకోలేదు. నంఘం అక్షిం తలు వేసినా, శాపం యిచ్చినా బాహ్యంగానే చేస్తాను.

వెక్కివెక్కి ఏడ్చు వినబడటంతో నా ఆలోచనలు తెగిపోయాయి. సురమ వెక్కి వెక్కి ఏడుస్తూ వుంది. ఎందుకో అర్థం కాలేదు. లేచి లైటువేసి చాప మీదే సురమ ప్రక్కన కూర్చుని ఆమె ముఖాన్ని నావైపుకు తిప్పుకొని అడిగాను.

“సురమా ఎందుకు ఏడుస్తున్నావు?” చాలసేపటికి ఆమెనుంచి జవాబు రాలేదు. చాలసేపటికి ఏడుపు అవుకొని అంది “అమ్మకు నేనంటే పూర్తి నమ్మకముంది.”

“దేనిది? ఏమిటది?” అర్థంకాక కొంచెం అదుర్దాగానే అడిగాను. “తను భద్రాచలం వెళ్ళేటప్పుడు మీ గదిలోనే పడుకోమని చెప్పివెళ్ళింది. పెళ్ళికాని అడవిల్లకు ఏతల్లి అలా చెప్పదు. కాని, అమ్మ నమ్మకం—నా కురూపితనం ఎటువంటి ప్రమాదానికి దారి తీయదని.”

సురమ మాటలకు పులికిపడ్డాను. మాతృత్వం కూడా సొందర్యాన్ని ఆరాధించు తుందా? చలుకున్న మొలకెత్తిన నాప్రశ్నకు జవాబు దొరకలేదు. యాలోపల సురమ అంటోంది “ప్రపంచంలో ప్రతి ఒక్కళ్ళు నాకు ఏదో విధంగా అన్యాయం చేస్తున్నారు. అమ్మనుంచి ఆసీనరు వరకు నన్ను అంతర్గతంగా బాధించుతూనే వున్నారు. నేను చచ్చిపోవాలి.. చచ్చిపోవాలి.”

కను కాలనులోనుంచి బిందువులు జల తల రాలి క్రిందపడ్డాయి. ఆమె కన్నులు తుడుస్తూ అన్నాను “సురమా! నిన్ను ఎవరూ బాధ పెట్టటంలేదు. నువ్వు ఆ కోణంతో ప్రతివాళ్ళను చూస్తున్నావు. నువ్వు చచ్చి పోవవసరంలేదు. నువ్వు పుట్టింది ఆత్మ హత్య చేసుకోవటానికి కాదు, జీవితంతో బ్రతకటానికి. ఆ జీవితం నీకు కల్గిందే. నాయీ గుండెలలో నీకు శాశ్వత శాంతి ప్రాసాదాన్ని నిర్మించుతాను సురమా?” అని ఆమెను గుండెలకు అదుముకున్నాను.

ఆమె వెచ్చని కన్నీటితో నా గుండెలు తడిసిపోయాయి. ఆమె గుండెలలోనుంచి పొంగిన ఆ కన్నీరు నన్ను సునువెచ్చని స్వర్గతో పులికించేసింది. ఆ పులికింతలో ఆమె నన్ను మరొక గట్టిగా హత్తుకుంది.

ఇదిగో....



- కొత్త పెద్ద-సైజు నం. 1
- కొత్త ఆకర్షణీయమైన కాగితపు మూత—
- కొత్త లేత గులాబీ రంగు గల సబ్బు—
- అప్పుడే కొనిన తాజా గులాబీ సువాసన గలది—

దాని పెద్ద-సైజు నం. 1 గోడ్రెజ్ వారిది-దాదాపు ఏబది వందల
రూపాయల వలె పెద్ద కుటుంబ సభ్యులకు—మెచ్చుకోని అయి
ష్టంగా ఉపయోగించే వారికి ప్రత్యేకంగా తయారు చేయ
బడిన—మనోహరమైన గులాబీ సువాసన గలది. వాడుకలో దాని
కారణం విలసిల్లుతుంది. దాని ఎక్కువ మరుగునిస్తుంది. మీ
సొమ్ముకు ఇటువంటి సభ్యులకంటే దాని ఎక్కువ విలువ
ఉన్నది. వేరే నం. 1. దీక్షను వారి చూడండి.

గోడ్రెజ్ నం. 1

ఎన్నోకొనుటలో
ప్రథమం,
ఖర్చు తక్కువలో
ప్రథమం.

Goddess
గోడ్రెజ్

సబ్బులలో
ఉత్తమ నామము

(K-11)

రాజధానిలో పతిత స్త్రీ జనోద్ధరణ కృషి

ఆధునిక కాలంలో వేళ్ళావృత్తి నిర్మూలనకేసం కృషిచేసిన వారిలో కేశవ చంద్రసేన్ ఒకరు. ఈ దేశంలో 'ఎస్సోసియేషన్ ఫర్ మోరల్ మిండ్ సోషల్ హెల్పింగ్' 1928 లో నెలకొల్పబడింది. 1956 లో వేళ్ళావృత్తినినిషేధించే చట్టం ఒకటి వచ్చి, 1958 కి అన్నిరాష్ట్రాలలో అమలు జరిగింది. ఈ విషయమయి కృషిచేసే సంస్థలలో హైదరాబాదు లోని 'వారీ సుధార్ సొసైటీ' ఒకటి.

“శ్రీమతి మొదటి పాదంలో కాలు పూరిస్తున్నాం. వివిధ వృత్తుల్లో ఉచితంగా జారిన యువతులు ఉత్తమ జీవితాన్ని శిక్షణ ఇస్తున్నాము. వారి మానసిక కోససాగించేందుకు కృషిచేస్తున్నాము. మా వికాసానికి, అనువైన పద్ధతులను అవలంబిస్తున్నాం. తగిన భర్తలనుకూడా అన్వేషించి



వారీ సుధర్ (ఎస్సోసియేషన్) వారు గత వార్షికోత్సవంనందర్బంంలో జానపద వృత్తం ఏర్పాటు చేసినప్పుడు తీసిన చిత్రం.

వేద్దం సమక్షంలో పెళ్ళిచేసి, తిరిగి సమాజంలోనికి పంపిస్తున్నాము. కానీ...” అంటూ అగిపోయారు శ్రీమతి ప్రేమ లతాగిమ్మ. గత 15 సంవత్సరాలుగా పతితల ఉద్ధరణకు అచరళ కృషి చేస్తున్న జవాహర్ నుండి అమె ఒకరు.

సంసారంతో సమాజంలో ప్రవేశించిన స్త్రీలు అనేతిక ఇక్కుల వాతావరణం వల్ల నేమీ, మరో కారణంవల్ల నైతేనేమీ మళ్ళీ పతితలుగా మారుతున్న సందర్భాలున్నాయని శ్రీమతి ప్రేమలత తెలిపారు.

ఆర్థిక ఇబ్బందుల వల్లనేమీ, నూతన దాంపత్యంలో అసంతృప్తి వల్లనేమీ, సవతితల్లి, అత్తగారి పిరువల్లనేమీ వయస్సులో వ్యత్యాసాల హెచ్చువల్లనేమీ, వలుపుడు స్త్రీలు పథవిహీనలవుతున్నారు. అనేతిక పథగాములవుతున్నారు. చివరికి పతితలై కోర్టులకెక్కుతున్నారు. కానీ ద్వారా మనసి పరక్షణ, దృష్టిధన్వి అమోళంగా మార్చడం నిధ్యం కొదవులే వలురంగాలలో నిరూపితమయింది. అందుకే సమాజ సేవా తత్వరత గలవ్యక్తులు సంస్కరణలకు అంకితమవుతున్నారు. ప్రభుత్వం చట్టాద్వారా అనేతిక చట్టాలను మార్చలేని పీఠిలో వారు సంస్కరద్వారా సమాజాన్ని సవార్గాన గమించజేస్తున్నారు. శ్రీమతి వెల్లోడి వంటి సహాళలు, హైదరాబాదులోని వారీ సుధర్ సొసైటీ లాంటి సంస్థలు పెరిగితే, నైతిక విలువలు పునరుద్ధరించ బడుతాయి.

ఒకమాట మౌదాసులో జరిగిన మహిళల సమావేశానికి హైదరాబాదు నుండి శ్రీమతి వెల్లోడి వెళ్లారు. అక్కడ శ్రీమతి పి.టి. లక్ష్మి స్త్రీలకోసం కావిస్తున్న కృషిని గమనించారు. మూర్తిని పొందారు. తిరిగి హైదరాబాదుకు రావడంతోనే వగరంలోని ప్రముఖ మహిళలను, వ్యక్తులను ఆహ్వానించి వారీ సుధర్ సొసైటీని నెలకొల్పవలసిన అవశ్యకతను తెలియజేశారు. 1951 లో ఆ సొసైటీని స్థాపించారు. అప్పటికిందా హైదరాబాదు ప్రభుత్వం వ్యభిచార నిరోధక చట్టాన్ని ఆమోదించలేదు. ప్రభుత్వం వెంటనే దాన్ని అమలు పర్చు

తానక (వలకాడ) లోని అంబేద్కర్ విద్యాలయం నుండి పట్టాభిషేకం పొందింది. అది కేవలం వారి సుధార్ సాసేటి సాధించిన తొలి విజయం. ఈ కుటుంబం దోమలగా నిర్ణయించబడిన వారికి ఒక గృహాన్ని సమకాలీన వాడ్యత ప్రభుత్వంపై కట్టించింది. వారి సుధార్ సాసేటి ఒక వారి సదనం స్థాపించి ప్రభుత్వానికి సహకరించింది. 1958 లో ఈ సంస్కారగృహం స్థాపితమైంది. అప్పటి భోంపంత్రి శ్రీ డి. జి. చింతు ఈ సాసేటికి అధ్యక్షుడుగా ఉన్నారు. నాటినుంచి నేటి వరకూ తమిళ ప్రేమల గారక కార్యదర్శిగా కనీసం ఉన్నారు.

వ్యభిచార నిరోధక కుటుంబం క్రింద వ్యాయస్థానం స్త్రీలకు రెజిస్ట్రేషన్ విధిస్తున్నది. వారిని ఈ సంస్కారగృహానికి (వారి సదనం) పంపిస్తున్నది. రిజిస్ట్రేషన్ ఉన్న వారిని కూడా పంపిస్తుంది. ప్రస్తుతం 42 గురికి వివాహాంగుల వున్న ఈ సంస్కారగృహంలో ప్రవేశించిన వెంటనే ప్రతి స్త్రీని వైద్య పరీక్ష కోసం అస్పత్రికి పంపతారు. వారి సుధార్ సాసేటి తరఫున ఒక సహకరించే డెంట్, మేట్రన్, చాీదర్లు తగవుపై విద్యపిస్తారు. ప్రభుత్వం నుండి ఈ సదనం భర్తీలు ఏటా 18 వేల రూపాయలు గ్రాంటు లభిస్తుంది.

పృథుల శిక్షణ

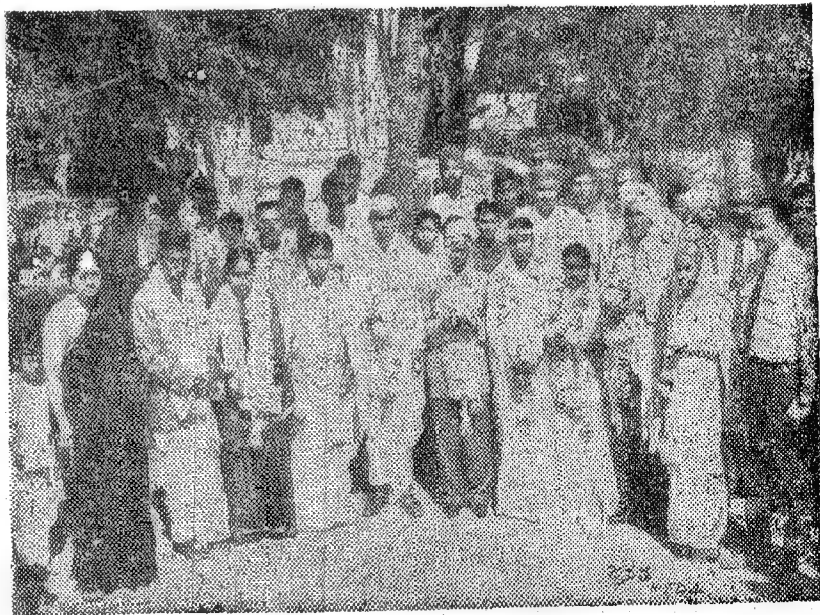
ఈ సంస్కార సదనంలో స్త్రీలకు చక్కని శిక్షణ గలవుతున్నారు. గత జీవితాన్ని విస్మరించే కేదు గలిగి వాతావరణంలో ఉంచబడుతున్నారు. ఉదయం నడినుండి నాలుగు గంటలవరకు తరగతులు నిర్వహించే ప్రణాళిక ఉన్నాయి. కుటుంబ విచ్ఛేదం, వివాహాలపై, పిల్లల వస్తువుల తయారీపై విషయాలు నేర్పడానికి ఉపయోగపడతాయి. స్త్రీల తయారీ చోసే వస్తువులను అభివృద్ధి పరిశ్రమిక ప్రదర్శనలో కూడా ప్రదర్శిస్తున్నారు.

కేసు సర్దు

కోర్టు నుండి ఈ సదనంకు వచ్చిన తర్వాత సహకరించే డెంట్ వారితో చివరగా ప్రశ్నలు ఉంటాయి. వాళ్ళు ఏ

యాల తెలుసుకుంటారు. వరిస్టితులను తర్ఫీదు చేస్తారు. స్త్రీలు అక్కడ వరిస్టితులను తనలా చేస్తారు. కేసువర్క్ పద్ధతుల ద్వారా వారి తీర్పు దిద్దడానికి ప్రయత్నిస్తారు. వైతిక సామాజిక అంగీకారం మంచి అంధప్రదేశ్ కాపు కొన్నాళ్ళ క్రితం స్టేట్ అక్సెస్టర్గా పనిచేసిన కుమారి పి. రాధాకృష్ణ శైలాంబే కుటుంబం రాణి. అమె కాంతకాలం పాటు సదనంకు సహకరించే డెంట్గా పనిచేసి, కేసువర్క్

వ్యభిచారం సామాజిక వాద్యాన్ని తగ్గించడం, ముఖ్యంగా అసంతృప్తి వరిచా మాజీలను సంస్కరణ ద్వారా, నివారణ పర్యల ద్వారా తగ్గించడానికి సాసేటి పూనుకుంటున్నది. సభ్యులను బాగు చేయడానికి గాని వృత్తివరమైన శిక్షణను గరవుతున్నది. శిక్షకాలం పూర్తి అయిన తర్వాత తిరిగి సమాజంలో ధైర్యంగా, జీవించడానికి దోహదపడుతున్నది. ఏటా నుండి కన్నా కాపుల పునరావాస కల్పనకు



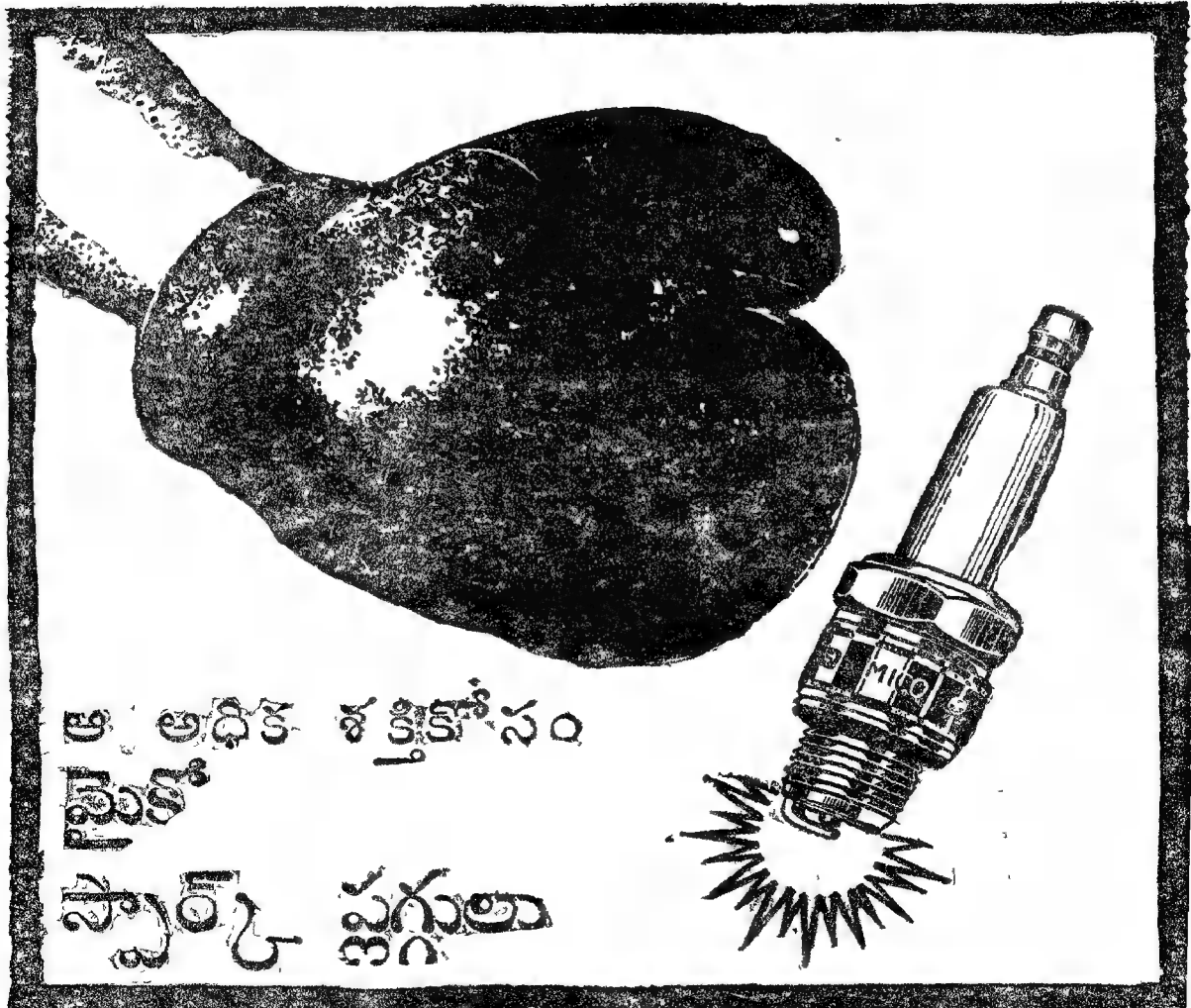
వారి సదనం సభ్యుల వివాహ దృశ్యం

పద్ధతులను కాపతక్యంగా అవలంబించి, స్త్రీల కాథం జరుపుకు తగ్గించేవారు. ఈ సంస్కార సదనంలో వయస్సుమరిగిన వారిని చేర్చుకోరు. 15 ఏళ్ళ నుండి 21 వ సంవత్సరం లోపున గందారిణి కోర్టు కుంపిస్తుంది. వీరిలో కలుపుకు పెళ్ళయిన వారు కూడా ఉన్నారు. వారి మనోభావాలను తెలుసుకుని తదనుగుణంగా సదనం నిర్వాహకులు నడుచుకుంటారు. వీరిని అప్పుడప్పుడు వివరయాత్రలకు సీనియాలకు కూడా తీసుకువెళ్లి ఉల్లాసాన్ని కలిగిస్తారు. సమాజంలో తామూ సభ్యులమేనన్న భావనను కలిగిస్తారు. ఏటా వారి కోర్టువాలు జరుగుతాయి. పెద్దలందరూ హాజరు. సాంస్కృతిక కార్యక్రమాలు, జానపద నృత్యాలలో ఈ స్త్రీలు పాల్గొంటున్నారు. సంగీతం, నృత్యం కూడా వేళ్ళ నాన్నర్లు ఉన్నప్పుడు మామూలు

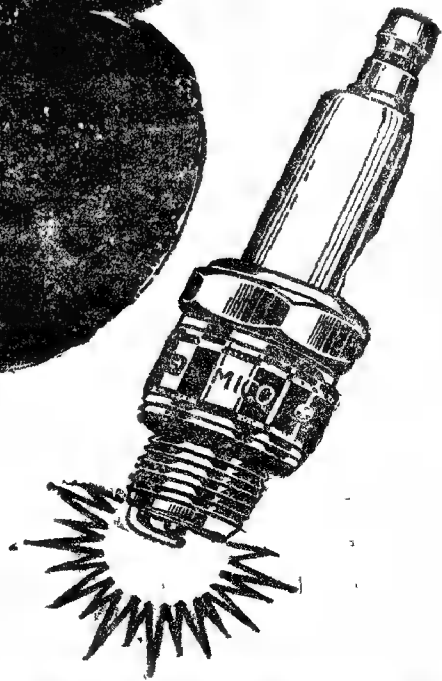
సాసేటి పూనుకున్నది. విడుదలైన తర్వాత ఈ స్త్రీలు ఏం చేస్తారు? రక్షణ ఏట్లా? అందుకే వీరికి వివాహాలు జరిపించడానికి, సమాజంలో గౌరవంగా జీవించడానికి కృషి చేస్తున్నది. ఉద్యోగాలు సమకూరుస్తున్నది. తల్లిదండ్రులు తిరిగి తమ కూతురును తీసుకోగలిగితే, అప్పగిస్తున్నది. పోలే, వివాహం సంగతి.

ఒకనాడు వరిస్టితుల కారణంగా జీవితంలో తప్పులుడుగు వేసినప్పటికీ, తిరిగి సద్బీలమైన జీవితాన్ని కొనసాగించడానికి నిర్ణయించుకొన్న ఈ స్త్రీలను వివాహ మాడేవారు సమాజంలో లేకపోలేదు. ముఖ్యంగా మిలిటరీ చెందిన సైనికులు వీరిని వివాహం చేసుకుంటామని దరఖాస్తులు పెట్టుకున్నారని సాసేటి అర్గవైజరు డై. రంగారావు ఈ రచయితతో తెల్పారు; దురభిప్రాయం చాలా నిశితంగా సాసేటి

—బాసాని సుదర్శన్ రెడ్డి ●



ఆ అధిక శక్తికోసం
మైకో
స్పార్క్ ప్లగ్లు



ఆ అధిక శక్తిని మైకో స్పార్క్ ప్లగ్లతో దీని ఇంజనులలో ఉంచండి. శక్తివంతమైన మైకో స్పార్క్ ప్లగ్లు
వారి ఇంజనులను తయారుగా నార్లు మారుచక్రముల బంధు. మోటార్లు మరియు మోటారు ఫెసిల్టీ
వారి ఇంజనులను మారుచక్రములకుగాను ప్రత్యేకముగా తయారు చేయబడినవి.
మైకో కృష్ణ డిజిల్ మరియు ప్రయాణ సౌకర్యములకు



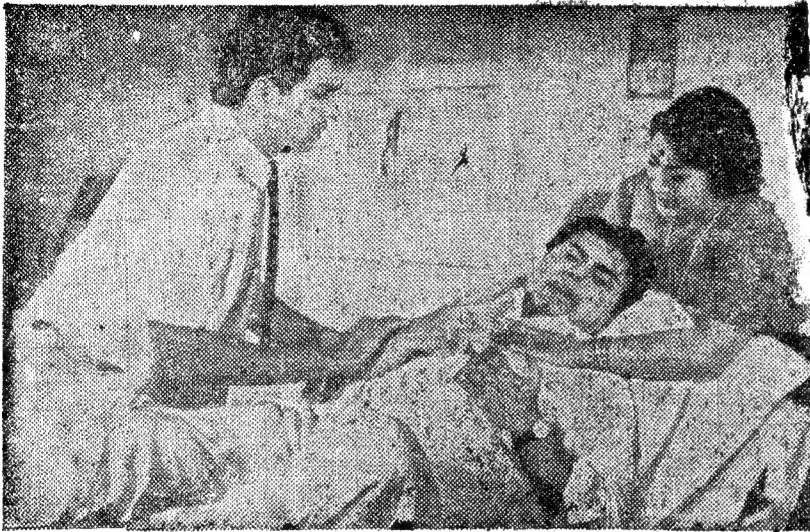
— 100 —

మోటారు ఇంజన్లకు కలిగి మిటెడ్. బెంగళూరు

మోటారు ఇంజన్లకు కలిగి మిటెడ్. బెంగళూరు

మరియు హైదరాబాద్ అటో సర్కిల్, 49, మహాత్మాగాంధీ రోడ్, సికిందరాబాద్ (ఆంధ్రప్రదేశ్)

ASP/MICO/25



'మనసే మందిరం' లో నాగేశ్వరరావు, భక్తవల్లభ, నిర్మల

విశ్వానాథం:

మనసే మందిరం

ప్రేమ ప్రేమ ప్రేమ. కాని ఒక్కటి ప్రేమించి కదిమందిరం వేసింది. ప్రేమను త్యాగం చేసి ప్రేమానికి ప్రేమించువాడై వ్యక్తి దైవమనాడు. అటునంటి భక్తి పూదయమే ఒక ప్రేమ ప్రేమాయం అలాంటి మానవుడు మరణించినా అమరదే అవుతాడు అన్న ఉత్పన్నమైన కథా మందిరంతో ఒకే ఒక రేట్లో దిగిపోతే అదే దీప్తికలిగిన చక్కని నీలంబుక వీరం శ్రీ కృష్ణకావ్యం. నిర్మల వారి 'మనసే మందిరం'.

డాక్టర్ రఘు, నీల వరప్రసాదం ప్రేమించుకున్నారు. వివాహం చేసుకుంటామనుకున్నారు కాని కథ అడ్డం తిరిగి పరిస్థితుల ప్రభావం వలన నీల మరొకరికి యిల్లా అవుతుంది. ప్రేమ విఫలమైన డాక్టర్ రఘు ఒక వర్షం హోం స్టాండి కేపుర్ రోగుల వీలిట్ కల్పవృక్షంగా పేరు తెచ్చుకుంటాడు. నీలను ప్రతిష్ఠించుకున్న పూదయంలో మరొకరికి స్థానం యివ్వటానికి యిష్టపడని రఘు మానవ సేవలోనే తన జీవితాన్ని గడవటానికి నిశ్చయించుకుంటాడు. ఒక బాడు నీల తన భర్త రాముతో డాక్టర్ రఘు నర్సింగ్ హోంకి వస్తుంది. రఘు నీలను ఒకరొకరు చూసుకుని అశ్రువులు

వీరాలు. రాము కేపుర్ వ్యాధి చాలా మందిరి పోయినదానికే ఇక్కడ ఇక్కడ వాళ్ళు మోకం వాల్చి వాళ్ళు చేయలేక మితి పెట్టారని తెలిసిన డాక్టర్ రఘు నీలకు వరిస్థితిని నిలబడే చేసి తన శక్తివంతా ధరిస్తానని రాసుకొని మామూలు మనిషిని చేస్తానని హాటెట్టాడు. మూదయమైన డాక్టర్ రఘు స్వేదం వాంఛిస్తాడు రాము. ఒకనాడు తన భర్త అరగొట్టి గురించి అరచిస్తూ నీల దగ్గరికి రఘు వచ్చి తనను వివాహం చేసుకోవడా కోరడంతో యిల్లా అయిన రాముని కేపురుని అడుగుతాడు. నీల వెళ్ళింది.

మహాభక్తమైన పూదయం గల డాక్టర్ రఘు ప్రేమించింది నీలనేనని రాము తెలుసుకుంటాడు. తాను మరణిస్తే డాక్టర్ రఘుని నీల వివాహం చేసుకోవాలని చెప్పాడు. భర్త మరణించిన తర్వాత తాను ప్రాణంలో ఉంటుంటే కల్ల అంటుంది నీల. రాముకి ఉప్పుకుండా వయం అవుతుంటుంటాడు డాక్టర్ రఘు. రాముని కంటే ముందు అదే నర్సింగ్ హోంకి ఉన్న ఉమ అనే బాలికను అనరేషన్ చేయటానికి సంకల్పంను కుంటాడు రఘు. ఉమకు చేసిన అనరేషన్ విషయం తెలుస్తూనే ఉన్న భర్తకు కూడా

వయస్సేలేదన్న 'నీల' మేల్కొన్నా' కలిగి ఉన్న నీల మమ్మకాన్ని మమ్మ చేస్తుంది కల్పాయమరాలైన ఉమ, వరే వర్షింగ్ హోంకి వెళ్ళమన్న నీలతో తాను మరణిస్తే కల్పాయమరాల మిత్రుడగా అయిన డాక్టర్ రఘు చేతిలోనే మరణిస్తాను కానీ వరే వర్షింగ్ హోంకి వెళ్ళనంటాడు రాము. డాక్టర్ రఘు నిద్రావరాల నాని అటు ఉన్న నర్సింగ్ హోంకి వెళ్ళింది.

రాముకి అనరేషన్ చేస్తాడు డాక్టర్ రఘు. అనరేషన్ విషయం తెలుసుకుంది. రాము మృత్యు ముఖం నుంచి బయటపడ్డాడు. డాక్టర్ రఘు వెళ్ళి-తన భర్త (ప్రేమాత్మ) కావడమని దైవాన్ని కేటకుం టున్న-నీలతో ఆ కంఠం చెప్పాడు. కానీ అతర్వాత అనరేషన్ విధంగా ఎవ్వరూ ఉపాసించని భారతదేశం వారిది...

ఈ చిత్రంలో నాగేశ్వరరావు, నాగేశ్వర గుమ్మడి, కేలంగి, చలం, నిర్మల, గిరిజా, జీవి కాంతికళ, నిర్మల, బాగ్దాదీ, కాంత కుమార్, కలద మొదలగువారు నటించారు.

కెల్లెమ్మల పూదయం, మహాభక్తమైన పూదయం కలిగిన డాక్టర్ రఘుగా అక్కనేని నాగేశ్వరరావు ఆ చిత్రం జీవం పోయారు. నీల నిర్మల నటన ఉన్నతమైన స్థాయిలో ఉన్నది. కేపుర్ రోగిగా, మహాభక్తమైన పూదయం గల మనిషి రాముగా నటించిన అపూర్వంగా, మునుపటిగా ఉంది. గుమ్మడి చక్కని భావప్రకటనకు తమ శూన్యంలో కన్పించేవారు. ఉమగా జీవి కాంతికళ ముచ్చటగా ఉంది. కేలంగి, చలం, బాగ్దాదీ, గిరిజా, ముప్పలమైన చక్కని హాస్యకర్తలు. తన చిత్ర విశిష్టతనా ముగియడంగా పోషించింది కలద.

చిత్రానికి కథ, స్క్రీన్ ప్లే, దర్శకత్వం శ్రీధర్ నిర్వహించారు. పాటలు అచార్య అశ్వేయ సంగీతారావు. ఎం. ఎస్. విక్ర నాథం సంగీతం చేసిన సంగీతం అందించారు. చిత్రాన్ని వినిపించగా ఉన్నాయి. భారతగ్రామీణుడు చాలు చక్కని నేర్పును కన్పించారు చిత్రకళతో. దర్శకత్వం అత్యంత ప్రతిభావంతంగా ఉన్నది. ఈ చిత్రానికి నిర్మాత యుగ్రా అప్పారావు.

—మాధుర్

చిత్రపహాది

దర్శకుడుగా శ్రీ యన్. వి.
రంగారావు

రైతు దళాబ్దులుగా చిత్ర పరిశ్రమలో ఉంటూ, తెలుగు తమిళ ప్రేక్షకుల చేత ఉత్తమ నటుడుగా వాడూ, నేడూ కూడ గణించబడుతున్న శ్రీ యన్.వి.రంగారావు— యిప్పుడు ఒక తెలుగు చిత్రానికి దర్శకత్వం వహిస్తున్నారు. యన్. వి. ఆర్. ఫిలిమ్స్ అనే కొత్త సంస్థ యీ చిత్రాన్ని నిర్మిస్తున్నది.

నలుపురిని ఆకర్షించే విశిష్టమయిన అంశాలగల యీ కుటుంబ చిత్రానికి శ్రీ డి.వి.నరసరాజు కథ, సంభాషణలు సమకూర్చారు. పి.కె. శేఖర్ కళాదర్శకత్వమూ, కమల్ హోష్ ఛాయాగ్రహణమూ పంగిత దర్శకత్వపు బాధ్యతను టి. వి. రాజు నిర్వహిస్తారు. అక్టోబరు 15 నుంచి మేన్ స్టూడియోలో ప్రారంభమయ్యే యీ చిత్రం — మొదటి మాటంగు పెడ్యూలులో జమున, రమణారెడ్డి, హర్యకాంతం, రాజ్ బాబు, రమాప్రభ పాల్గొంటారు. కథానాయకుని ఎన్నిక యింకా జాలేదు. శ్రీ రంగారావు దర్శకత్వం బాధ్యత చేపట్టడమేకాక యిందులో ఒక ముఖ్య భూమికను పోషిస్తున్నారు. గుమ్మడి, అంజలిదేవి కూడ తారాగణంలో ఉన్నారు. దాశరథి గీతాలు రాస్తున్నారు. నిర్మాత: బడేటి సత్యనారాయణ.

రక్తసిందూరం

రివల్లక్ (ప్రాడక్షన్స్) వారి సహసిత పేత బాసవదచిత్రం “రక్తసిందూరం” నిర్మాణం పూర్తికావస్తున్నది. రాజశ్రీ, శోభనబాబు, బాలయ్య, రామకృష్ణ, ప్రభాకరరెడ్డి, రామశర్మ, ప్రసాద్, త్యాగ రాజు, అశోక్ కుమార్, పద్మశ్రీ వాగయ్య, గీతాంజలి, విజయలలిత, మార్యకళ, పండరీబాయి నటిస్తున్నారు. ఈ చిత్రం లోని అవుట్ డోరు దృశ్యం చిత్రీకరణ ఒక విశేషమని తెలుస్తున్నది. రచన, నిర్మాణం, దర్శకత్వం: పి. సీతారాం.



‘అమె యెంతో’ లో జగ్గయ్య, వాణిశ్రీ

గొల్లభామ

వసంత మందిరంలోనికి గొల్లభామను తీసుకువచ్చి జయచంద్రుడు సంస్కరిస్తున్నాడు. అన్ని విద్యలూ తర్జీదు యిస్తున్నాడు. చదువు, వీణ, చిత్రలేఖనం



‘పత్తమే జయం’ లో రాజశ్రీ

వృత్తం, కత్తియందం— ఇలా అన్నీ నేర్చు పోగాడు. అమె యెంతో అసక్తితో నేర్చు కుంటున్నది. జయచంద్రుడు వచ్చేసరికి అమె గార్డభాన్ని చిత్రిస్తున్నది. ఆ చిత్రాన్ని చూసి అతడు ఆశ్చర్య చకితుడయి “ఏమిటిది?” అని అడిగాడు. “గణపతి చిత్రాన్ని వేస్తున్నాను” అన్నది గొల్లభామ. అక్కడేవున్న గణపతి యీ మాట విని గతుక్కు మన్నాడు. జయచంద్రుడు విరగ బడినవ్వాడు. శేఖర్ ఫిలిమ్స్ వారు నిర్మిస్తున్న “గొల్లభామ” చిత్రానికి సంబంధించిన యీ దృశ్యంలో గొల్లభామాగా దేవిక, జయచంద్రుడుగా యన్. టి. రామారావు, గణపతిగా రేలంగి పాల్గొన్నారు. పిర్దుహస్తుడయిన శ్రీ సి.పుల్లయ్య దర్శకత్వంలో యీ చిత్రం రమణీయంగా రూపొందుతున్నది. యన్. వరలక్ష్మి, ఎల్. విజయలక్ష్మి, విజయనిర్మల, గిరిజ, పుష్ప వల్లి, రుష్యేంద్రమణి, రేలంగి, రాజ్ బాబు, ముక్కామల, భూరిపాళ, వాగ రాజారావు మిగిలిన ముఖ్య తారాగణం. నిర్మాతలు: కె. సోమశేఖర్, డి. రాధాకృష్ణ. ఇంతవరకూ ఎనిమిది రీళ్ల చిత్రం తయారయింది.

శ్రీమతి

బస్ సెన్సార్ ద్వారా ఒక అమ్మాయి నిలుచుని ఉన్నది. చాలా సవనాగరికంగా అలరించుకొని ఉంది. చేతిలో పుస్తకాలు ఉన్నవి. అరవైయేళ్ల ఏకాంబరానికి ఆ అమ్మాయిని సలుకరించ బుద్ధి అయింది.

రచయితలకు విజ్ఞప్తి

తమ రచనలతో కాక విడిగా స్థానాలు కంటే తారి రచనలు తిప్పి పంపడం సాధ్యం కాదు. ఈ విషయంలో ఉత్తర ప్రకృత్య తరాలు జరిపే అవకాశం కూడా లేదని గుర్తించ ప్రార్థన నం||

తెల్ల వెంట్రుక లుండవ

హిరణ్మయ మాకు ఖచ్చితమే. కానీ "మీ కేస్ రిజల్ట్" అయ్యేదాకా పెంట్ అయిల్ తెల్ల వెంట్రుకలు వచ్చుగా మారుతున్నాయి. తెల్ల వెంట్రుకలు వచ్చుచిగా మార్చి, అయిల్ పెన్స్ లిని పెంట్ అయిల్ వేయవచ్చు. ఈ అయిల్ బ్యాంక్ క్రింద కంటికి వచ్చి పడుచును. లాభం పొందిన వారు 1000 పై గా మాకు వ్రాసియున్నారు. లాభం లేకుండా బ్యాంక్ వానను. ధర రు. 10/-
Bengal Ayurved Bhawan (55)
P. O. Katri Sarai (Gaya)

ఇది చదివేరా?

విద్యాదర్శిని మింపిల్లల బాగుకు పనికివచ్చే కొన్ని పదాల ద్వారా విద్యా వివరాలు గుర్తించే తెలివైన వారు దీనిని పాఠ్య పుస్తకం పరిశీలించి అనేక మంది మంచిని గుర్తించి సులభమైన మార్గాలు 50 మంత్రశక్తి-మిక్సింగ్ నిర్దేశించిన అనేక మంత్రాలు వాటి గుర్తులను, సాధన మార్గాలు రూ. 3-50 తీవ్ర రహస్యం-మిక్సింగ్ మంత్రాలతో పాటు తెలుసుకోవచ్చు అనేక కామ మంత్రాలు రూ. 3-50 యువత: స్త్రీలను గురించి తెలుసుకోవచ్చు అనేక మంచి కుటుంబాల విషయాలు రూ. 3-50 సంజానము-అపునకు లేనపుడు గర్భం రాకుండా 60 నవీన సులభ మార్గాలు రూ. 3-50 పాఠ్యభాషలను చదివే ప్రయత్నం చేయవచ్చు అంతకు పైస్తా వి. వి. పాఠ్యభాషలను చదివేవారు

చిత్రలహరి

"హానరాకడ, ప్రాణం పోకడ తెలుసుకోవడం కష్టం అంటారు నానీ, ఈ పాటలో బాద్ లో బేం లాకడ- పోకడ తెలుసుకోవడం బ్రహ్మకు కూడా తరం కాదు... ఇదుగో అమ్మాయీ! నువ్వు కూడా బేం కోసమే నిలబడ్డావా?" అడిగాడు ఆమెకు కొంచెం దగ్గరగా వచ్చి. "ఏమిటా తమ్మ ప్రశ్న. కనబడడం లేదా?" అన్నది విసురుగా. ఏకాంబరం ఖంగురిని "కని పిన్నానే ఉంది చిరాకు... నాకు తెలీదూ. పెల్లికాకముందు అడవిల్ల అంతా యింతే! ఆ మూడు ముళ్లు వడ్డ తర్వాత గాలి తీసిన కెల్లానులాగ అణిగి మణిగి ఉంటారు. అది సరేగాని వికారెక్కుడుంటున్నారు ఏమిటి?" అడిగాడు. ఆ అమ్మాయికి యీ వ్యర్థజంబుకం వాంకం చూసి కోపం ముంచెత్తుకొచ్చి "ఇంట్లో" అన్నది పెడసరంగా. "అలాగా! పోనీ మీ నాన్న గారు ఎక్కడ వనిచేస్తున్నారో అడయివా చెప్పండి!" "అసీసులో!" "వా తల్లీ... ముక్తసరిగా మాట్లాడుతున్నావ్, రామ చిలకలాగ!" అన్నాడు ఏకాంబరం మెల్లగా. "ఈ వివరాలన్నీ తమ కేంద్రం?" "ఏమిటా- నీలాంటి అందమయిన అమ్మాయిలు కనిపిస్తే అడగడం వా ధర్మం. అవునో కాదో చెప్పడం నీ ధర్మం. ఆ తర్వాత మంచి చెడూ మాట్లాడుకోవడం- వెంటనే బతుకవలసిన కార్యక్రమం జరిపించేయడం..." అని ఏకాంబరం యింకా ఏదో అసభోతుండగా, అసలే మండిపడుతున్న ఆ అమ్మాయి మధ్యలోనే అందుకుని "ఏం కూశావ్, మర్నా కూయ్!" అన్నది. రమణీయ మయిన యీ సన్నివేశం శ్రీ విలయం సిక్వర్స్ వారి "శ్రీమతి" చిత్రంలోనిది. కాంతారావు, కాకడ, వాసంతి, శత్యన్నారాయణ, తలం, అల్లారావు, లింగయ్య, రామన్న పంతులు, మిహా కుమారి, మార్కటక, గీతాంజలి మున్నగు వారి నటనన్నీ యీ చిత్రానికి తక్కువకు; ఏజెండా రెడ్డి.

వా సాహితీ

(శ్రీ 6-వ పేజీ తరువాయి)

చూడవచ్చు. ఆ ఒక్క వాణెమును మాత్రమే చూచి ఆ మూడు డబ్బాలలోనూ ఎందులో ఏయే వాణెములున్నాయో చెప్పగలగలి. వెంకప్ప ఆ మూడు డబ్బాలనూ పరకాయించి చూచాడు. వాటిలో ఏ డబ్బాలో చెయ్యి పెడితే వీరో ఆలో వించాడు. అఖిరికి "బంగారు- వెండి" అని వ్రాసి ఉన్న డబ్బా మూత తెరిచి ఒక్క వాణెమును బయటికి తీశాడు, చూడగా అది బంగారు నాణెం. ఆ డబ్బాలో ఉండి పోయిన రెండవ వాణెం వెండి అయి ఉండకూడదు. ఏమంటే అప్పుడు ఆ మూత మీద వ్రాసిన "బంగారు- వెండి" అన్న వ్రాత నిజం అయి పూరు కుంటుంది. మూతలు అప్పీ తారుమారు అయ్యాయి అనీ, మూతల మీద వ్రాత లలో ఏ ఒక్కటి సరిగ్గా లేదని కదా చెప్పేరు? కనుక ఆ డబ్బాలో ఉండిపోయిన రెండవ వాణెం కూడా బంగారపుదే అయిఉండాలి. ఈ డబ్బాలోని వాణెముల భోగట్టా తెలుసుకున్నాక "వెండి-వెండి" అని వ్రాసి ఉన్న డబ్బాలో ఏముంటాయో సులభంగా చెప్పవచ్చు. అందులో ఉన్నవి రెండూ వెండి వాణెములు అయి ఉండ కూడదు. ఏమంటే, అప్పుడు మూత మీద వ్రాత నిజం అవుతుంది. అందులోని రెండూ బంగారు నాణెములు అవడానికి కూడా వీలులేదు. ఏమంటే, ఇంతకు ముందే రెండూ బంగారు నాణెములే ఉన్న డబ్బాను వెతికి పట్టు కున్నాం కదా? కనుక ఈ డబ్బాలో ఒకటి బంగారు నాణెమూ, రెండవది వెండి నాణెమూ అయి ఉండాలి. ఇంక మూడవ డబ్బాలో ఏది రెండూ వెండి వాణెములే అని వేరే చెప్పాలా? ఈ విధంగా ఏయే డబ్బాలలో ఏయే వాణెములున్నాయో చెప్పవచ్చు - ఒకవేళ మొదటిసారి "బంగారు- వెండి" అని వ్రాసి ఉన్న డబ్బాలో చెయ్యిపెట్టి బయటికి తీసిన వాణెము వెండి అయినా సరిగ్గా ఇదే విధమైన తర్కంతో ఏ డబ్బాలో ఏ మున్నదో తెలుసుకోవచ్చు. వెంకప్ప తర్కం ఏది రాజా శిరఃకంఠం చేశాడు.

—మోహన్ కుమార్

డాక్టర్ వృత్తి చేయండి!

విరామకాలంలో ఇంటిలో

పోస్టల్ ట్యూషన్ ద్వారా

హోమియోపతిలో మూడు

గోల్డ్ డిగ్రీలు M. D. H.

M.Sc., (Homeo Gold

Medalist.) గవర్నమెంటు గుర్తించిన

కాలేజీ ద్వారా పొంది పేరు, డబ్బునంపా

దించండి. ఉచిత ప్రాక్టీస్-కు వ్రాయండి.

INDIAN HOMOEOPATHIC COLLEGE

A.B. 89, (A.F.W.) Jullundur City.



విజయరాజ్

అందమైన ముఖవర్చస్సునకు
ఎక్కువ కాలం నిలిచే పరిమళమునకు

రెమి R

టాల్కమ్ పౌడరు

Manufacturers : REMY PERFUMS PRIVATE LIMITED,
263, Thambu Chetty St., Madras-1.